

جزوه فیزیک پزشکی

دکتر سلیمانے فرد

نویسندگان: ہانیہ روحی، پوریہ اعتصامی زادہ، علی شمشیریان، نگین خطیب زادہ، رضا نژاد شاہرخ آبادی، زہرا رحمانیان،

الہام رحمانی پور و لیلا نباتی

تایپیستہا: سلیمہ سرباز، عاطفہ حامدی، محمدمہدی ستودہ، علی شمشیریان، امیرحسین مقیمی، امیرحسین آسودہ، علیرضا

سعادتی و علی الرضی عیسی

ویرایستاران علمے: فاطمہ گلدانی و مرضیہ رحیمی

ویرایش، ہماہنگ و صفحہ آرایے: مصطفیٰ منصور و علی شمشیریان

بہار ۱۳۹۷

پزشکے مہر ۹۵

په نوشت:

- ا) منابع جزوه ویس استاد و اسلاید ها است.
- ب) به گفته استاد مطالب سر کلاس برای ۲۰ گرفتن در امتحان کافی نیست.
- ج) مطالبی که در کادر های «از کتاب» آمده است بعدا با خواندن کتاب اضافه شده اند و شاید سر کلاس گفته نشده باشند.
- د) رفرنس مورد استفاده در این جزوه: کتاب مبانی فیزیکی پزشکی تالیف دکتر بهر روز، ساگار نیا و حاجی زاده صفار می باشد.
- ه) جمله ۱ در کلاس تدریس شده و فقط با توجه به مطالب اسلاید ها و کتاب های رفرنس جزوه نوشته شده است. بخاطر پیچیدگی و عدم پیوستگی احتمالی مطالب این جمله (و ایضا دیگر جملات) پوزش می طلبیم.

ارادت مند

کمیته علمی مهر ۹۵

سیزدهم خردادماه ۱۳۹۷

فهرست مطالب

۵	پرتوهای غیر یونیزان (غیر یون ساز).....
۵	معرفی طیف امواج.....
۵	طیف امواج الکترومغناطیس:
۶	ماهیت امواج الکترومغناطیسی
۶	میدان چیست؟ آیا میدان ماده است؟
۸	تئوری الکترومغناطیسی نور
۸	کاربرد های نور مرئی در پزشکی.....
۹	اسپکتروسکوپی چیست؟
۱۰	دو نوع اسپکتروسکوپی داریم: مولکولی و اتمی
۱۰	اسپکتروفوتومتری چیست؟.....
۱۱	-انواع اسپکتروسکوپی اتمی:
۱۱	اسپکتروسکوپی جذب اتمی:.....
۱۲	اسپکتروسکوپی نشر اتمی:.....
۱۲	اسپکتروسکوپی فلورسانس اتمی:.....
۱۲	میکروسکوپی فلورسانس
۱۴	فلوسایتومتری:
۱۶	کاربردهای درمانی نور مرئی:.....
۱۷	فروسرخ:
۱۷	کاربردهای دیگر فرسرخ:
۱۸	منابع فرسرخ:
۲۰	کاربردهای فرو سرخ در پزشکی
۲۰	ترموگرافی نشری:.....
۲۰	روش ترموگرافی بدن.....
۲۰	ترموگرافی انعکاسی:.....
۲۰	اثرات تخریبی فرسرخ:
۲۱	فرابنفش:.....
۲۱	منابع تولید U.V:.....
۲۲	لامپ فلورسانس:.....
۲۲	فلورسانس.....

- ۲۲..... لامپ کرومایر:.....
- ۲۲..... کاربرد لامپ های تولید U.V:.....
- ۲۲..... خواص فیزیکی و شیمیایی نور U.V:.....
- ۲۳..... خواص فیزیولوژیک نور U.V:.....
- ۲۵..... اندازه گیری موج فرابنفش.....
- ۲۵..... روش های اندازه گیری UV :.....
- ۲۵..... ۱. استفاده از اثرات فیزیکی UV (مشابه اشعه X).....
- ۲۶..... ۲. روش شیمیایی (فرو سیانور پتاسیم: KFeCN).....
- ۲۶..... مضرات اشعه فرا بنفش:.....
- ۲۷..... فواید اشعه فرا بنفش:.....
- ۲۷..... اثرات طولانی مدت:.....
- ۲۷..... کاربرد های درمانی UV :.....
- ۲۷..... کاربرد های تشخیصی UV :.....
- ۲۸..... لیزر (LASER LIGHT AMPLIFICATION BY STIMULATED EMISSION).....
- ۲۸..... ویژگی های متمایز کننده لیزر:.....
- ۲۸..... اصول لیزر:.....
- ۲۹..... نشر خود بخودی:.....
- ۲۹..... نشر تحریکی (stimulated by emission).....
- ۲۹..... عوامل تعیین کننده طول موج:.....
- ۳۰..... توان خروجی:.....
- ۳۰..... عوامل تعیین کننده خروجی لیزر:.....
- ۳۰..... دسته بندی لیزر ها؛.....
- ۳۱..... کاربرد های لیزر:.....
- ۳۲..... آشنایی با پارامترهای فیزیکی در لیزر درمانی.....
- ۳۲..... توان:.....
- ۳۲..... شدت (power density):.....
- ۳۲..... اکسپوزر:.....
- ۳۲..... پهنای زمانی پالس (pulse width):.....
- ۳۲..... میزان تکرار پالس در ثانیه (pulse repetition rate):.....
- ۳۲..... قطر لکه لیزر (spot size):.....
- ۳۳..... نتیجه برخورد اشعه لیزر با ماده:.....
- ۳۳..... برخورد های خاص لیزر با ماده (پدیده های حاصل از جذب لیزر توسط بافت):.....
- ۳۳..... اثرات حرارتی:.....
- ۳۴..... اثرات غیر حرارتی:.....
- ۳۴..... تفسیر نمودار (شکل ۱۶):.....
- ۳۶..... اثر photochemical:.....

- تجزیه ی نوری (photoablation): ۳۶
- گسیختگی نوری (photodisruption): ۳۷
- کاربردهای مهم لیزر در پزشکی: ۳۸
- عوامل تعیین کننده عمق نفوذ لیزر در بافت: ۳۹
- طول موج لیزر: ۳۹
- جنس بافت: ۳۹
- مشخصات بعضی لیزرهای مورد استفاده در پزشکی: ۳۹
- بافت های حساس در برابر اشعه ی لیزر: ۴۰
- مسائل ایمنی: ۴۰
- طبقه بندی لیزرها: ۴۰
- فیزیک دیدگانی: ۴۱
- تشکیل عدسی: ۴۳
- انواع عدسی های کروی: ۴۳
- عدسی های استوانه ای: ۴۴
- عدسی های آستیگمات: ۴۵
- چشم: ۴۸
- ساختار آناتومیک چشم: ۴۸
- تطابق: ۵۰
- نقطه ی دید دور: ۵۰
- نقطه دید نزدیک: ۵۱
- میدان تطابق: ۵۱
- پیرچشمی (Presbiopia): ۵۱
- تغییرات نقطه دید نزدیک با سن: ۵۱
- دوربینی و نزدیک بینی: ۵۱
- علت های نزدیک بینی و دوربینی: ۵۳
- آستیگماتیسم: ۵۴
- انواع آستیگماتیسم: ۵۴
- اصلاح آستیگماتیسم دوربین ساده و نزدیک بین: ۵۷
- اصلاح آستیگمات مرکب: ۵۸
۱. قاعده مند: ۵۸
- نکته: ۵۹
۲. خلاف قاعده: ۵۹
- نزدیک بین مرکب (هر دو جلوی شبکیه): ۵۹
- تشخیص آستیگماتیسم: ۵۹
- نکته: ۶۰
- تست های تشخیصی برای نزدیک بینی و دوربینی: ۶۰

- ۶۱ کسر تیزبینی:
- ۶۳ اسکياسکوپي: اسکياسکوپي:
- ۶۵ جمع بندي:
- ۶۶ لوچي (دوبيني): لوچي (دوبيني):
- ۶۶ برسي علت و درمان لوچي: برسي علت و درمان لوچي:
- ۶۸ فراصوت و کاربرد آن در تصويرگيري پزشکي: فراصوت و کاربرد آن در تصويرگيري پزشکي:
- ۶۸ سه نوع موج صوتي داريم: سه نوع موج صوتي داريم:
- ۷۰ مفاهيم اوليه: مفاهيم اوليه:
- ۷۰ مفهوم Z: مفهوم Z:
- ۷۰ شدت: شدت:
- ۷۰ امپدانس: امپدانس:
- ۷۱ جدول امپدانس جدول امپدانس
- ۷۲ خواص فيزيکي امواج فراصوت: خواص فيزيکي امواج فراصوت:
- ۷۲ بازتابش و شکست: بازتابش و شکست:
- ۷۳ بازتابش کلي: بازتابش کلي:
- ۷۳ جذب: جذب:
- ۷۴ جذب براي مواد مختلف: جذب براي مواد مختلف:
- ۷۵ پديده داپلر: پديده داپلر:
- ۷۵ جبهه موج: جبهه موج:
- ۷۷ چگونگي توليد فراصوت: چگونگي توليد فراصوت:
- ۷۸ دو روش براي توليد اولتراسوند: دو روش براي توليد اولتراسوند:
- ۸۱ اثر داپلر: اثر داپلر:
- ۸۳ کيفيت تصوير کيفيت تصوير
- ۸۳ دو نوع رزولوشن (توان تفکيک) وجود دارد: دو نوع رزولوشن (توان تفکيک) وجود دارد:
- ۸۴ رزولوشن محوري يا axial رزولوشن محوري يا axial
- ۸۷ رزولوشن جانبي يا lateral رزولوشن جانبي يا lateral
- ۸۸ تکنیکهای اولتراسونوگرافي تکنیکهای اولتراسونوگرافي
- ۸۸ A-mode A-mode
- ۸۹ B-mode B-mode
- ۹۱ تکنیک Real time تکنیک Real time
- ۹۳ Doppler Doppler
- ۹۳ کاربردهای داپلر: کاربردهای داپلر:
- ۹۴ تعيين شدت ضربان قلب جين تعيين شدت ضربان قلب جين
- ۹۴ اندازه گيري سرعت جريان خون: اندازه گيري سرعت جريان خون:
- ۹۵ کاربردهای درمانی دياترمی اولتراسونیک: کاربردهای درمانی دياترمی اولتراسونیک:
- ۹۵ موارد ممنوعیت درمان با اولتراسوند: موارد ممنوعیت درمان با اولتراسوند:

- جریان های پرفرکانس:..... ۹۷
- مقاومت ظاهری (Z) ۱۰۱
- دیاترمی الکترومغناطیسی به دو صورت اعمال میشود: ۱۰۱
- "مقاومت اهمی و اثر پوستی: ۱۰۲
- آثار میدان الکتریکی ۱۰۲
- آثار میدان مغناطیسی ۱۰۳
- روشهای اعمال دیاترمی موج کوتاه ۱۰۳
- ۱- روش میدان خازنی ۱۰۴
- گرم کردن بافت ها..... ۱۰۴
- تولید گرما..... ۱۰۴
- تاثیر اندازه الکترودها..... ۱۰۵
- تاثیر اندازه الکترودها..... ۱۰۷
- فاصله الکترودها از بدن..... ۱۰۷
- جایگاه الکترودها..... ۱۰۸
- روش های الکتروگذاری..... ۱۰۸
- ۲ روش کابلی : ۱۰۹
- الکتروود کابلی تک قطبی..... ۱۱۰
- اثرات مستقیم و غیر مستقیم ۱۱۰
- کاربردهای درمانی دیاترمی موج کوتاه: ۱۱۱
- خطرات دیاترمی موج کوتاه ۱۱۱
- M.W.D ۱۱۲
- تولید ریز موج ۱۱۲
- اجزای لامپ مگنترون ۱۱۲
- حداکثر سطح مجاز تابش گیری از ریزموج..... ۱۱۳
- موارد ممنوعه دیاترمی (اعم از ریزموج یا موج کوتاه)..... ۱۱۳
- کاربرد های درمانی ریز موج ها:..... ۱۱۴
- خطرات:..... ۱۱۴
- آماده سازی دستگاه دیاترمی و بیمار:..... ۱۱۵
- جراحی الکتریکی پرفرکانس (دیاترمی): ۱۱۵
- روش قدیمی: با استفاده از جریان مستقیم توسط ترموکوتر..... ۱۱۵
- روش نوین: با استفاده از جریان پرفرکانس (الکتروکوتر)..... ۱۱۶
- روشهای جراحی پرفرکانس: ۱۱۸
- جراحی الکتریکی در دندانپزشکی:..... ۱۲۰
- الکتروپاتولوژی:..... ۱۲۰
- چگونگی مرگ در اثر برق گرفتگی: ۱۲۲
- نجات و درمان فرد برق گرفته:..... ۱۲۲

فیزیک پزشکی دکتر سلیمان فرد

جلسه ۱

پرتوهای غیر یونیزان (غیر یون ساز)

معرفی طیف امواج

الکترومغناطیسی و ماهیت نور

* پرتو یون ساز چیست؟

- پرتویی است با انرژی زیاد که توانایی شکستن پیوند شیمیایی را دارد و میتواند یون سازی کند. این پرتو در صورت برخورد به سلول زنده، میتواند ساختارهای بیوشیمیایی سلول را تغییر دهد؛ مثلاً سبب شکستگی DNA یا یونیزه شدن آن در سلول شود.

* پرتو غیر یون ساز چیست؟

- پرتویی با انرژی کم است که توانایی غلبه بر پیوند شیمیایی را ندارد؛ در نتیجه نمیتواند پیوند شیمیایی را بشکند و یون سازی نکند.

* نکته : تقسیم بندی پرتوها به یون ساز و غیر یون ساز بر اساس فرکانس اتفاق میفتد.

طیف امواج الکترومغناطیس:

در دبیرستان آموختیم که یک موج معادل یک بسته انرژی به نام فوتون است که انرژی این فوتون از رابطه $E = hf$ زیر بدست می آید:

$$E = hf$$

E: انرژی فوتون h: ثابت پلانک f: فرکانس

• پرتو های غیر یون ساز:

۱- امواج رادیویی

۲- امواج مایکرو ویو

۳- نور فرسرخ

۴- نور مرئی

۵- نور فرابنفش

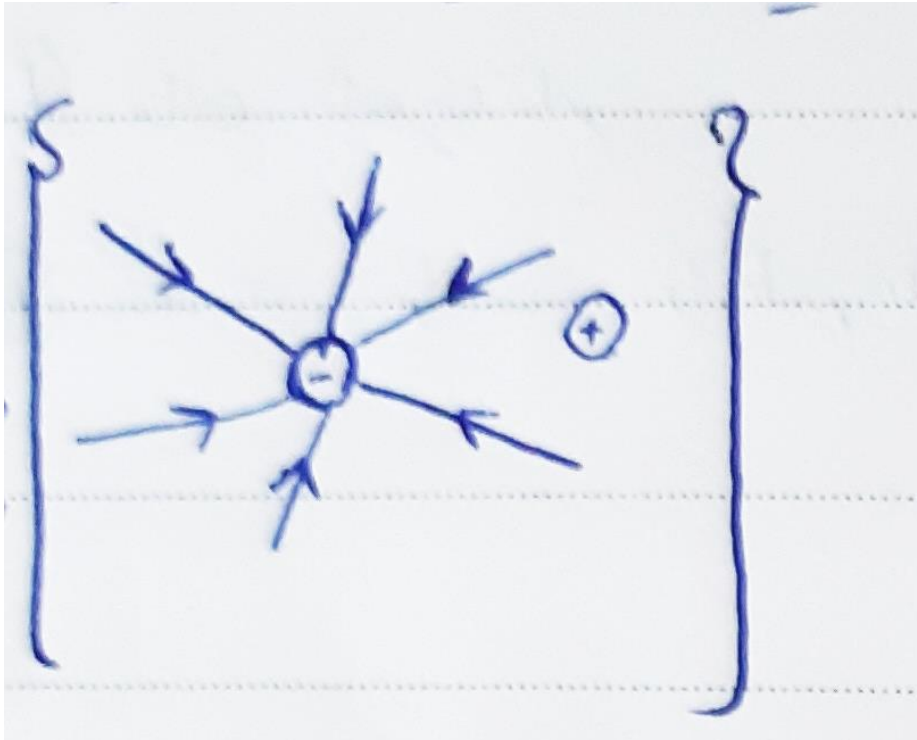
ماهیت امواج الکترومغناطیسی

موج چیست؟ وسیله ای است برای انتقال انرژی از یک نقطه به نقطه ی دیگر با حرکت های نوسانی ، که این حرکت نوسانی از یک نقطه به نقطه ی دیگر منتقل می شود مثل موج طناب یا موج صوتی. در موج طناب ، ذرات ارتعاش می کنند و در موج صوتی ، ذرات هوا نوسان میکنند. البته با ماده هم میتوان انرژی را منتقل کرد (مثلا در هنگام پرت کردن ماژیک به طرف دیوار ، انرژی شخص با واسطه ی ماژیک (همان ماده) به دیوار منتقل می شود).

در مورد نور خورشید که از خورشید به کره ی زمین می رسد و در این فاصله هم خلاء وجود دارد، چیزی که در حال ارتعاش است میدان های الکتریکی و مغناطیسی هستند.

میدان چیست؟ آیا میدان ماده است؟

میدان فضایی است که در این فضا، نیرو وجود دارد (هر نیرویی میتواند باشد مثل الکتریکی - مغناطیسی - جاذبه ی نیوتونی) و لزومی ندارد این فضا مادی باشد.

هر میدان با یک شدت میدانی بیان می شود.

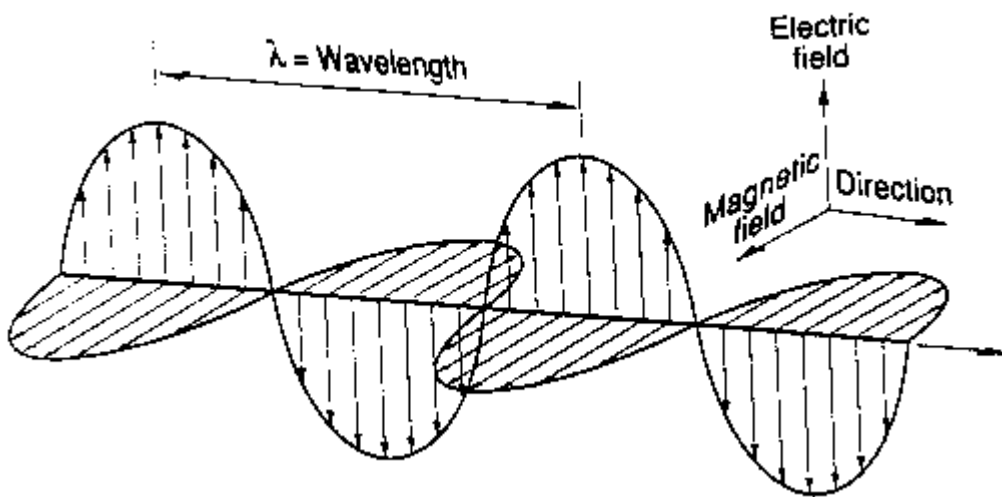
شدت میدان: نیرویی که بر واحد بار الکتریکی وارد می شود.

$$E = \frac{f}{q}$$

شدت میدان ، برای چنین میدانی وابسته به مکان هست. یعنی هرچه به طرف مرکز می رویم میدان قویتر می شود ولی در بعضی از

شکل ۱ میدان

میدان ها ، با تغییر مکان ، شدت میدان تغییر نمی کند. مثل میدان موجود در بین دو صفحه ی خازن که در همه جا ثابت است. استاد ی چیزایی رو تخته کشیدن که در شکل ۳ مشاهده می فرمایید.

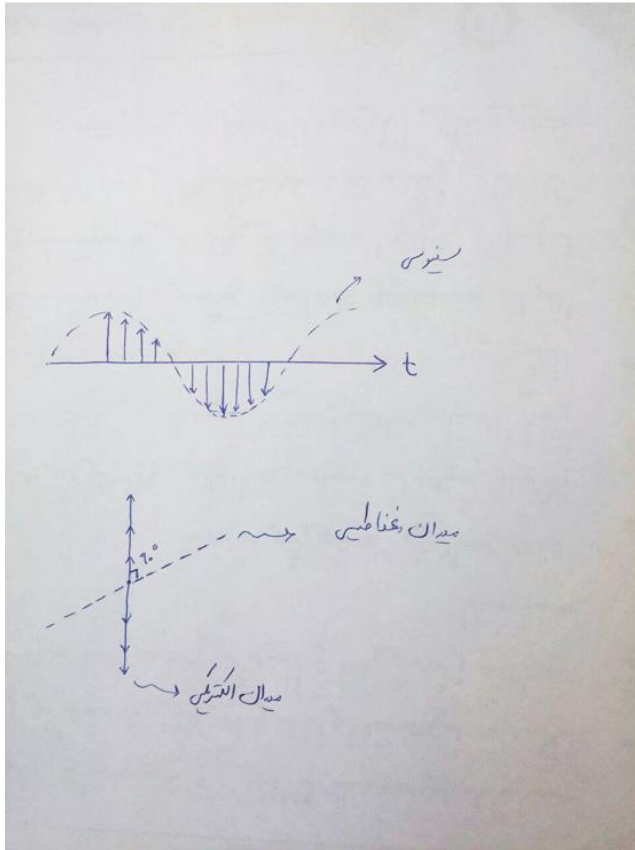

نمایشگر شدت میدان الکتریکی در یک نقطه که با گذشت زمان تغییر می کند و در واقع کم و زیاد میشود و این تغییر را به ذره ی کناری منتقل می کند البته با تغییر فاز مثل موج طناب.

شکل ۲ تصویر اسلاید ۱۱ موج

نتیجه:

الکترومغناطیسی، در اثر ارتعاش میدان های الکتریکی و مغناطیسی که بر هم عمودند بوجود می آید. البته مقدار میدان

شکل ۳: چیزایی که استاد روی تخته کشیدن

مغناطیسی خیلی کم است. این موج برای انتشارش نیازی به ماده ندارد چون چیزی که در حال نوسان است (میدان ها) غیر مادی است.

در واقع موج الکترومغناطیسی ، انتقال نوسانات میدان های الکتریکی و مغناطیسی را انجام می دهد مثل انرژی ای که خورشید از طریق موج به زمین انتقال می دهد.

تئوری الکترومغناطیسی نور

(اسلاید شماره ۱۱) (شکل ۲)

بر اساس تئوری ماکسول ، موج الکترو مغناطیسی شامل دو میدان الکتریکی (E) و مغناطیسی (B) عمود بر هم است که در فضا بصورت سینوسی انتشار می یابند.

$$E = E_m \sin(kx - \omega t)$$

$$B = B_m \sin(kx - \omega t)$$

از کتاب

بزرگی بردار شدت میدان الکتریکی میدان الکترومغناطیسی خیلی بیشتر از بزرگی بردار شدت میدان مغناطیسی آن است بطوریکه نسبت بیشینه آنها برابر با سرعت سیر نور در هر محیط خواهد بود. یعنی:

$$C = E_m / B_m$$

کاربردهای نور مرئی در پزشکی

الف-معاینه ی ظاهری بیمار

ب-مشاهده ی حفرات داخلی بدن: آندوسکوپی

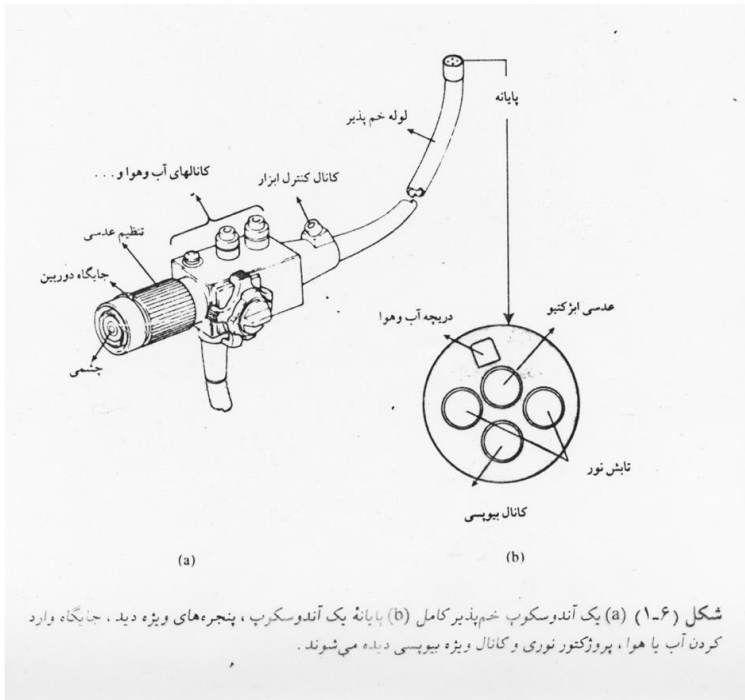
۱- آندوسکوپی سیستم گوارشی (از راه دهان)

۲- افتالموسکوپی (بررسی شبکیه چشم)

۳-سیستوسکوپ (بررسی مثانه از طریق مجرای ادراری)

۴-پروکتوسکوپ (از طریق رکتوم)

۵-برونکوسکوپ (بررسی ریه از طریق مجرای هوایی)

• آندوسکوپ ها چگونه کار می کنند؟

(شکل ۴)

• فیبر نوری: لوله ای است که جدار های این لوله، نور را بازتاب می کنند (در واقع یک بازتابش کلی صورت می گیرد).

یادآوری: بازتابش کلی زمانی اتفاق می افتد که نور از هوا (محیط رقیق) به آب (محیط غلیظ) وارد شود. نور به همین منوال (بازتابش کلی) در طول فیبر نوری حرکت می کند تا در نهایت به انتهای لوله برسد (حتی با وجود انحنای لوله)

شکل ۴ تصویر اسلاید ۱۵

بنابراین در لوله ی آندوسکوپ ۲ رشته فیبر نوری

وجود دارد. اولی برای انتقال نور به محل مورد نظر و دومی برای انتقال اطلاعات از محل مورد نظر به چشم

در کنار این لوله، تعدادی وسایل جزئی دیگر جراحی مثل چنگک برای بیوپسی نیز وجود دارد و تعدادی کانال های آب برای شستشوی مجرا تا مسیر راحتتر مشاهده شود.

پس کلا سیستم آندوسکوپ به جز افتالموسکوپ به لوله نیاز دارد. چشم چون مسیر شفاف می باشد برای دیدن شبکه‌ی نیازی به فرو کردن لوله نیست.

پ-گذرایی نوری (transillumination) برای تشخیص هیدروسفالی در نوزادان که از نور مرئی قرمز استفاده می شود که از بدن عبور می کند. پخش شدن نور در فرد سالم و فرد مبتلا به هیدروسفالی متفاوت است.

ت-تعیین نوع و تراکم بعضی از ترکیبات با استفاده از اسپکتروسکوپ

اسپکتروسکوپ چیست؟

مشاهده طیف نور. طیف نور از قرمز تا بنفش تشکیل شده که بوسیله منشور می توانیم طیف نور مرئی را روی دیوار بیندازیم.

دو نوع اسپکتروکوپن داریم: مولکولی و اتمی

(یاد آوری: بیوشیمی عملیو یاد تونه ☺) اونجا برای شناسایی ماده مجهول و غلظت ماده ی مورد نظر از اسپکتروفوتومتری استفاده میگردیم)

الف) مولکولی:

مثلا برای اینکه بدانیم کسی که فوت شده در اثر گاز گرفتگی با CO فوت شده یا خیر از این روش استفاده میکنیم. اوکسی هموگلوبین خون (هموگلوبین معمولی که به اکسیژن وصل است) یک طیف جذبی دارد که اگر اوکسی هموگلوبین خون در معرض نور سفید قرار بگیرد، ۲ نوار زرد و سبز رنگ حذف می شوند. چون در واقع این دو رنگ جذب می شوند (در واقع طیفی که از آن میگردد، همه ی نور سفید است به جز این دو نوار) در وسط این دو نوار سیاه (زرد رنگ- سبز رنگ) یک نوار زرد روشن هم دیده می شود..

پس اگر نور سفید را از یک ماده ی مجهول عبور دهیم ، جذب دو نوار سبز و زرد نشانگر این است که این ماده، اوکسی هموگلوبین است. حال اگر اوکسی هموگلوبین را احیا کنیم (یعنی O_2 را از آن جدا کنیم) و دوباره نور را از آن عبور دهیم، نوار زرد روشن که بین آن دو نوار سیاه بود نیز جذب می شود. پس به این پی می بریم که فرد در خونش اوکسی هموگلوبین داشته و اکنون به هموگلوبین احیا شده است. ولی اگر بیمار با کربوکسی هموگلوبین مسموم شده باشد یعنی CO (در کتاب نوشته CO_2) تنفس کرده باشد، مثل اوکسی هموگلوبین دو نوار زرد و سبز جذب می شود ولی بعد از احیاء ، طیف جذب تغییر نمی کند. یعنی زرد روشن جذب نمیشود و به همان حالت باقی می ماند.

در واقع اکسی هموگلوبین و کربوکسی هموگلوبین دونوار جذبی یکسان دارند (سبز و زرد) که بین این دو نوار یک نوار زرد وجود دارد. هنگامی که اکسی هموگلوبین را احیا کنیم نوار زرد وسط جذب میشود اما در صورت احیای کربوکسی هموگلوبین نوار زرد وسط جذب نمیشود.

اسپکتروفوتومتری چیست؟

وقتی که شدت نور عبوری برآیمان مورد اهمیت باشد (میدانیم ماده مورد نظر چه رنگی را جذب می کند و همان رنگ را میتابانیم). این روش اسپکتروفوتومتری است. در واقع اندازه گیری شدت نور عبوری است که با غلظت آن ماده متناسب است.

-فلوئورومتری چیست؟ نوری مانند فرابنفش را به ماده می تابانیم. این ماده انرژی فرابنفش را جذب میکند ولی در عوض نور مرئی ساطع میکند که این پدیده فلوئورسانس نام دارد (هرچه ماده بیشتر باشد، نور بیشتری ساطع میکند). سپس از روی مقدار نوری که تابش می شود به مقدار ماده پی می بریم.

ب) اتمی:

یک سری مواد داخل بدن هستند که TRACE ELEMENT نام دارند بخصوص در سیستم عصبی مانند مس و لیتیوم و ... که مقدارشان بسیار کم است بطوریکه برای ارزیابی میزان مس در خون، نیاز به تهیه ی نمونه خون فراوان است. ولی به جای این روش میتوان از اسپکتروسکوپی اتمی استفاده کرد. که در این روش نیازی به نمونه ی خون با حجم بالا نیست و این نمونه خون کم به اتم تبدیل می شود. بعد از تبدیل شدن به اتم ، حتی اگر مقدار کمی اتم مس وجود داشته باشد باز هم قابل تشخیص است.

یادآوری: وقتی نمک طعام را روی شعله میگرفتیم رنگ شعله زرد و در مورد مس، سبز می شد. در واقع این اتم ها همان نوری را ساطع می کنند جذب هم میکنند. پس در این مورد که میخواهیم میزان اتم مس را بررسی کنیم، نور سبز را به نمونه ی خون اتمی شده، می تابانیم. اگر مقدار بیشتری نور جذب شد یعنی مقدار زیادی مس وجود دارد (فقط به این نکته توجه شود که قبلا دستگاه کالیبره شود. یعنی از قبل مقدار مشخصی اتم مس در دستگاه قرار داده شود و به آن نور سبز تابانیده شود و مقدار جذب آن بررسی شود نسبت تعداد اتم به میزان جذب نور محاسبه شود).

حالا برای اسپکتروسکوپی اتمی، نیاز داریم به یک شعله که نمونه را رویش قرار دهیم. چرا شعله؟؟!!

از انرژی و گرمای شعله برای تبدیل مولکول ها به اتم استفاده می شود. سپس نور مورد نظر (در مورد مس، نور سبز) را به طرف شعله می فرستیم که به اتم های مورد نظر (مس) برخورد کند. در طرف دیگر شعله یک DETECTOR (آشکارساز) داریم که نور مورد نظر را DETECT (آشکارا!) می کند و از روی مقدار نور مشخص می شود که چه مقدار اتم در نمونه موجود بوده است.

اشکالی که وجود دارد این است که خود شعله هم نور دارد (حتی نور سبز) و این نور که "نور زمینه" نام دارد نیز به DETECTOR می رسد. برای حل این مشکل از قبل بدون اینکه مس وارد شعله شود، نور سبز شعله را با DETECTOR اندازه گرفته و بعد از اندازه گیری ، دستگاه را صفر می کنیم.

توجه: هر چه اتم مس در نمونه بیشتر باشد، نور ورودی سبز، کمتر عبور می کند.

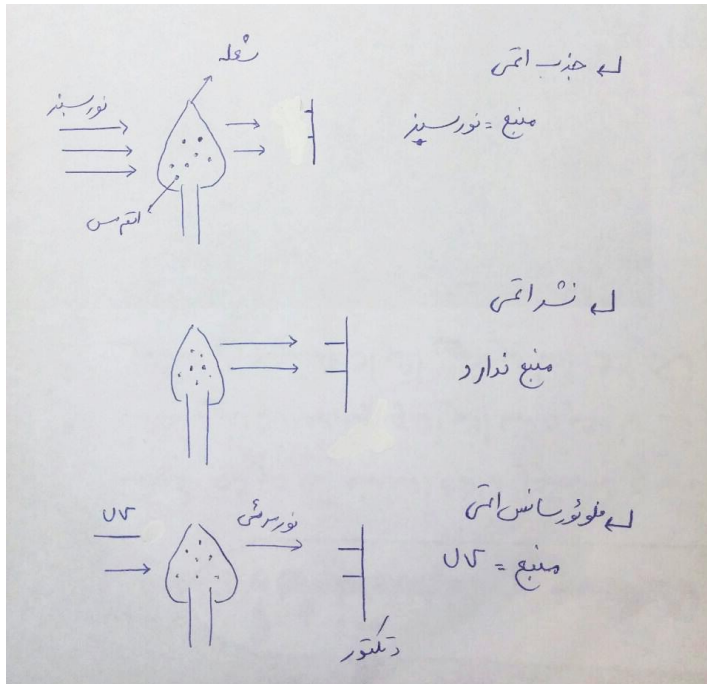
پس فرق دو نوع اسپکتروسکوپی مولکولی و اتمی در این است که نوع اتمی به شعله نیاز دارد تا مولکول ها به اتم تبدیل شوند (ATOMIZATION)

-انواع اسپکتروسکوپی اتمی-

۱- جذب اتمی ۲- نشر اتمی ۳- فلورسانس اتمی

اسپکتروسکوپی جذب اتمی:

نوعی که در توضیحات بالا به تفصیل شرح داده شد (شعله/منبع نور تک رنگ/DETECTOR)

شکل ۵: جذب اتمی و نشر اتمی و فلوئورسانس اتمی به روایت استاد

اسپکتروسکوپ نشر اتمی:

یک حالتی هست که وقتی مس را داخل شعله میفرستیم ، خود مس بدلیل گرما نور سبز را تولید می کند و نیازی به تاباندن نور سبز نیست. در نتیجه نیازی به منبع نور نیست. در این روش باز هم نور زمینه را داریم که مثل روش قبل دستگاه را بعد از اندازه گیری نور سبز، صفر می کنیم.

اسپکتروسکوپ فلوئورسانس اتمی:

در این روش به جای تاباندن نور مرئی، از نور فرابنفش استفاده می کنیم که اتم مورد نظر UV را جذب کرده و در عوض نور مرئی (سبز) تابش میکند و این نور مرئی توسط دستگاه DETECT می شود. این نور بر اساس طول موج خاصش از بقیه ی نور های رسیده به DETECTOR، قابل تفکیک است.

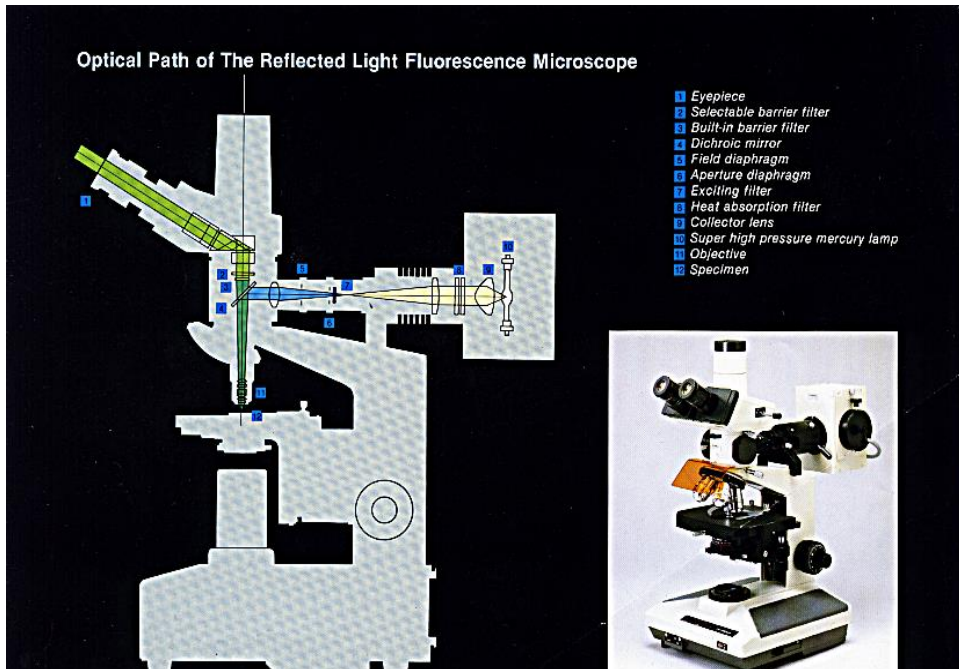
از کتاب

ویژگیهای روشهای اسپکتروسکوپی: در هر سه تکنیک از نمونه امتایزشد استفاد می گردد. یعنی ابتدا نمونه بهه صهورت مایع وارد دستگاه می شود و در اتمساز تبدیل بهه بخار اتمی می شود. ویژگی روش اول نیاز آن به منبع نور تکرنگ H.C.L ویژگی روش دوم نداشتن منبع نور و ویژگی روش سوم لزوم وجود منبع نور فرابنفش است.

- از کاربرد های دیگر نور مرئی ← روش های فلوئورسانس در مطالعات سلولی و استفاده از

۱- میکروسکوپ فلوئورسنت و ۲- فلوسایتومتری

میکروسکوپ فلوئورسنت

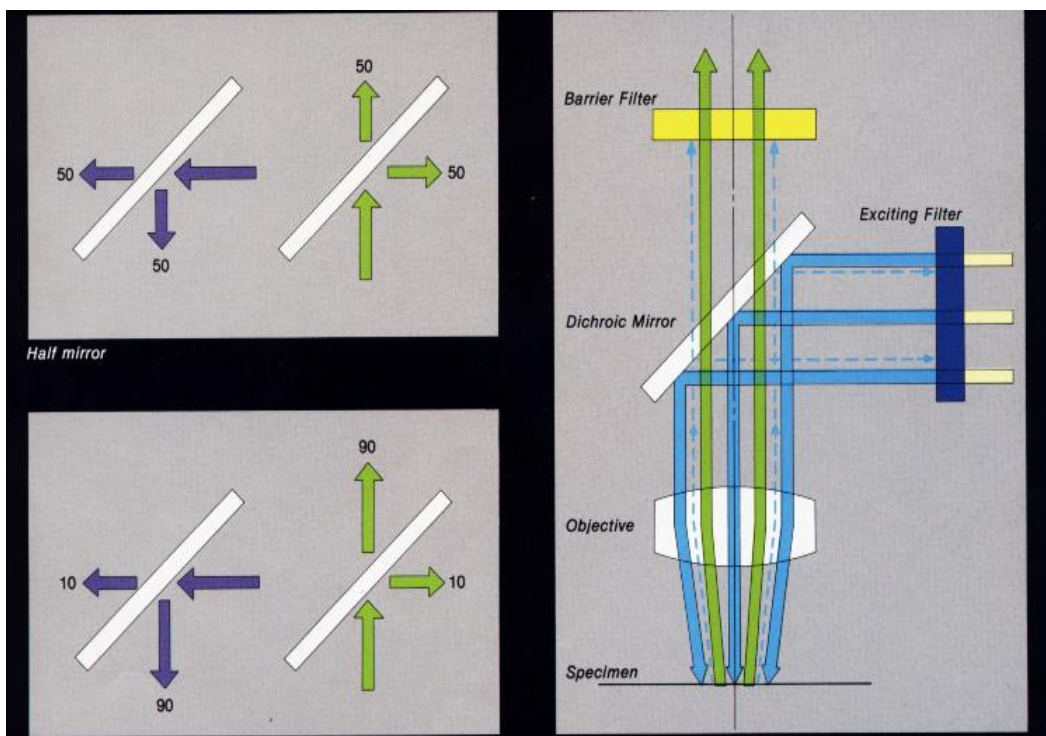

- 1 Eyepiece
- 2 Selectable barrier filter
- 3 Built-in barrier filter
- 4 Dichroic mirror
- 5 Field diaphragm
- 6 Aperture diaphragm
- 7 Exciting filter
- 8 Heat absorption filter
- 9 Collector lens
- 10 Super high pressure mercury lamp
- 11 Objective
- 12 Specimen

شکل ۶: میکروسکوپ فلوروسانس اتمی

توضیحاتی کلی در مورد میکروسکوپ با توجه به تصویر: لامپ فرابنفش نور را ساطع می‌کند. عدسی‌ها که نور را متمرکز می‌کنند و عدسی‌های دیگر که نور را موازی می‌کنند. فیلترهایی هستند که نور UV مورد نظر و درخواستی را فقط عبور می‌دهند (EXCITING FILTER) هست که خالص سازی نور را انجام می‌دهد. آینه ای وجود دارد به نام DICHRONIC

MIRROR که آینه ای است نیمه شفاف، نود درصد نور UV را منعکس می‌کند و فقط ده درصد را عبور می‌دهد و در واقع نود درصد UV به نمونه برخورد می‌کند. نمونه در اثر پدیده ی فلوروسانس ، نور UV دریافتی را به نور مرئی تبدیل کرده و ساطع می‌کند، نور مرئی پس از برخورد به آینه نود درصدش عبور کرده و فقط ده درصدش منعکس می‌شود و بعد از سیستم های عدسی عبور می‌کند و در نهایت با عدسی چشمی مشاهده می‌کنیم. (تصویر اسلاید ۲۵- اشعه UV با رنگ آبی و نور مرئی با رنگ سبز نشان داده شده است.

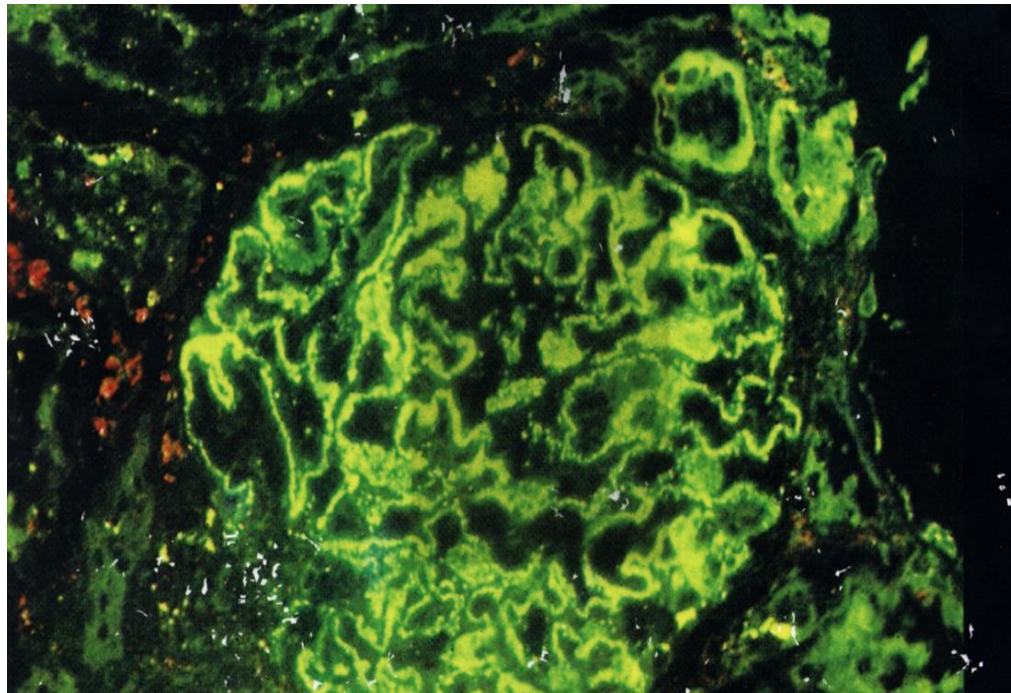

شکل ۷ / اسلاید ۲۵

توضیحات در مورد اسلاید ۲۷: یک نمونه ی گرفته شده روی لام، آنهایی که نور سبز تولید می‌کنند یک مولکول خاص هستند.

حالا می‌خواهیم ببینیم این مولکول خاص در این بافت، چقدر وجود دارد. برای این کار نور UV را به نمونه تابانده و نور

سبز دریافت می کنیم ولی از آنجایی که ممکن است ماده ی مورد نظر خاصیت فلوئورسانس نداشته باشد، مولکولی را می سازیم

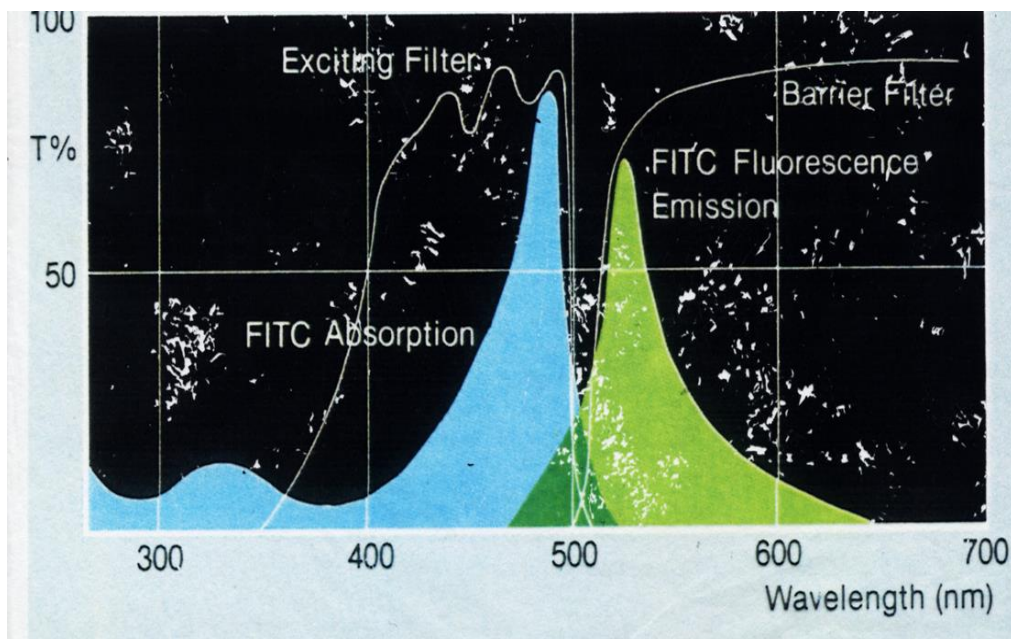
که مکمل مولکول بافتی باشد و خاصیت فلوئورسانس هم داشته باشد و به این صورت میتوان مقدار ماده مورد نظر در بافت را DETECT کرد.

توضیحات در مورد اسلاید ۲۶: EXCITING FILTER

که استفاده می کنیم فقط یک بخش از UV را عبور داده (وسعت طیف نور UV فرستاده

شده را مشاهده می کنید) نور سبز هم فیلتر می شود چون ممکن است چندتا نور سبز ایجاد شده باشد. بنابراین نور سبزی هم که تولید می شود، طیف وسیعی دارد و به وسیله ی یک فیلتر دیگر به نام BARRIER FILTER که بعد از آینه قرار دارد، فیلتر می شود فقط به بخشی از نور سبز

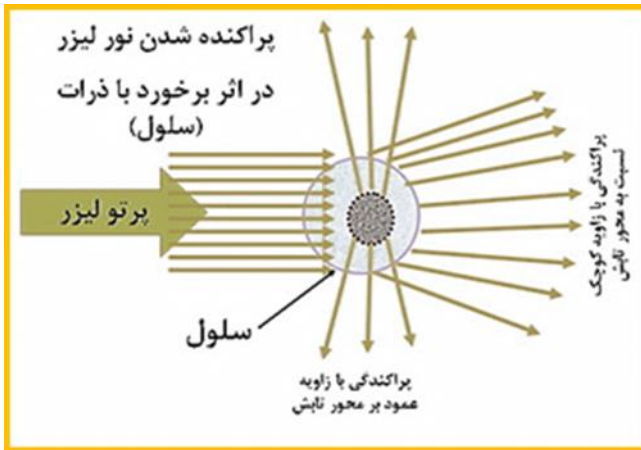
شکل ۹ / اسلاید ۲۷

شکل ۸ / اسلاید ۲۶

اجازه عبور می دهد (نور سبزی که در اثر پدیده ی فلوئورسانس تولید میشود، نه هر سبزی!!). کلا میکروسکوپ فلوئورسنت در آزمایشگاه ها زیاد استفاده می شود. مثلا برای بررسی تومور با همان روش ساختن مولکول مکمل با خاصیت فلوئورسانس (چون مواد طبیعی بدن غالبا خاصیت فلوئورسانس ندارند).

فلوئوریمتری

شکل ۱۰: فلوسایتومتری

یک نوع روش آزمایشگاهی است برای تشخیص نوع سلول، ابعاد سلول، شمارش نوع خاص سلول و ... در این روش نمونه خیلی باریک می شود (حدوداً به قطر یک سلول). این سلول ها از باریکه عبور می کنند و بعد نور لیزر دانه دانه به سلول ها تابیده میشود و بر اساس پراکنش نور لیزر، دستگاه ابعاد سلول را تشخیص می دهد. اگر بخواهیم نوع سلول را مشخص کنیم ماده ای که میتواند خاصیت فلوتورسانس داشته باشد را در نمونه می ریزیم به طوری که این ماده فقط مکمل همان سلول خاص باشد در نتیجه میتوان براساس پدیده ی فلوتورسانس که اتفاق افتاد، میتوان تعداد سلول های خاص را بدست آورد.

کمیته علمی پزشکی مهر ۹۵

جزوه نویسنده: هانیه روحی

تایپ: سلیمه سرباز

دلم یک باغ پرناز...

دلم آرایش تودو لطیف صبح شایینار...

دلم صبحی

سلامی

بوسه ای

عشقی

نیدی

عطر بختی

نوامی دلکش تار و کمانچه

از سیری دورتر حتی...

دلم شری سراسر دوستت دارم

دلم دشتی پراز آویشن و

گل پونه می نخلد...

نمایینج

فیزیک پزشکی دکنر سلیمان فرد

جلسه ۲

کاربردهای درمانی نور مرئی:

- (۱) فتوتراپی: استفاده از نور معمولی برای درمان برخی از بیماریها.
 مثال: در افرادی که دچار پیسی شده اند پزشک به آنها دارویی می دهد، پس از مدتی که دارو جذب شد در معرض نور خورشید قرار می گیرند. در این حالت اشعه U.V خورشید ساخت ملانین را تحریک می کند.
 مثال: استفاده از نور با رنگ آبی در درمان زردی نوزادان (در این نوع درمان رنگ نور مدنظر است).
- (۲) کروموتراپی:

از کتاب

درمان با نورهای رنگی را کروموتراپی میگویند. با توجه به اینکه رنگهای مختلفی طیف مرئی هر کدام خواص فیزیولوژیکی مخصوص دارند هر رنگ را برای درمان بیماری یا بیماریهای بخصوص به کار میبرند. م و رنگ قرمز اعصاب را تحریک میکنند و البته در افرادی که زیاد با این رنگ سروکار دارند حالت عصبی هم ایجاد میشود. از رنگ قرمز بهرای درمان بیماریهایی چون سرخک آبله و مخلک میتوان استفاد کرد. رنگ آبی در اعصاب اثر تسکینی دارد و پزشکان بیماریهای روانی از این خاصیت استفاد میکنند. همچنین به نظر میرسد که دردهای عصبی و روماتیسمی را نیز تا حدی تسکین میدهد خانواده رنگهای آبی و سبز در شخو احساس آرامش بوجود میآورند و هرچه رنگها تیر تر و آبی بیشتر شود یعنی ارز رنگی آنها کهم شهود در شخو دلتنگی ایجاد میکند و برعکس رنگهای گرم یعنی رنگهایی که اطرا نارنجی هستند در شخو حس شهادمانی بوجود میآورند. تأثیر اموا نورانی با طولمو کوتا بیشتر از را فتوشیمیایی است

- (۳) هلیوتراپی: استفاده از نور خورشید، مثلا استفاده از نور خورشید در بعضی موارد برای کمک به بهبود زخم.
 (۴) فوتو داینامیک تراپی: برخلاف سه روش قبل که سنتی بودن یک روش جدید حساب می شود.

این روش بیشتر برای درمان تومورها استفاده می شود.

در این روش درمانی از یک ماده حساس کننده استفاده می کنیم که سلول را نسبت به تابش نور حساس می کند.

در این روش عمدتاً ماده مورد نظر به درون سلول تزریق می شود مگر اینکه تزریق ممکن نباشد یا عمل تزریق خطرناک باشد و باعث گسترش تومور شود در این حالت دارو به صورت خوراکی مصرف می شود.

این دارو به صورت تنها هیچ عمل کشندگی و تأثیری بر روی تومور ندارد.

وقتی این دارو در معرض نور قرار می‌گیرد اکتیو می‌شود. حضور اکسیژن در محیط به همراه داروی فعال شده باعث تولید رادیکال‌های آزاد می‌شود که بسیار فعال تر و باعث مرگ سلولهای سرطانی می‌شود.

این روش درمانی بیشتر برای تومورهای سطحی استفاده می‌شود. اگرچه برای تومورهایی که درون حفرات بدن هستند نیز استفاده می‌شود و میتوان نور را به وسیله آندوسکوپ به درون حفرات فرستاد.

در این روش اگرچه نور مرئی خود به تنهایی یونیزاسیون نیست اما همانند پرتوهای X و γ می‌تواند باعث یونیزه شدن و آسیب به سلول شود.

فروسرخ:

در طیف امواج الکترومغناطیس که بر اساس فرکانس مرتب شده باشند، قبل از نور مرئی قرار می‌گیرد و طول موج بلندتر از آن دارد.

انتقال دهنده ی گرما می باشد و گرمای خورشید عمدتاً از طریق فروسرخ منتقل می‌شود.

بدن ما فروسرخ تابش می‌کند، هم فرو سرخ را از اجسام اطراف می‌گیریم و هم تابش می‌کنیم.

مثلا اگر بدن فرد از اجسام اطراف سردتر باشد فروسرخ می‌گیرد بیشتر از فروش سرخی است که تابش می‌کند و برعکس.

نور مرئی و فرابنفش هم گرما را منتقل میکنند ولی عمدتاً انتقال گرما از طریق فروسرخ میباشد.

کاربردهای دیگر فروسرخ:

- در کنترل‌ها: طول موجهای خاصی از فروسرخ را منتشر می‌کند که گیرنده بر اساس آن طول موج خاص، عمل خاصی را انجام میدهد.
- دوربین موجود در دزدگیرها - در درب های خودکار

ویژگی های فروسرخ:

فروسرخ را بر اساس طیف طول موج خودش به سه قسمت تقسیم میکنیم :

فروسرخ نزدیک ، فرو سرخ میانه و فروسرخ دور.

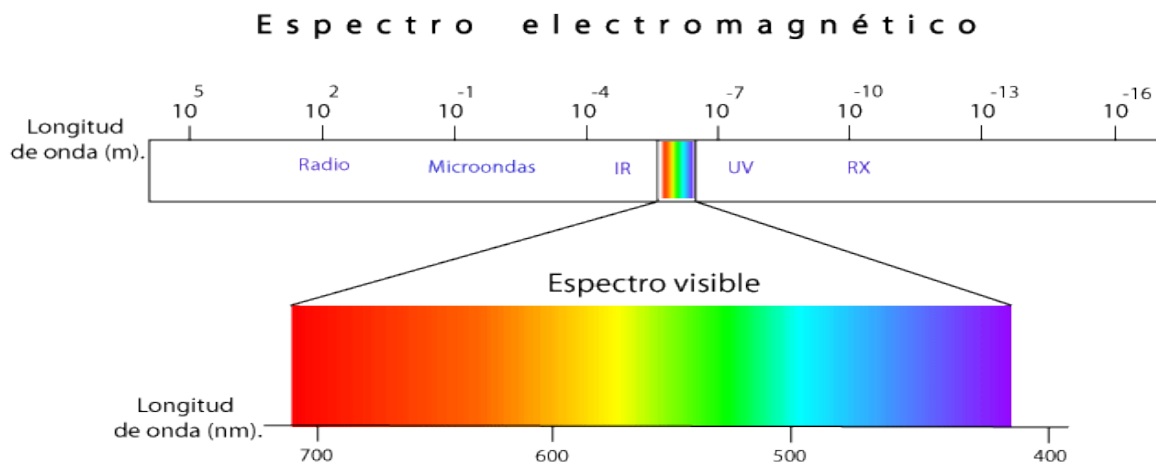
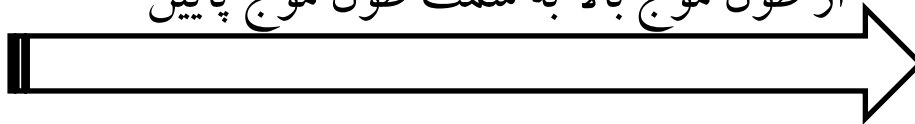
در طیف طول موج، طیفی از فروسرخ را که به مرئی نزدیک تر است، فروسرخ نزدیک و طیفی را که از مرئی دورتر است، فروسرخ دور می‌گویند. (و به همین شکل برای فرابنفش)

فرا بنفش

فروسرخ

از طول موج بالا به سمت طول موج پایین

شکل ۱۱ طیف امواج الکترو مغناطیس

عمق نفوذ فرورسرخ نزدیک: $3mm < A < 1500nm$

عمق نفوذ فرورسرخ میان: $1mm < B < 3000nm$

عمق نفوذ فرورسرخ دور: خیلی کم $3000 < C < 1000000nm$

نور مرئی: $380 < 750nm <$ نور مرئی

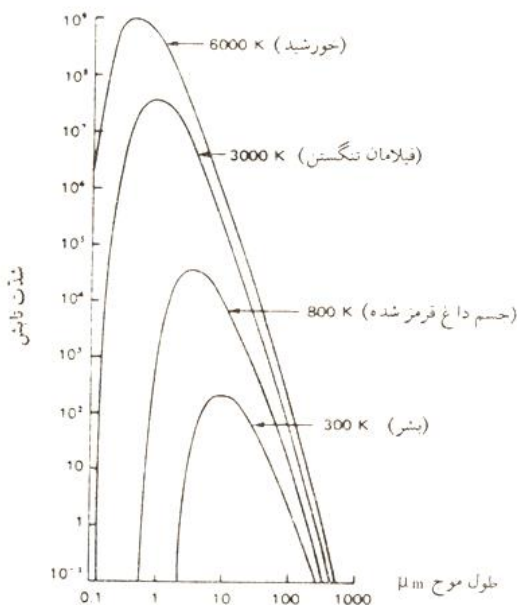
منابع فرورسرخ:

(۱) خورشید

هر چیزی که دمای آن از صفر مطلق بیشتر باشد فرورسرخ تابش می کند. (حال بسته به اینکه دمای آن از دمای اجسام اطراف کمتر یا بیشتر باشد می تواند فرورسرخ تابشی آن از فرو سرخ دریافتی کمتر یا بیشتر باشد)

در دمای صفر مطلق ذرات هیچ حرکتی ندارند بنابراین هیچ فروسرخ و گرمایی تابش نمی‌کنند. فروسرخ دور: به زمین نمی‌رسد بنابراین خواص فیزیولوژیک آن مانند عمق نفوذ آن برای ما مهم نیست و نامعلوم است.

ارتباط بین شدت تابش فروسرخ و دما و فراوانی طول موج های تابشی (اسلاید شماره ۷) (شکل ۱۲).
 نتیجه ۱: هرچه دما بیشتر شود میزان کل تابش نیز بیشتر می‌شود. (سطح زیر نمودار بیشتر می‌شود)
 نتیجه ۲: هرچه دما بیشتر شود گستره طیف طول موج تابش شده نیز بیشتر می‌شود. (یعنی دو آستانه طیف طول موج ها افزایش پیدا میکند)
 نتیجه ۳: هرچه دما بیشتر شود، شدت تابش طول موج حداکثری (قله نمودار) بیشتر می‌شود و طول موج حداکثری به سمت طول موجهای کمتر سوق پیدا می‌کند.

شکل ۱۲: ارتباط بین شدت تابش فروسرخ و دما و فراوانی طول موج های تابشی

نکته: هر جسمی در یک دمای خاص یک طیف از طول موجها را از خود ساطع می‌کند که در محدوده این طیف نیز یک طول موج خاص را بیشتر از سایر طول موج ها تابش می‌کند.

$$\lambda_{max} \times T = c$$

$$C = 2.0897 \times 10^{-3}$$

از کتاب

در رابطه‌ی فوق که به قانون ویلهم وین معروف است، λ_{max} طول موج حداکثر نشر، T دما بر حسب درجه کلوین و C یک مقدار ثابت است. یعنی اگر T دو برابر شود، λ_{max} نصف می‌شود. به طور کلی هر قدر دما بالاتر برود، امکان نشر طول موجهای گوناگون بیشتر می‌شود. افزایش دما باعث افزایش شدت نشر و کوتاهتر شدن λ_{max} میگردد. به عبارت دیگر شدت طیف نشری و طول موج های نشری هر دو تابع دما هستند.

هر چه دما بیشتر میشود طول موج Max کمتر شده یعنی فرکانس بیشتر میشود.

یادآوری: طول موج و فرکانس رابطه عکس داشتند.

مساحت زیر نمودار: شدت کل تابش ها = جمع همه شدت‌ها

یا به عبارت دیگر:

سطح زیر نمودار همان تعداد کل فوتون های تابش شده است نه فقط تعداد فوتونهای یک طول موج خاص

شدت: انرژی هر فوتون X تعداد هر فوتون

کاربردهای فرسرخ در پزشکی

کاربرد های تشخیصی:

تصویربرداری مادون قرمز (ترموگرافی):

(۱) نشری ۲) انعکاسی *طیف سنجی

کاربردهای درمانی (به وسیله ی گرم کردن): تسکین درد- رفع اسپاسم عضلانی- ترمیم بافت ها (با گرم کردن بافت سرعت جریان خون را در موضع آسیب دیده بیشتر میکنیم در نتیجه متابولیسم بافت تسهیل شده مثلا دفع مواد زاید سریعتر میشود و این فرایند به بهبود بافت آسیب دیده کمک میکند).

ترموگرافی نشری:

از بدن هر فرد فرسرخ تابش می شود حال اگر دوربینی داشته باشیم که فرسرخ را ثبت کند می توانیم از بدن فرد تصویربرداری کنیم در نتیجه اگر یک بیمار تومور داشته باشد چون تومور گرمتر است می توانیم محل تومور را در بدن دریابیم.

روش ترموگرافی بدن: ابتدا فرسرخ گسیل شده از بدن فرد را با استفاده از یک آینه تخت روی یک آینه کروی متمرکز کرده سپس با آینه کروی آن را روی یک ظرف مایع سرد متمرکز می کنیم این پرتوهای گسیل شده باعث گرم شدن مایع درون ظرف می شود که با اندازه گیری تغییرات دما مایع می توان میزان گرمای کل بدن فرد را حساب کرد.

از ترموگراف برای سرطان یابی پستان استفاده میشود.

از ترموگرافی در صنعت برای اندازه گیری دمای کوره ها استفاده میشود.

اگر در دستگاه ذکر شده یک اسکنر بر روی آینه تخت قرار بگیرد که بتواند دمای نقطه به نقطه آینه را حساب کند می توان متناظر با هر نقطه بر روی آینه دمای هر نقطه از بدن فرد را حساب کرد و بدین ترتیب می توان یک ترموگرام از کل بدن فرد به دست آورد.

بدین ترتیب هم می توان دمای کل بدن را حساب کرد هم دمای هر نقطه از بدن را.

ترموگرافی انعکاسی:

در این روش نور فرسرخ را به بدن فرد می تابانند سپس انعکاس آن را از پوست بدن به تصویر می شکنند و و بدین ترتیب از الگوی وریدی زیر پوست تصویربرداری می شود (بدین ترتیب الگوی وریدی زیر پوست سیاه تر از نواحی دیگر در تصویر مشاهده خواهد شد).

اثرات تخریبی فرسرخ:

پرتوهای فروسرخ اثرات شیمیایی ندارند یا خیلی کم و در دراز مدت دارند (بر خلاف نور مرئی که باعث واکنش شیمیایی می شود مثل رنگ پریدن پارچه در زیر نور آفتاب) (نه نور مرئی و نه فروسرخ باعث یونیزاسیون نمی شود ولی نور مرئی می تواند باعث اثرات فتوشیمیایی شود)

ولی در شدت های بالا می تواند باعث تخریب قرنیه و شبکیه شود. (مشاهده خورشید هنگام کسوف) سرخی پوست، التهاب، تاول، سوختگی و افزایش تدریجی پیگمانتاسیون (سیاه شدن پوست)

کاهش اسپرم در کارگرانی که در محیط های خیلی گرم کار می کنند. (اثر بیولوژیک)

فرابنفش:

این پرتوها نیز همانند پرتوهای فروسرخ در دامنه طول موج خود به سه قسمت تقسیم می شوند:

فرابنفش نزدیک (A) (315-390nm)

فرابنفش میانه (B) (280-315nm)

فرابنفش دور (C) (144-280nm)

فرابنفش

نور مرئی	A	B	C	پرتو X
----------	---	---	---	--------

نزدیک بودن آن با توجه به نزدیک بودن طول موج به نور مرئی در نظر گرفته میشود.

U.V(A): تولید اریتما نمی کند مگر آنکه تابشی شدید و طولانی باشد.

U.V(B): زودتر از قبلی تولید اریتما می کنند و پس از برطرف شدن اریتما تا مدتی پوست تیره می ماند

U.V(C): خیلی کم به سطح زمین میرسد و خواص شیمیایی شدید دارد ولی چون در طبقات سطحی جذب میشود اریتم و تیرگی خفیف دارد.

توجه: با توجه به مطالب گفته شده فرابنفش دور کمترین طول موج را دارد و فرابنفش نزدیک بیشترین طول موج و برای فروسرخ برعکس است یعنی فروسرخ دور بیشترین طول موج را دارد و فروسرخ نزدیک کمترین طول موج.

نکته: هر سه این پرتوها بسته به شدت خود می توانند باعث اریتم و تیرگی پوست شوند ولی اریتم در پرتو B از بقیه بیشتر است (به عبارت دیگر اثراتش از بقیه بیشتر است)

شیشه معمولاً U.V را فیلتر می کند و چیزی که UV را از خود عبور می دهد، کوارتز است پس بنابراین در لامپ U.V به جای شیشه باید از کوارتز استفاده شود.

منابع تولید U.V:

خورشید- لامپ جیوه- لامپ کرومیر- لامپ فلورسنت

لامپ فلورسنت: در دو سر لوله یک اختلاف پتانسیل برقرار می‌شود و بنابراین روند یونیزاسیونی مشابه لوله های بخار جیوه به وقوع می‌پیوندد.

اشعه فرابنفش با طول موج کوتاه تولید می‌شود اما به وسیله فسفر جذب می‌شود و طول موج های بلندتر ساطع می‌گردد. چون اشعه فرابنفش دور در درمان استفاده نمی‌شود. حال با تغییر ماده فلورسنت موجود در دیواره می‌توان U.V با طول موج های متفاوت به دست آورد.

فلورسنت: ماده ای که U.V با انرژی زیاد (طول موج کم) را می‌گیرد و U.V یا نور مرئی با انرژی کم (طول موج زیاد) به ما میدهد.

لامپ کرومیر: همانند لامپ بخار جیوه می‌باشد فقط سیستم خنک کننده آن فرق دارد. در آن از آب استفاده می‌شود)

از کتاب

لامپ بخار جیوه: به درون لوله ای لامپ گاز آرگون با فشار کم وارد شد استز زیرا فشار کم ز مقاومت الکتریکی گاز را بطهور قابل تهوجهی کهاهش میدهد. مقدار کمی نیز جیو درون لوله وجود دارد و دو سر لوله بوسیله دو الکتروود مسدود گردید است. دو کوهک فلزی نیهز در دو انتهای لوله نصب شد ز و بین این دو کوهک اختو پنانسیل بالایی بمنظور یونیز کردن گاز آرگون برقرار میشود

شکل ۱۳ لامپ کرومیر

همه لامپهای U.V را باید پس از سپری شدن عمر آن تعویض نمود چون بازده تولید آن کم میشود. چون گرما سبب تبدیل کوارتز اطراف لامپ به ترمیدیت می‌شود و ترمیدیت نسبت به U.V کدر است و U.V تولید می‌شود ولی از لامپ بیرون نمی‌آید و باید عوض شود.

کاربرد لامپ های تولید U.V:

از این لامپها متخصصین پوست و چشم استفاده میکنند زیرا از پوست رد نمی‌شود، برای برنزه کردن، برای درمان بیماری‌های پوستی استفاده می‌شود. در کنار لامپهای U.V یک لامپ نور مرئی با رنگ بنفش برای شناسایی گذاشته می‌شود.

خواص فیزیکی و شیمیایی نور U.V:

- (۱) اثر گرمایی: برخلاف نور فرورسرخ اثر گرمایی خیلی کمتری دارد.
- (۲) اثر شیمیایی (بیشترین کاربرد): یک نمونه از کاربردهای آن تولید ویتامین D در پوست است. اثرات شیمیایی آن از نور مرئی و فرورسرخ خیلی بیشتر است.

- (۳) اثر فلورسانس
- (۴) اثر فوتو الکتریک

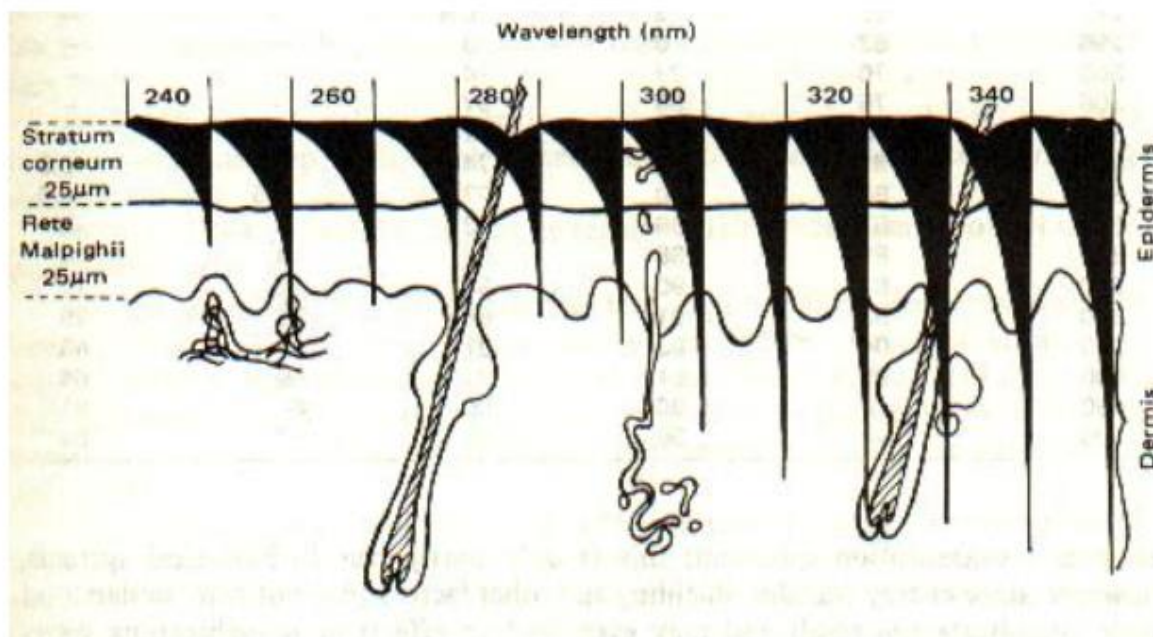
از کتاب

اگر فوتون فرابنفش به سطح فلز مناسبی تابید شود ، چنانچه انرژی فوتون از انرژی آستانه (تابع کار فلز) بیشتر باشد، قادر به آزاد کردن الکترون از اتمهای سطحی فلز است. الکترون آزاد شده را فوتوالکترون گویند و پدیده "فتوالکتریک" نام دارد.

خواص فیزیولوژیک نور U.V:

- (۱) میکروب کشی: در ضد عفونی کردن اتاق های عمل (در کتاب این خاصیت در دسته خواص فیزیکی و شیمیایی آمده است)
 - (۲) تولید اریتم در پوست: که بیشترین آن توسط U.V(B) ایجاد می شود
 - (۳) تغییر نسبت کلسیم به فسفر: با تولید ویتامین D
 - (۴) عوارض قسمت قدامی چشم: (به خصوص قرنیه) علت آب مروارید در بزرگسالی کداری عدسی چشم به علت مجاورت با U.V است.
- در مورد میکروب کشی، خاصیت میکروب کشی U.V در یک طول موج های خاص (حدود ۲۵۰۰Å) بیشتر است. برحسب طول موج نور فرابنفش نواحی مختلف چشم می تواند آسیب ببیند مثلا فرابنفش میانه کاملا در قرنیه جذب میشود و هرچه طول موج بیشتر باشد نفوذ بیشتر است.

نکته خیلی مهم: اینکه طول موج کمتر باعث نفوذ بیشتر میشود در مورد پرتوهای یونیزان بود و این قاعده در مورد پرتوهای غیر یونیزان صدق نمی کند.

شکل ۱۴: مقایسه میزان نفوذ طول موجهای مختلف پرتو فرابنفش در پوست

کمیٹہ علمی پزشکی مہر ۹۵
جزوہ نویس : پوریا اعتصامی زادہ
تایپ : عاطفہ حامدی

آمدی جانم بہ قربانت ولی حالاً چرا
نوشدارونی و بعد از مرگ سہراب آمدی
عمر ما اہملت امروز و فردا سی تو نیست
نازینا ما بہ ناز تو جوانی دادہ ایم
وہ کہ با این عمر ہای کوتہ بی اعتبار
شور فریادم سپرسش سہرہ زیر اکلندہ بود
ای شب ہجران کہ یک دم در تو چشم من نخواست
آسمان چون جمع مشتاقان پریشان می کند
در خزان ہجر گل ای بلبل طبع حزین
شہریارابی حسیب خود نمی کردی سفر

بی وفا حال کہ من افتادہ ام از پا چرا...؟
سکندل این زود ترمی خواستی حالاً چرا...؟
من کہ یک امروز ہمان تو ام فردا چرا...؟
دیگر اکنون با جوانان ناز کن با ما چرا...؟
اینمہ غافل شدن از چون منی شیدا چرا...؟
ای لب شیرین جواب تلخ سہر بالا چرا...؟
استدرا با بخت خواب آلود من لالا چرا...؟
در سگتتم من نمی پاشد زہم دنیا چرا...؟
خامشی شرط وفاداری بود نحوفا چرا...؟
این سفر راہ قیامت میروی تنہا چرا...؟

استاد شہریار (حیدر بابا)

فیزیک پزشکی دکنر سائیمار فرد

جاسه ۳

اندازه گیری موج فرا بنفش

در آزمایشگاه های میکروبیولوژی، نمونه را زیر هود قرار می دهند تا با محیط ارتباط نداشته باشد و سایر ذرات و میکروب های موجود در محیط با نمونه مخلوط نشود.

مثال دیگر کار با سلول هایی است که باید در شرایط استریل روی آن ها کار شود و بدین منظور این کار را در داخل هود انجام می دهیم. این هود ها تعدادی لامپ UV دارند که قبل از شروع کار، روشن کردن این لامپ ها، محیط را استریل میکند.

به دلیل شیشه ای بودن دیواره هود، انتظار می رود که نور UV به بیرون از هود نرسد و تابش آن فردی را که داخل اتاق یا آزمایشگاه کار می کند، تحت تاثیر قرار ندهد. مقدار UV داخل آزمایشگاه یا اتاق عمل باید قابل اندازه گیری توسط پرسنل باشد و چون مرئی نیست، برای مشاهده و شناسایی و نیز اندازه گیری آن باید وسایل خاص و روش هایی را به کار برد.

روش های اندازه گیری UV :

۱. استفاده از اثرات فیزیکی UV (مشابه اشعه X)

استفاده از یک لامپ که یک سمت آن دارای رسوب و سمت دیگر آن نسبت به UV شفاف است (مثلا کوارتز که شفاف است). بدنه ی رسوب دار قطب منفی محسوب می شود و یک سیم ایزوله که تماس با این بدنه ندارد، به صورت یک حلقه به آن وارد شده و قطب مثبت در نظر گرفته میشود.

یعنی بدنه به قطب منفی اتصال دارد و سیم عایق داخل لامپ به قطب مثبت متصل است. (به شکل یک مدار)

در حالت معمولی هیچ جریانی نداریم چون هیچ اتصالی بین دو قطب برقرار نیست و مدار باز است. ولی پس از تاباندن UV به لامپ و برخورد UV به هوای داخل لامپ یا یک قطب، یون‌هایی تشکیل می‌شوند که باعث ارتباط بین دو قطب می‌شوند و جریان برقرار می‌شود. این برقراری جریان نشان از تابش UV است. (شناسایی UV) و با مدرج کردن و بر حسب مقدار جریان عبوری، مقدار تابش UV مشخص می‌شود (اندازه‌گیری).

از کتاب

شکل ۱۵: نمای شماتیک اکتینومتر

ابزار مورد استفاده برای آشکار سازی پرتو فرابنفش را اکتینومتر می‌گویند. بخش اصلی اکتینومتر فیزیکی یک حباب با خلاء نسبی است. سطح داخلی حباب را به جز قسمت ورودی نور توسط یک رسوب فلزی مناسب (مثل کادمیوم) روکش کرد اند. در قسمت وسط حباب یک حلقه فلزی از جنس مس به صورت معلق آویزان است. به طوریکه هیچ اتصال الکتریکی بین میله و رسوب فلزی وجود ندارد. میله وسط نقش آند و رسوب فلزی جدار حکم کاتد را دارد. آند را توسط یک اتصال الکتریکی به قطب مثبت و کاتد به قطب منفی یک منبع تغذیه مستقیم متصل شد است. نور فرابنفش از پنجره شفاق که معمولاً از جنس کوارتز است، وارد اکتینومتر میشود. فوتون‌های فرابنفش ورودی به رسوب کادمیوم برخورد می‌کند و در نتیجه‌ی وقوع پدیده فوتوالکتریک الکترون از سطح کاتد آزاد میشود. تعداد الکترون‌های آزاد شد بستگی به تعداد فوتون‌هایی دارد که وارد محفظه می‌شوند. بدین ترتیب الکترون‌های آزاد شده طی پدیده فوتوالکتریک جذب آند شد و یک جریان الکتریکی خارجی بین آند و کاتد برقرار می‌شود که می‌تواند برای سنجش نور فرابنفش مورد استفاده قرار گیرد.

۲. روش شیمیایی (فرو سیانور پتاسیم: KFeCN)

این ماده در حالت عادی بی رنگ است ولی با تاباندن UV به آن، به رنگ زرد آجری در می‌آید. تغییر رنگ این ماده در یک محیط نشان از وجود و تابش UV است.

مضرات اشعه فرا بنفش:

تولید موادی شبیه به هیستامین و اتساع عروق سطحی پوست در اثر تابش فرا بنفش باعث سرخی پوست شده که در موارد شدید منجر به اریتما (حساسیت و ورم پوست و حالت تاول زدگی) می‌شود که نهایتاً با بدتر شدن شرایط حالت پوسته پوسته شدن و تیرگی پوست پدید می‌آید. ۱۲ ساعت بعد از تابش، محدوده ی ۲۸۰ تا ۲۷۹ نانومتر موثرترین طول موج در ایجاد اریتما است.

*اینها اثرات حاد UV بود که در کوتاه مدت پدید می آیند.

فواید اشعه‌ی UV:

تولید ویتامین D که یک تغییر شیمیایی در سلول‌ها در اثر تابش UV است.

اثرات طولانی مدت:

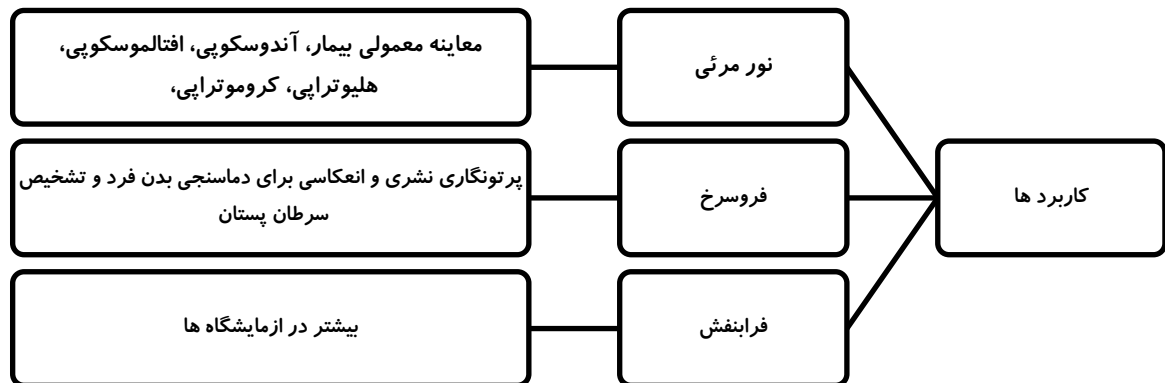
۱. پیری پوست: مثلا در کشاورزان که طولانی مدت زیر نور آفتاب کار می کنند.
 ۲. سرطان پوست (تیرگی پوست: در مناطق استوایی و محل هایی که تابش آفتاب شدید تر است، باعث مقاومت پوست و جذب کمتر نور خورشید می دهد و نوعی حفاظتی و در واقع اثر انتخاب طبیعی است).
 ۳. آب مروارید (معمولا در افراد مسن: چون بیشتر در معرض آفتاب بوده اند احتمال اینکه دچار آب مروارید بشوند بیشتر است).
- افرادی که با UV سر و کار دارند ، باید دستور العمل هایی را برای حفاظت از پوست و چشم خود، رعایت کنند.
- مثال: افرادی که در کلینیک های چشم پزشکی با لیزر کار می کنند.

کاربردهای درمانی UV:

۱. در درمان راشیتیس کمبود ویتامین D کودکان
 ۲. افزایش خونرسانی به پوست
 ۳. افزایش هموگلوبین
 ۴. افزایش مقاومت بدن در برابر عفونت
 ۵. درمان موقت بیماری پسی تحت تابش UV با تحریک ملانوسیت ها
- از آنجا که چشم و پوست دو ارگان آسیب پذیر در برابر UV هستند، استفاده از عینک و کرم های ضد آفتاب یا پوشاندن بدن راه های جلوگیری از اثرات منفی تابش UV است

کاربردهای تشخیصی UV:

۱. در آزمایشگاه های بیوشیمی و تعیین غلظت ماده: لوله ی آزمایش را تحت تابش UV قرار داده و نور مرئی به ما می دهد، از نور مرئی دریافتی برای تعیین غلظت ماده استفاده میکنیم.
۲. در کارهای پژوهشی برای تشخیص سرطان

لیزر (LASER: light amplification by stimulated of radiation)

همان نور است و می تواند فرابنفش، فرسرخ و یا مرئی باشد که دارای ویژگی های خاصی است.

ویژگی های متمایز کننده لیزر:

۱. جهت مندی (توازی یا واگرایی اندک) (عدم واگرایی پس از خروج): حرکت به صورت کاملاً مستقیم که باعث تمرکز نور لیزر روی مقطعی کوچک می شود (مثلاً پوینتر یا برش فلزات و یا استفاده های نظامی)
 ۲. درخشایی یا کوهرنیت (هم فازی): تمام فوتون ها و موج های خروجی از لیزر در یک فاز قرار دارند.
 ۳. مونوکروماتیک یا تک رنگی: خروج تنها یک فرکانس از لیزر. در میکروسکپ های فلوروسنت فیلترهای خاصی وجود دارد تا تنها یک رنگ تولید شود که در صورت استفاده از لیزر نیاز به این فیلترها برای خروج تنها یک رنگ نبود.
- نظریه لیزر در ابتدا توسط آلبرت انیشتین مطرح شد، سپس در سال ۱۹۵۵ ماسر ساخته شد و پس از آن laser در ماسر، حرف m سرواژه microwave است و تفاوت آن با لیزر در امواج پر فرکانس آن است. Maser نیز ۳ ویژگی متمایز کننده لیزر را دارد. طیف لیزر از نظر طول موج و فرکانس بسیار محدود است.

اصول لیزر:

در هر صورت ابتدا باید انرژی به محیط فعال منتقل و ماده تحریک شود. در یک ساختار تحریک شد امکان وقوع دو نشر وجود دارد

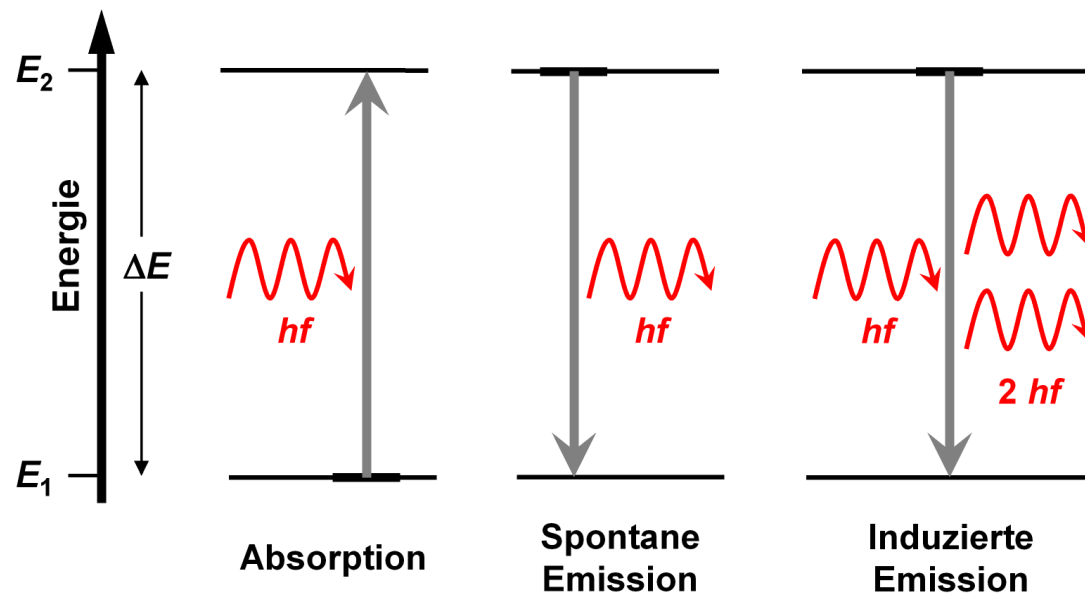
نشر خود بخودی:

انتقال الکترون در اثر تابش نور به سطح انرژی بالاتر و بازگشت سریع به سطح انرژی اولیه باعث تابش خود بخودی نور می شود.

نشر تحریکی (stimulated by emission)

الکترون یا ذره قبلا در اثر تابش به سطح انرژی بالاتر منتقل شده و حال با تابش نوری دیگر توسط خودمان با انرژی معادل اختلاف سطح انرژی دو سطح، باعث تابش دو فوتون می شویم که به صورت تصاعدی تعداد آن ها افزایش می یابد. نشر تحریکی

در لیزر دیده می شود.

برای اینکه احتمال وقوع نشر تحریکی را بر پدیده ی جذب غالب کنیم یعنی رساندن سیستم به جمعیت معکوس (وارونی

جمعیت) می - شکل ۱۶: نشر خود به خودی و تحریکی توانیم:

الف: استفاده از تراز های انرژی موجود در ماده ی اصلی

ب: استفاده از تراز های ناخالصی مناسب

اضافه کردن ناخالصی باعث می شود تا در تراز های میانه گیر بیفتد و برای بازگشت به حالت پایه از فوتون تحریکی استفاده کنیم.

انتقال الکترون به تراز ی دیگر می تواند با پمپاژ الکتریکی، نوری و یا شیمیایی انجام شود.

نکته: نشر تحریکی فوتون های هم فرکانس تولید میکند که تعدادشان به صورت تصاعدی زیاد می شود

عوامل تعیین کننده طول موج:

۱. جنس ماده: ماده ی مورد نظر چه تراز هایی از انرژی را دارد و یا اینکه ناخالصی افزوده شده چه تراز ی را اضافه می کند. این

تراز ها تعیین کننده اختلاف انرژی و نور تولیدی هستند. مثلا لیزر یاقوت نور قرمز تولید می کند.

۲. جنس آینه ها، طول و ساختار کاوک تشدید کننده بکار رفته در لیزر

۳. گریپتینگ سیستم یا رزو (فیلتر هایی برای نور خروجی)

از کتاب

آینه صد درصد منعکس کننده

آینه جزئی عبوردهنده

شکل ۱۷: کاواک

کاواک چیست؟ رزوناتور یا تشدیدکننده شامل دو آینه تعبیه شد در طرفین محیط فعال لیزری است. یکی از آینه ها کاملا منعکس کننده و آینه دیگر که خروجی لیزر از آن تامین می شود، جزئی عبور دهند است. این دو آینه باید کامولا به موازات یکدیگر قرار گیرند، هر قدر این توازی بیشتر تامین شود خروجی سیستم ایده آل تر خواهد بود.

توان خروجی:

آن چیزی که از جنبه ی حفاظت باید مراقب ان باشیم، توان است نه رنگ. هر چند رنگ نیز مهم است اما در حفاظت شدت (توان) اهمیت بیشتری دارد. مقدار انرژی حمل شونده توسط پرتوها، تعیین کننده شدت است.

عوامل تعیین کننده خروجی لیزر:

۱. جنس محیط

۲. کاوک: هر چه بیشتر نور توسط کاوک برگردانده شود، شدت نور خروجی بیشتر است.

رسته بندی لیزرها:

بر اساس تعداد سطوح انرژی: برای اینکه ماده ای بتواند لیزر ایجاد کند، باید حداقل سه تراز داشته باشد. شامل دو تراز اصلی و یک تراز نیمه پایدار برای گیر انداختن الکترون ها. در لیزر های نیمه هادی از سیلیسیوم یا ژرمانیوم یا سیلیکیوم ؟ استفاده میشود. بر اساس نوع ماده محیط فعال:

- ✓ لیزرهای حالت جامدنظیر یاقوت و نئودیمیوم – یاگ
- ✓ لیزرهای گازی نظیر آرگون و دی اکسید کربن
- ✓ لیزرهای رزینه ای (مایع)رنگهای آلی (تنظیم پیوسته طول موج)
- ✓ لیزرهای شیمیایی نظیر هیدروژن فلوراید
- ✓ لیزرهای نیمه هادی

بر اساس محدوده طیف طول موج خروجی:

- ✓ لیزرهای مادون قرمز دور (Far Infrared)
- ✓ لیزر مادون قرمز میانه (Mid Infrared)
- ✓ لیزر مادون قرمز نزدیک (Near Infrared)
- ✓ لیزرهای ناحیه مرئی (Visible)
- ✓ لیزرهای فرا بنفش (Ultraviolet)

بر اساس پمپاژ یا دمش محیط فعال: الکتریکی، نوری (اپتیکی) و شیمیایی
کاربرد های لیزر:

برای بیماری های چشم از لیزر آرگون یا نئودیمیم-یاگ (Nd-YAG) استفاده می شود.

بیماری های زنان: CO₂, Nd-YAG

بیماری های پوست: CO₂, Ar, Nd-YAG

بیماری های دهان و دندان: CO₂, Nd-YAG

بیماری های گوش و حلق و بینی: CO₂, Ar, Nd-YAG

فیزیوتراپی: He-Ne و Diod laser

خرد کردن سنگ کلیه: Nd-YAG

بیماریهای چشم Ar, Nd_YAG

کمیته علمی پزشکی مهر ۹۵

جزوه نویسنده: علی شمشیریان

تایپ: محمدمهدی ستوده

از تو بگذشتم و بگذشتت با دگران	رقم از کوی تو لیکن عتب سرنگران
ما گذشتم و گذشت آنچه تو با ما کردی	تو بان و دگران و امی به حال دگران
رفته چون مبه محاتم که نشامم نه بند	هر چه آفاق بچونید گران تا به گران
میروم تا که به صاحب نظری باز رسم	محرم ما نبود دیده کوه نظران
دل چون آینه اهل صفای شکند	که ز خود بی خبرند این ز خدا پنجران
دل من دار که در زلف سگن در شکنت	یاد کار است ز سر حلقه شوریده سران
گل این باغ بجز حسرت و دامن نفزود	لاله رویا تو بخشای به خونین جگران
ره پیدا دگران بخت من آموخت ترا	ورنه دامنم تو کجا وره پیدا دگران
سهل باشد به بگذشتن و بگذشتن	کاین بود عاقبت کار جهان گذران
شهریارانم آوارگی و دبدری	شور باد دلم اگلخته چون نوسفران

فیزیک پزشکی دکنر سلیمانے فرد

جاسه ۴

آشنایی با پارامترهای فیزیکی در لیزر درمانی

توان: (واحد: وات) انرژی ای که در واحد زمان تولید یا مصرف می‌شود. لیزر هم انرژی را منتقل میکند. ممکن است لیزر را در جراحی یا برای گرم کردن یک ماده استفاده میکنیم؛ انرژی که لیزر در واحد زمان به آن ماده میدهد را با توان لیزر بیان میکنیم، واحد زمان معمولاً ثانیه است. (وات=ژول بر ثانیه)

شدت (power density): (واحد: وات بر سانتی متر مربع) این کمیت هم برای لیزر مهم است چون برای مثال وقتی بخواهیم لیزر را بر سطح پوست تابش کنیم باید بدانیم انرژی را در چه واحد زمان آزاد می‌کند در چه سطحی از بافت آزاد میشود اگر همین انرژی را در سطح کوچک آزاد کنیم شدت آن خیلی بیشتر از زمانی است که همین انرژی را در سطح بزرگ تر پخش کنیم. پس برای اینکه آن مقدار سطحی که تحت تابش قرار میگیرد لحاظ کنیم، کمیتی به نام شدت را تعریف میکنیم. شدت در واقع همان توانی است که به واحد سطح میرسد.

اکسیپوژر: (واحد: ژول بر سانتی متر مربع) اکسیپوژر دیگر زمان را در نظر نمیگیرد و برابر است با مقدار انرژی که به واحد سطح داده ایم که ممکن است در بازه های زمانی متفاوت باشد.

پهنای زمانی پالس (pulse width): لیزر معمولاً پالسی کار می‌کند و کمتر پیوسته است. پهنای زمانی پالسی زمانی است که در یک پالس لیزر کار میکند که در محدوده میکرو یا میلی ثانیه است.

میزان تکرار پالس در ثانیه (pulse repetition rate): لیزر ممکن است در یک ثانیه چند پالس بزند؛ مثلاً اگر پالس آن در محدوده میکروثانیه باشد ممکن است چند میکروثانیه پالس بزند و چند میکروثانیه بیشتر ساکن باشد و پالس نزند و سپس دوباره شروع کند. این کمیت نشان میدهد در یک ثانیه چند پالس میزند (یعنی فرکانس پالس) که واحد آن هرتز است.

قطر لکه لیزر (spot size): اگر مثلاً بخواهیم چشم را عمل کنیم مسلماً باید از لیزری که spot size آن خیلی کم است استفاده بکنیم و اگر برای ناحیه وسیعی از پوست باشد لیزر با spot size پهن استفاده میشود. واحد آن معمولاً mm است.

نکته: سه کمیت اول (توان، شدت، اکسپوزر) عام هستند و برای هر نوع انرژی ای که تابش می شود استفاده می شود ولی سه کمیت بعدی (پهنای زمانی پالس، میزان تکرار پالس در ثانیه، قطر لکه لیزر) خاص هستند و مربوط به ویژگی های لیزر هستند.

نتیجه برخورد اشعه لیزر با ماده:

این نتیجه برای پزشک اهمیت بالایی دارد؛ مثلا در جراحی یک نوع برهم کنش ممکن است رخ دهد و در مقابل یک متخصص پوست که فقط تغییرات شیمیایی در پوست می خواهد ایجاد کند (مثلا پیسی که می خواهیم ملانوسیتها را به ترشح ملانین تحریک کنیم) قصد تخریب بافت را ندارد.

اثرات عامی که هر موجی که وارد ماده می شود میتواند این اثرات را بر جای بگذارد:

- ۱- جذب (یرجای گذاشتن انرژی در بافت یا ماده) ۲- عبور ۳- انعکاس ۴- پراکندگی (نور و صوت هم این اثر را دارد)

از کتاب

جذب: اگر پرتو لیزر که به سطح کوچکی از بافت تابید و انرژی در همان ناحیه کوچک بر جای بماند، جذب صورت گرفته و امکان تأثیر پرتو بر بافت مطرح میگردد.
عبور: اگر تمام انرژی پرتوی لیزر از بافت عبور کند، هیچ آسیبی متوجه بافت نخواهد شد.
انعکاس: اگر تمام انرژی پرتوی لیزر از سطح بافت منعکس شود نیز هیچ آسیب بافتی به بار نخواهد آمد.
پراکندگی: چنانچه پرتو لیزر به ناحیه کوچکی برخورد و انرژی آن در ناحیه وسیعی منتشر شود، پراکندگی رخ داد است.
بدین ترتیب میتوان گفت آسیب ناشی از تابش لیزر در صورت جذب پرتو در بافت روی می دهد.

❖ لیزر هم یک موج نورانی است.

برخورد های خاص لیزر با ماده (پدیده های حاصل از جذب لیزر توسط بافت):

- ۱- اثرات حرارتی (thermal process)
- ۲- اثرات غیر حرارتی (non-thermal process)

اثرات حرارتی:

تا 37°C و کمی بیشتر مشکلی ندارد و حتی اگر آسیب به بافت برسد، برگشت پذیر است. در 40°C تا 45°C ساختمان چهارم پروتئین ها از بین میبرد (denaturation). عملکرد آنزیم به ساختمان چهارم بستگی دارد و اگر دما به این حد برسد آنزیم عملکرد خود را از دست میدهد. در 60°C لخته شدن (coagulate) را داریم مثل سفیده ی تخم مرغ که پروتئین است و در اثر پختن لخته میشود. حالا اگر پروتئین های داخل سلول هم به این دما برسد همین اتفاق می افتد. اگر عروق خونی را با لیزر برش دهیم و دما حداقل به 60°C رسیده باشد می تواند سر رگ را ببندد و خون را لخته کند. در 100°C تبخیر آب (evaporization) را داریم. اگر لیزر دمای بافت را به 100°C برساند، تبخیر آب اتفاق می افتد و به اصطلاح

"خشکسازی بافت" صورت میگیرد که بعضی از پزشک ها برای از بین بردن تدریجی بافت استفاده میکنند. در دمای 150°C کاملاً میسوزد و کربن باقی میماند (carbonization) و نهایتاً در 300°C هم ذوب میشود (meliting). با هر وسیله ای (مثل لیزر) که بافت را که بافت را به این دماها برسانیم، شاهد این پاسخ خواهیم بود.

اثرهای حرارتی		
کاربرد	اثر	دما
	مشکلی ندارد و آسیب ایجاد نمی کند.	تا 37°C درجه
عملکرد آنزیم مختل می شود	ساختمان چهارم آنزیم را از بین می برد	40°C تا 45°C درجه
می تواند سر عروق را ببندد و خون را لخته کند.	coagulation	60°C درجه
خشکسازی بافت	تبخیر آب	100°C درجه
حذف توده بافتی از محل خود	بافت می سوزد	150°C درجه (وبالاتر)
	ذوب می شود	300°C درجه

اثرات غیر حرارتی:

۱. photochemical (فتوشیمیایی)

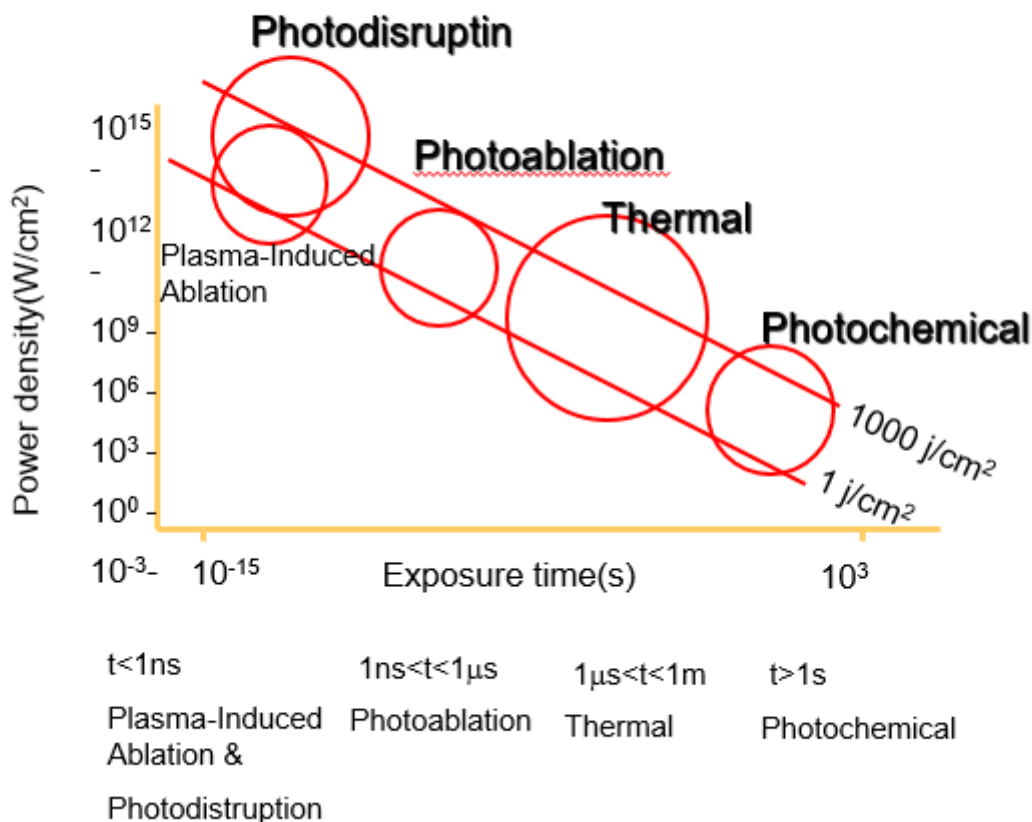
۲. photoablation (کندن با نور)

۳. mechanodisruption (کندن مکانیکی)

۴. plasma-induced ablation (کندن به وسیله ی القای پلاسمایی)

تفسیر نمودار (شکل ۱۸):

Laser Tissue Interaction

شکل ۱۸

محور افقی زمان تابش و محور عمودی شدت تابش را نشان می دهد که با تغییر این دو اثرات متفاوتی در بافت ایجاد می شود. دایره ها محدوده ی آن اثر را نشان می دهد، یعنی برای ایجاد یک اثر خاص باید پالس های لیزر اولاً در محدوده ی خاص از زمان تابش باشد و ثانیاً شدتی که ایجاد می کند نیز در محدوده ی خاص باشد.

برای ایجاد اثرات شیمیایی معمولاً شدت کم با زمان طولانی تر استفاده می کنیم. برای اثرات حرارتی مقدار زمان کمی کمتر است و شدت بیشتر. برای اثرات photoablation، زمان بسیار کوتاه در حد نانوثانیه تا میکروثانیه است و در عوض شدت بسیار بالاست. هر چه شدت را کم کنیم، شدت بالا می رود، یعنی ممکن است کل انرژی که برجای می گذاریم، در اثرات مختلف تفاوتی نداشته باشد.

مقدار انرژی آزاد شده در واحد سطح = اکسپوژر = شدت \times زمان

خط های نمودار نشان می دهد که این حاصلضرب تقریباً در اثرات مختلف یکی است.

در نمودار دو خط کشیده شده، یعنی یک مقدار خاص نیست و محدوده را نشان می دهد. پس در نهایت اکسپوژر در این برهم کنش ها، خیلی تفاوتی با هم ندارد و این "زمان تابش" و "شدت تابش" مهم است.

در جراحی‌ها معمولاً شدت خیلی بالا و زمان تابش کم است ولی متخصصان پوست لیزرهای می‌خرند که شدت تابش آنها پایین است و زمان تابش آن‌ها طولانی.

در photocoagulation، شدت تابش از ۰.۸ تا ۱۰۰۰۰ وات بر سانتی متر مربع و زمان تابش از ۱ تا ۱۰۰۰ هزار متغیر است که هم شدت و هم زمان آن بازه تغییرات گسترده‌ای دارد و محدوده‌ی اکسپوژر آن (۰.۸ تا ۱۰ به توان ۷ ژول بر سانتی متر مربع)، محدوده‌ی وسیعی از انرژی را منتقل می‌کنیم ولی همه در محدوده‌ی photocoagulation است.

در photovaporization، شدت تابش بین ۱۰۰۰ تا ۱۰۰۰۰۰ وات بر سانتی متر مربع (بسیار بیشتر از اثر photocoagulation) و زمان تابش بین ۰.۰۰۱ تا ۱ ثانیه (بسیار کمتر از اثر photocoagulation) است و محدوده‌ی اکسپوژر آن بین ۱ تا ۱۰۰۰۰۰ ژول بر سانتی متر مربع است که باز هم محدوده‌ی انرژی بسیار گسترده‌ایست.

اثر photochemical:

مثلاً یک دارو را وارد بافت کرده و به آن نور می‌تابانیم که اثر شیمیایی بر دارد و دارو فعال می‌شود و همراه با O_2 ، رادیکال تولید می‌کند که اثرات بیولوژیکی روی سلول دارد (منجر به آسیب اکسیداتیو سلول‌ها و در نهایت مرگ سلولی می‌شود). در photochemical، شدت تابش پایین در حد ۱ وات بر سانتی متر مربع و مدت زمان تابش حدوداً ۱۰۰۰ ثانیه است و محدوده‌ی اکسپوژر آن تقریباً ۱۰۰۰ ژول بر سانتی متر مربع است. مثل: haematoporphyrin

تجزیه‌ی نوری (photoablation):

تجزیه‌ی ماده در معرض تابش شدید نور لیزر یا کندگی ناشی از تجزیه‌ی نوری. کندگی ایجاد شده بسیار تمیز است (شکل

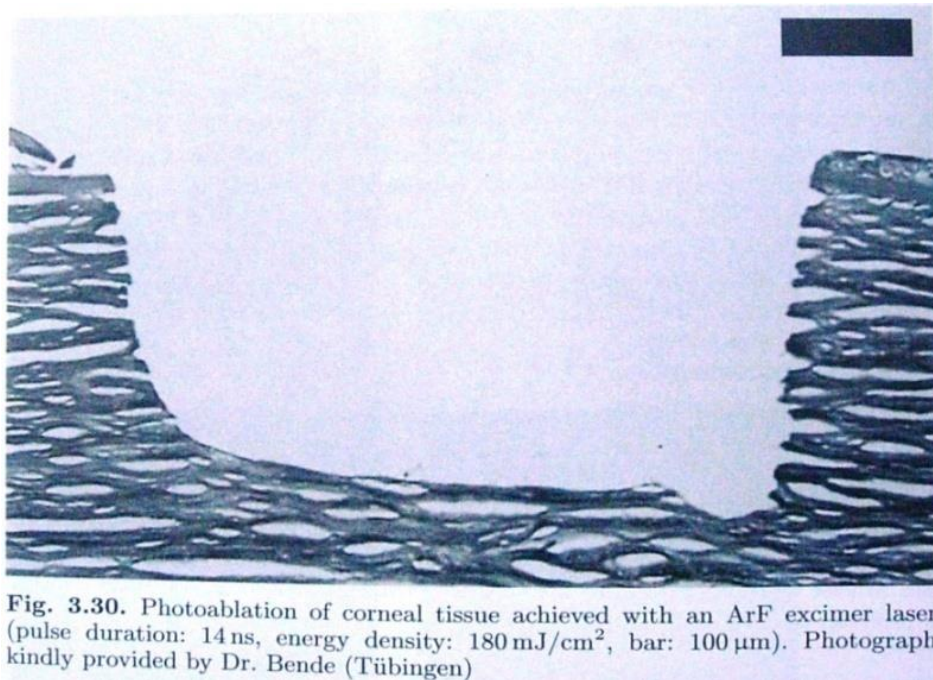

Fig. 3.30. Photoablation of corneal tissue achieved with an ArF excimer laser (pulse duration: 14 ns, energy density: 180 mJ/cm², bar: 100 μm). Photograph kindly provided by Dr. Bende (Tübingen)

۱۹) و در ابعاد بسیار کوچک است. اگر در جراحی با لیزر برش دهیم، نسبت به برش چاقو بسیار تمیز است و اگر بتوانیم همزمان photocoagulation هم ایجاد کنیم، خونریزی هم رخ نمی‌دهد. از طول موج‌های کمتر از ۳۵۰ nm (امواج UV) استفاده می‌کنیم.

شکل ۱۹: تجزیه‌ی نوری با لیزر

آیا این خطر وجود دارد لیزر به عمق برود در حالیکه ما در صد

ایجاد یک برش سطحی هستیم؟ جذب مهم است و ما باید بدانیم که لیزر تا کجا نفوذ می کند، لیزر از جنس نور است و نفوذ آن به طول موج، رنگ و جنس بافت بستگی دارد. اثر تخریبی لیزر بستگی به نحوه استفاده دارد و یک پزشک ماهر مدت زمان پالس را تنظیم کند و آن بافتی را که می خواهد بردارد. دستگاه برای شدت، زمان و زاویه تابش پروتکل دارد. لیزرهای مختلف بر اساس طول موج، عمق نفوذ و جذب در بافت برای کارهای مختلف انتخاب می شوند. پراکندگی لیزرها هم مهم است که بافت اطراف آن آسیب نبیند. برای مثال اگر بخواهیم فقط برش کوچکی در قرنیه ایجاد کنیم، روی کل قرنیه لیزر را تابش می دهیم ولی یک برش تمیز ایجاد می کند.

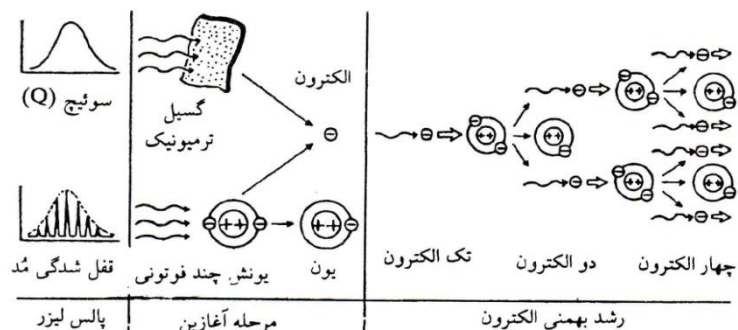
در photoablation که برای لیزرهای UV است، شدت تابش در محدوده 10^5 تا 10^9 و محدوده زمان تابش آن از ۱ نانوثانیه تا ۱ میکروثانیه و محدوده اکسپوزر آن از ۱۰ به توان منفی ۴ تا ۱۰۰۰ ژول بر سانتی متر مربع است.

مشاهده می کنیم که محدوده ی اکسپوزر برای photocoagulation خیلی وسیع تر از photoablation است و حتی انرژی های بی شتری را استفاده می کند، اما نکته این جا ست که در photoblation زمان تابش بسیار کوتاه (نانوثانیه تا میکروثانیه) است.

در plasma-induced ablation، لیزر با القای پلاسما، کندگی ایجاد می کند. پلاسما بعد از جامد و مایع و گاز، فاز چهارم ماده است و از گاز بالاتر است یعنی دما به قدری بالاست که تمام الکترون های خود را از دست داده و کاملا یونیزه می شود. گرمای خیلی شدید لیزر می تواند در بافت پلاسما ایجاد کند و در اثر ایجاد پلاسما، بافت کننده می شود.

production ions & The plasma then ablation of tissue .

This effect is limited to high powers, very short pulse.

آغاز یونش با فرآیند بهمن الکترونی

شکل ۲۰: plasma-induced ablation

گسیختگی نوری (photodisruption):

بعضی اعتقاد دارند که مکانیسم برهمکنش کندگی القایی پلاسما و گسیختگی نوری یکی بوده ولی بعضی مطالعات جدید تفاوت هایی را نشان داده است؛ در کندگی پلاسمایی نیروهای مکانیکی مطلقا وجود ندارند و کندگی صرفا ناشی از یونش در پلاسماست. اما در فرآیند گسیختگی نوری، نیروهای مکانیکی عامل اصلی کندگی به حساب می آیند.

The production plasma then hydrodynamic shock that can disrupt tissue .

This effect is limited to high powers, very short pulse. •

- شکافت بافت و کندگی ناشی از نیروهای مکانیکی است .
 - برهمکنش کندگی القایی پلاسما
 - برهمکنش گسیختگی نوری
- تفکیک پذیر نیستند (بر پایه تولید پلاسما)

کاربردهای مهم لیزر در پزشکی

بیماری های چشم: لیزر Ar و Nd-YAG

بیماری های زنان: لیزر CO₂ و Nd-YAG

بیماری های پوست: لیزر Ar، Nd-YAG و CO₂

بیماری های دهان و دندان: لیزر CO₂ و Nd-YAG

بیماری های گوش، حلق و بینی: CO₂، Ar و Nd-YAG

فیزیوتراپی: He-Ne و diod laser

خرد کردن سنگ کلیه: Nd-YAG

از کتاب

کاربرد های لیزر:

(الف) چشم پزشکی: با تابش اشعه پر انرژی ماورای بنفش اگزایمر (193nm) بر روی قرنیه ارتباط و باندهای قوی بین مولکولی شکسته شد و ذرات مولکولی تبخیر می شوند "Ablation" و برش دقیقی از نظر وسعت و عمق حاصل می گردد. بدین ترتیب میتوان بر بسیار دقیق از جهت وسعت و شکل و عمق در بعد یک میکرون بر روی قرنیه ایجاد کرد. بدون آن که به بافت های اطراف صدمه ای وارد شود.

(ب) زنان و مامائی: جراحی در بیماری های زنان مانند جراحی محتاطانه آبستنی خارج رحم، معالجه سرطان بافت پوششی دهانه و گردن رحم، بر طرف کردن چسبندگی های موجود در اندام خاصه و اندومتر، معالجه خونریزی های رحم و مشابه آنها.

(ج) پوست: پرتو لیزر یون آرگون توس رنگدانه های هموگلوبین و ملانین پوست جذب میشود از این رو لیزر می تواند در درمان بیماری های پوستی برداشتن خالها و لک های رنگی و زاید پوستی، برطرف کردن آثار خال کوبی و مفید واقع شود.

(د) دندانپزشکی: از بین بردن قسمت های پوسیده و فاسد دندان ها، جوش دادن فیسورهای کوچک در مینهای دندانها، جراحی لثه و

(ه) گوش و حلق و بینی: جراحی های گوش مانند استاراکتومی و برداشتن چسبندگی گوش میانی، تراوا شدن استخوانها و اتصال نقطه ای پیوندهای تمپانوپلاستی، جراحی های بینی و حنجره و مشابه آنها.

(و) اورولوژی: متلاشی کردن سنگ کلیه و جراحی های مختلف و بخصوص جراحی پروستات

(ز) قلب و عروق: رفع انسداد شریان و برطرف کردن پلاکها (مانند آنژیوپلاستی کرونری) و سایر جراحی ها

(ح) آنکولوژی: درمانهای فوتوداینامیک تومورهای جامد کوچک با تابش اشعه لیزر.

(ط) فیزیوتراپی: لیزرهای He-Ne و Diod Laser در فیزیوتراپی به منظور تسکین درد و التیام بافت مورد استفاد قرار می گیرند.

عوامل تعیین کننده عمق نفوذ لیزر در بافت:

۱. طول موج لیزر

۲. جنس بافت هدف

طول موج لیزر:

اکثر محدوده‌ی فرابنفش و نور مرئی نفوذ زیادی داخل بافت ندارد. نور قرمز تا حدی می‌تواند داخل بافت نفوذ کند و مثلاً زرد و سبز وارد بدن نمی‌شود ولی بعضی مولکول‌های داخلی بدن مانند ملانین و هموگلوبین که از مواد رنگی داخل بدن هستند و همچنین آب که از شفاف است و نور لیزر را عبور می‌دهد، این مولکول‌ها را جذب می‌کنند. نفوذ پرتوهای فروسرخ بسیار خوب و بیشتر از نور مرئی و UV است.

جنس بافت:

رنگ بافت هم مهم هست، مثلاً افراد سبزه اگر تحت تابش لیزر مرئی قرار گیرند، بیشتر آسیب می‌بینند، چون نور مرئی را بیشتر جذب می‌کنند. اثر لیزر فروسرخ و UV، دیگر ربطی به رنگ بافت ندارد ولی به هر حال جنس بافت تعیین می‌کند که چقدر از لیزر جذب می‌شود و چقدر عبور می‌کند. متخصصان پوست با توجه به رنگ پوست بیمار، نوع لیزر مرئی و حتی لیزر CO₂ (با نور فروسرخ کار می‌کنند) را مشخص می‌کنند.

مشخصات بعضی لیزرهای مورد استفاده در پزشکی:

عمق نفوذ در بافت نرم (mm)	طول موج (nm)	نام لیزر
1-2	488,514	آرگون
2-5	632	هلیوم-نئون
1	694	یاقوت
10-50	800-900	نیمه رسانا
2-6	532,1064	Nd-YAG
0.2-0.5	10600	CO ₂

لیزر He-Ne و Ar، در محدوده ی نور مرئی هستند.

بافت های حساس در برابر اشعه ی لیزر:

۱. چشم

۲. پوست

مسائل ایمنی:

۱. بیمار و پزشک که از لیزر استفاده می کنند، باید از عینک استفاده کرده و لباس آستین بلند و دستکش (برحسب نیاز) بپوشند.
۲. در انتخاب عینک محافظ باید طول موج لیزر مورد توجه قرار گیرد.
۳. در صورت درمان نواحی اطراف چشم، بیمار باید از لنزهای تماسی مخصوص استفاده کرده و پس از درمان تا ۱۲ ساعت چشم پوشانده شده و برای ۲-۳ روز قطرات آنتی بیوتیک تجویز گردد.
۴. سطوح منعکس کننده به حداقل رسانده شود، چون اگر این سطوح نور را برگردانند، هرچقدر هم که لیزر را متمرکز کنیم، باز هم تحت تابش انعکاس ها قرار می گیریم.
۵. حفاظت الکتریکی: در صورت وجود منبع تغذیه ولتاژ بالا، ایمنی الکتریکی رعایت شود.
۶. مستقیم به نور لیزر (اگر آسیب رسان است) نگاه نکنیم، چون در این صورت کاملا بر شبکیه ی چشم ما متمرکز می شود.

طبقه بندی لیزرها:

- لیزرها از لحاظ ایمنی در ۴ دسته قرار می گیرند؛
۱. کلاس ۱ (non-risk lasers): لیزرهایی که حتی در صورت متمرکز شدن طولانی زمان تابش، هیچ عارضه ای ایجاد نمی کنند. (۴۰ مگاوات برای نور آبی)
 ۲. کلاس ۲ (low risk & low power visible lasers): لیزرهای مرئی که توان آن ها کمتر از ۱ میلی وات باشد. حفاظت از چشم در برابر لیزرهای کلاس ۲ ضروری است.
 ۳. کلاس ۳: لیزرهای این طبقه دارای قدرت متوسط می باشند. امکان ایجاد خطر برای چشم در دید مستقیم یا اشعه ی انعکاس یافته وجود دارد. لیزرهای کلاس ۳ معمولا خطر آتش سوزی ندارد.

لیزرهای کلاس ۳ به دو نوع تقسیم می شوند:

لیزرهای low risk & medium-power lasers یا کلاس ۳a: شامل لیزرهای مرئی پیوسته کار با توان ۱ الی ۵ میلی وات است.

لیزرهای moderate risk & medium-power lasers یا کلاس ۳b: لیزرهای فرابنفش و فروسرخ با توان تابشی ۰,۵ وات و مدت زمان تابشی که حداکثر ۰,۲۵ ثانیه است و اکسپوزر پرتوی ۱۰ ژول بر سانتی متر مربع.

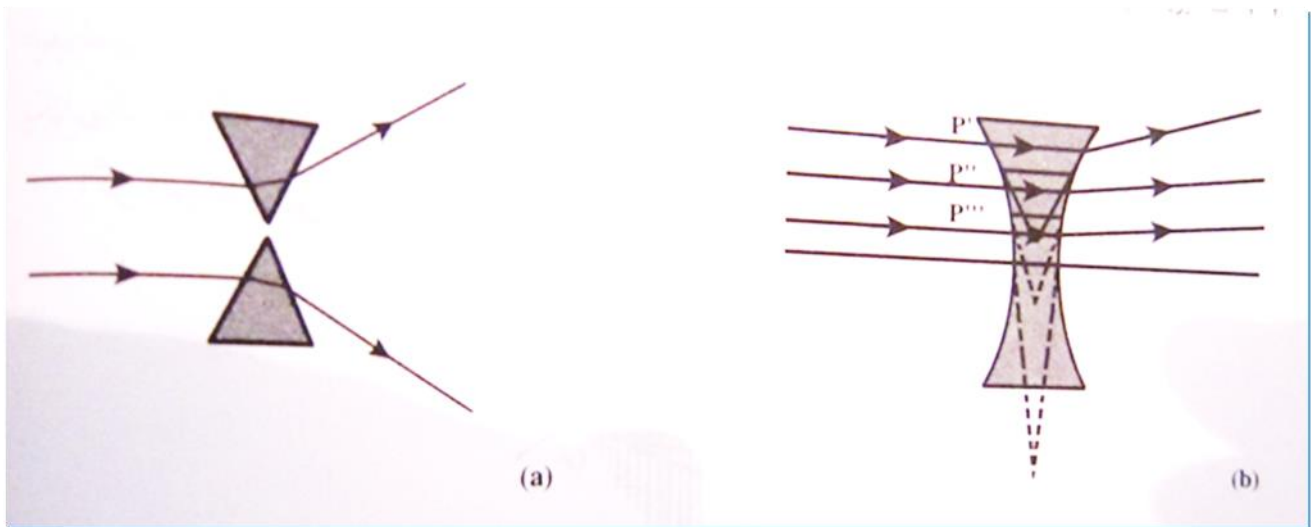
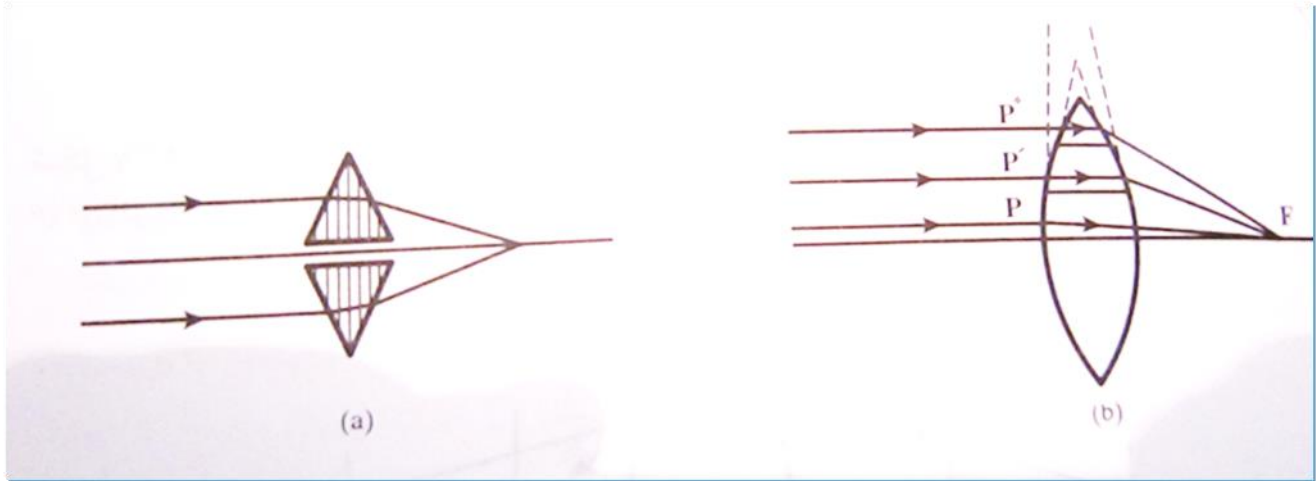
۴. کلاس ۴ (high risk & high-power lasers): لیزرهای فرابنفش، مرئی و فروسرخ نزدیک با توان بزرگتر از ۰,۵ وات برای زمان های اکسپوزر بیش از ۰,۲۵ ثانیه یا انرژی تابشی بزرگتر از ۰,۱۲۵ ژول در زمان تابشی حداکثر ۲۵,۰ ثانیه.

توجه: استاد گفتند جزئیات هر کدام از کلاس های لیزر اهمیتی چندانی ندارد و بداتیک که به ۴ کلاس طبقه بندی شده و کلاس ۳ و ۴ هر کدام دو دسته ی a و b دارند و هر چه از کلاس ۱ به کلاس ۴ حرکت کنیم، خطر تابش لیزر و شدت آن بالاتر می رود و حفاظت بیشتری در برابر آن مورد نیاز است.

Spectral Region	Non-risk	Low risk, low or medium power	Moderate-medium risk, power	High risk, high power
U.V	1	3a	3b	4
V.L	1	2, 3a	3b	4
IR-A, B, C	1	3a	3b	4

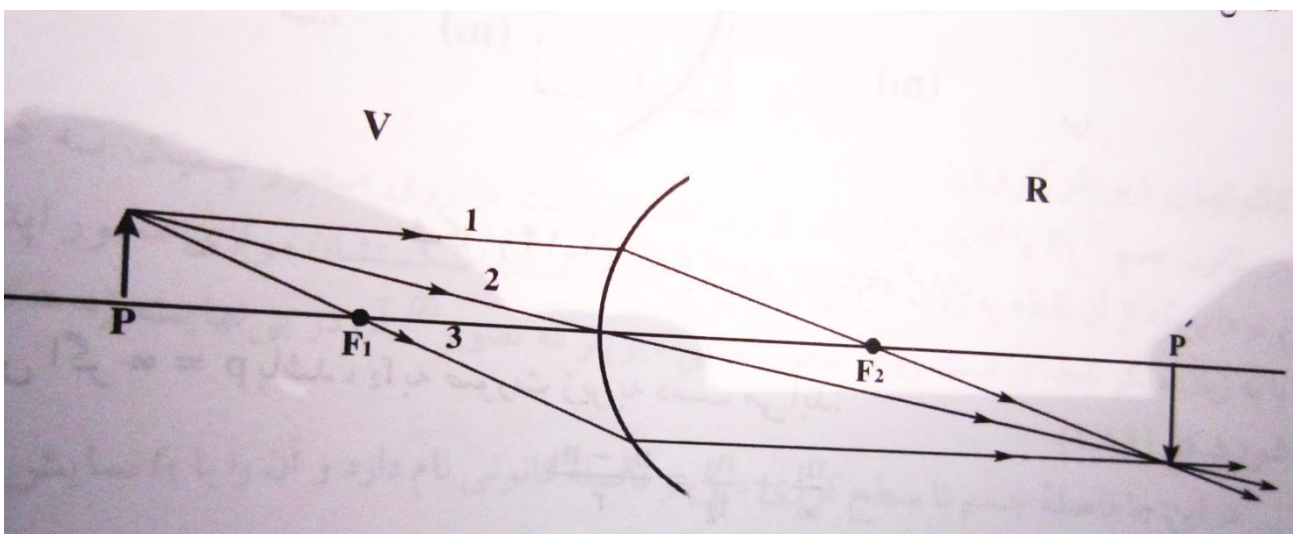
فیزیک دیدگانی:

یک عدسی در واقع از چند منشور تشکیل شده است. کار منشور منحرف کردن نور است و اگر دو منشور به صورت \uparrow کنار هم قرار گیرند، می توانند نور را متمرکز کنند (عدسی محدب). برعکس این حالت (یعنی راس ها در مرکز و کنار هم و پهنایها به سمت بیرون) عدسی مقعر می شود.

شکل ۲۱: عدسی محدب و مقعر

نور همیشه به سمت پهن منشور منحرف می شود.

شکل ۲۲

در اینجا (شکل ۲۲) یک سطح کروی داریم که نور را منحرف می‌کند. سطوح کروی یک محور اصلی دارند. پرتویی که عمود بر سطح کروی بر آن بتابد، بدون انحراف رد می‌شود. اگر جسمی داشته باشیم، کافی است دو پرتو برای آن رسم کنیم، مسیر انحراف را برای آن‌ها بدانیم و هر جا که یکدیگر را قطع کردند، آن نقطه محل تشکیل تصویر جسم خواهد بود. اگر پرتویی موازی با محور اصلی بتابد، از کانون عبور می‌کند. پرتویی که از مرکز اپتیکی عبور کند، بدون انحراف به مسیر خود ادامه می‌دهد.

تشکیل عدسی:

اگر محدوده‌ای که جنس آن با هوا متفاوت است توسط دو سطح کروی پوشیده شود، عدسی تشکیل می‌شود.

انواع عدسی‌های کروی:

۱. محدب

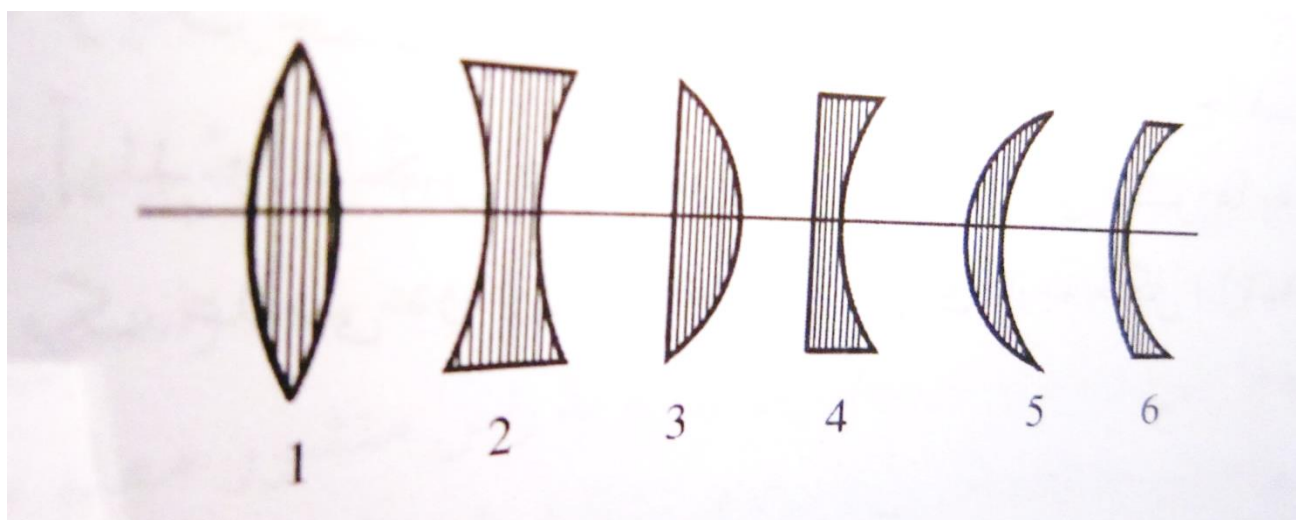
۲. مقعر

۳. تخت - محدب

۴. تخت - مقعر

۵. هلالی محدب

۶. هلالی مقعر

شکل ۲۳: انواع عدسی‌های کروی

در عدسی های کروی، سطح کروی تشکیل دهنده ی آن ها، بخشی از یک کره ی کامل است. این کره یک شعاع دارد که همان شعاع انحنای عدسی است و نصف شعاع آن معادل کانون عدسی است.

عدسی های استوانه ای:

سطوح کروی آن ها بخشی از یک استوانه کامل است. در این عدسی ها فقط در یکی از راسهای X و Y انحنای داریم و در راستای دیگر انحنای نداریم (برخلاف عدسی های کروی که شبیه عدس هستند و میزان انحنای آن ها در راستای X و Y با هم برابر است).

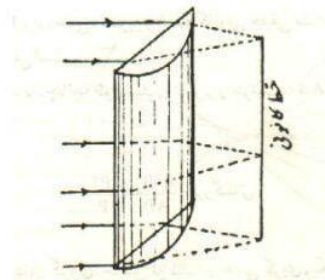

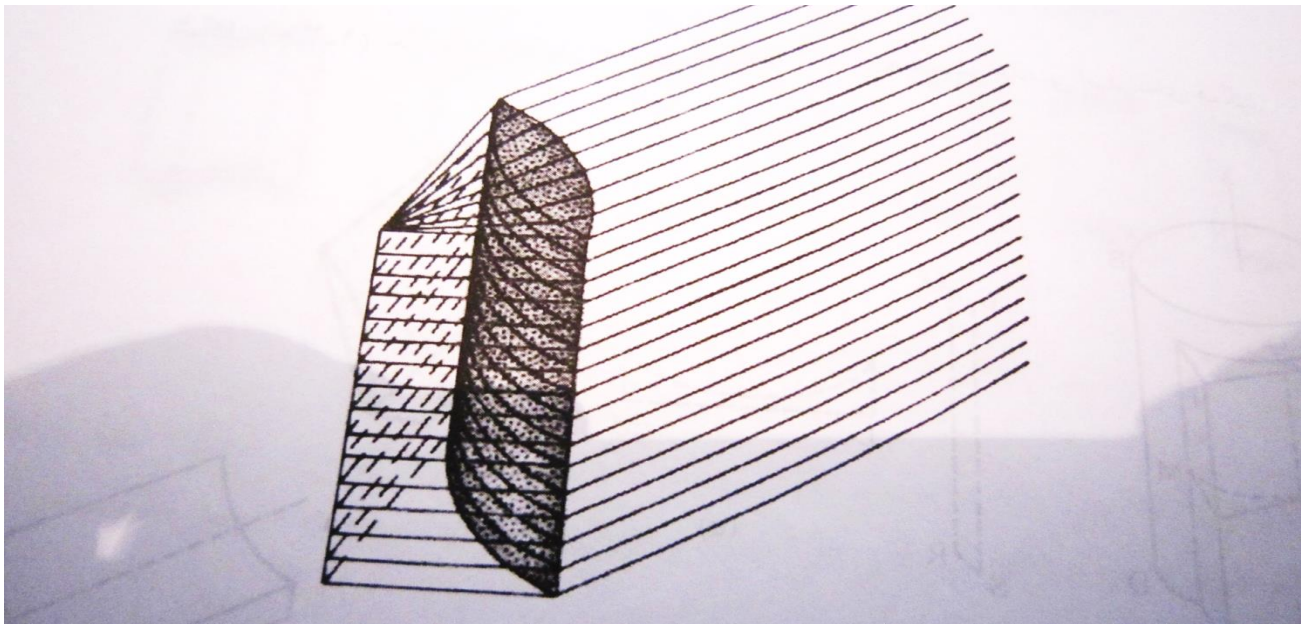
شکل ۲۴

عدسی های استوانه ای به نور وارد شده در یک راستا انحنای داده ولی اگر از راستای دیگر نور بتابد، عدسی آن را جمع نمی کند. این عدسی ها برخلاف عدسی های کروی، به جای نقطه کانونی، یک خط کانونی دارند.

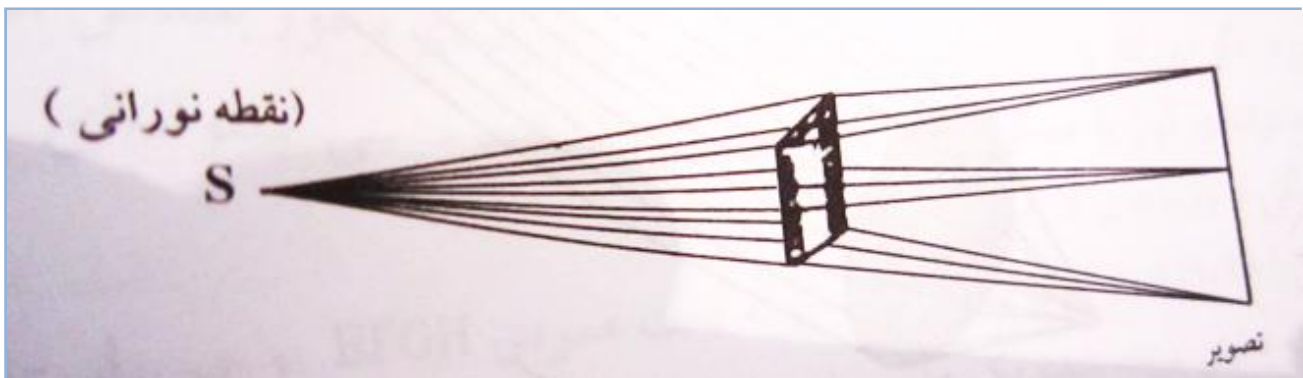
از کتاب

عدسی استوانه ای : هر عدسی استوانه ای بینهایت نصف النهار دارد. همگرایی نصف النهاری که بموازات محور استوانه است، صفر می باشد. از طرفی (قدرمطلق) همگرایی نصف النهار عمود بر محور استوانه نیز حداکثر (قدرت عدسی) خواهد بود. تصویر یک نقطه در عدسی استوانه ای یک خط است.

شکل ۲۵: عدسی استوانه ای

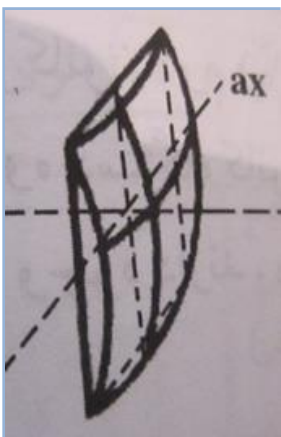
شکل ۲۷: عدسی استوانه ای

عدسی های آستیگمات:

حد واسط عدسی های کروی و عدسی های استوانه ای هستند (شکلی شبیه به عدس کشیده) و انحنای آن در یک راستا با راستای دیگر متفاوت است (مثل لوبیا یا تخم مرغ).

از کتاب

آستیگماتیسم: هرگاه یک عدسی، از یک نقطه، تصویری بیش از یک نقطه بوجود آورد می‌گوییم که آن عدسی اثر آستیگماتیسم دارد.

شکل ۲۶: عدسی آستیگمات

کمیته علمی پزشکی مهر ۹۵

جزوه نویس: نگین خطیب زاده

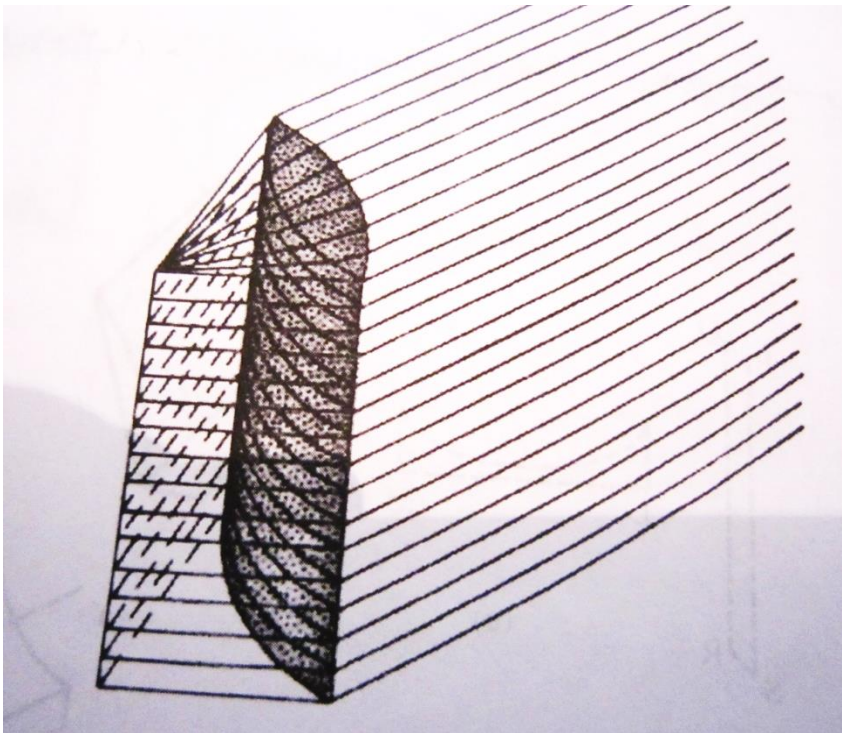
تایپ: علی شمشیریان و امیر حسین مقیمی

فیزیک پزشکی دکتر سلیمان فرد

جاسه

جلسه پیش درباره عدسی ها بوده است.

شکل ۲۸: کانون عدسی استوانه ای یک خط است. (توضیح: در عدسی های کروی همه نور وارد شده در یک نقطه متمرکز می شود اما در این عدسی ها نور در یک خط متمرکز می شود.)

در یکی از اسلایدها دیده میشود که نوری که به عدسی استوانه ای برخورد کرده است در یک راستا فقط متمرکز شده و در راستای دیگر همچنان مسیر خود را دارد، بنابراین کانون یک عدسی استوانه ای میشود یک خط و نه یک نقطه. (شکل ۲۸)

حالا ما یک عدسی های دیگری هم داریم که ترکیبی هستند، و نه کروی هستند و نه استوانه ای، و از ۲ طرف انحنای دارند ولی انحنایش برابر نمیباشد مانند یک تخم مرغ. به نوع عدسی هایی که انحنای دو طرفشان متفاوت است آستیگمات میگویند یعنی بین استوانه ای و کروی.

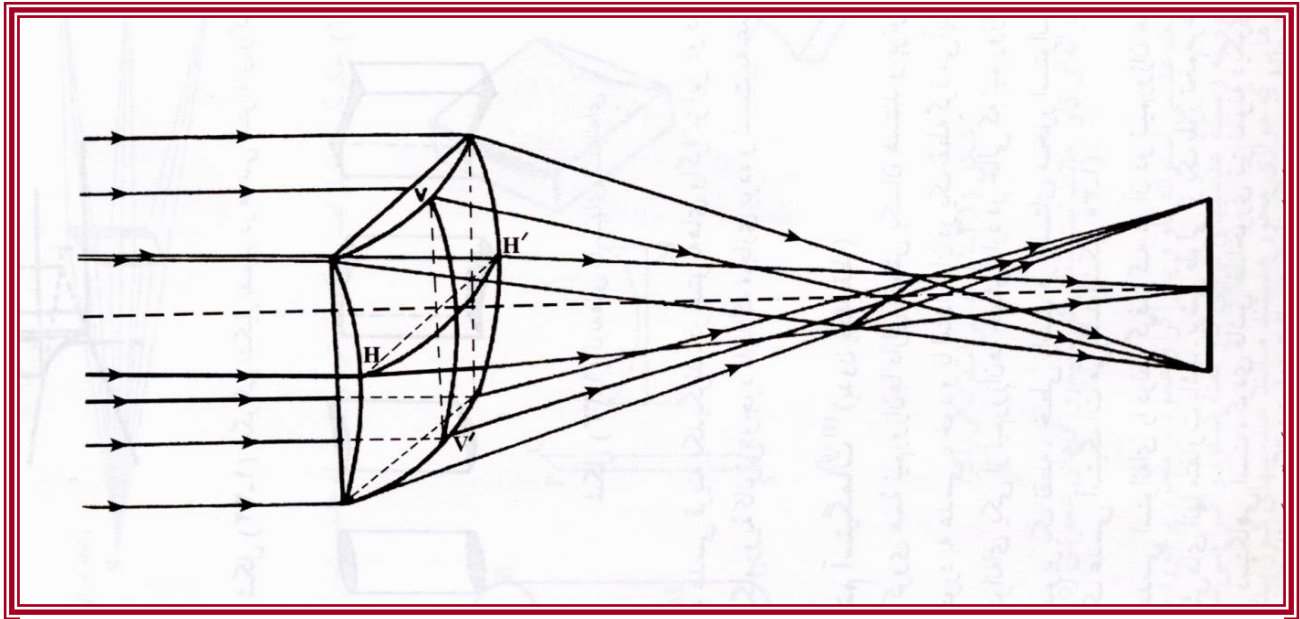
(شکل ۲۹)

انحنای بستگی به شعاع دارد. در یک شکل بیضوی ۲ تا شعاع وجود دارد بنابراین دارای دو انحنای متفاوت میباشد.

در نتیجه می یابیم که ما می توانیم یک سطح آستیگمات را به یک سطح کروی و استوانه ای تجزیه کنیم.

در یک سطح آستیگمات دو شعاع انحنای داریم. یکی بزرگتر و یکی کوچکتر است. (R_2, R_1) و هر کدام شعاع کمتر داشته باشد انحنای بزرگتری دارد.

در عدسی آستیگمات دسته نورهای تابیده شده روی دو خط متمرکز می شوند. یعنی به جای یک کانون نقطه ای، ۲ کانون خطی دارد و بسته به اینکه استوانه ای اضافی در کدام راستا قرار گرفته، تفاوت دارد که خط افقی یا عمودی نزدیکتر به عدسی باشد.

شکل ۲۹: سیستم آستیگمات

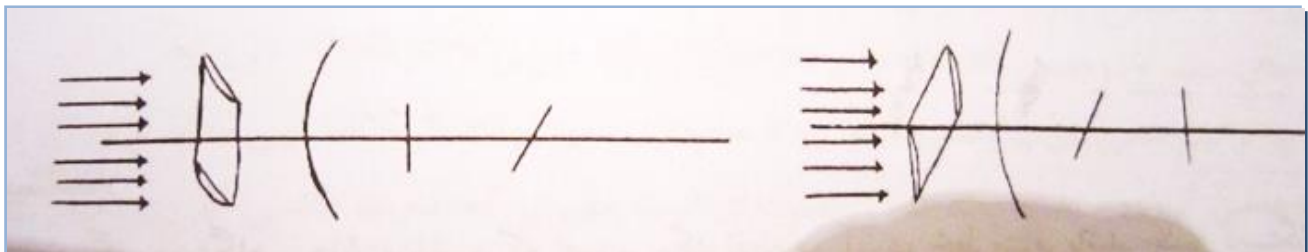
اگر نور بازتاب شده از یک جسم به این مجموعه آستیگمات برخورد کند (مانند یک میله) تصویری که ایجاد می شود یک خط است و یک صفحه و دلیل آن وجود دو کانون است.

تصویر های عمودی که کمی با هم فاصله دارند یک صفحه را تشکیل می دهند. و اینکه خط یا صفحه عمودی باشد یا افقی بستگی دارد به سیستم آستیگمات.

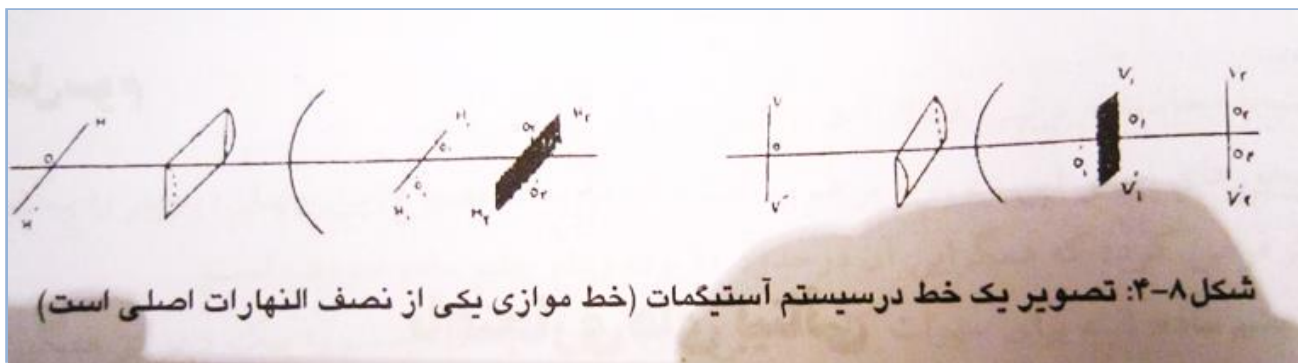
جمع بندی:

۱. عدسی کروی: یک کانون که یک نقطه است (نوری که موازی تابیده می شود در یک نقطه قرار می گیرد)
۲. عدسی استوانه ای: یک کانون که یک خط است (نور موازی را در یک خط جمع می کند)
۳. عدسی آستیگمات: نور را از هر دو جهت جمع می کند و به اندازه های متفاوت به علت دو انحنای متفاوت و دارای دو کانون خطی (افقی و عمودی)

در عدسی آستیگمات نور حاصل از یک نقطه وقتی تابیده می شود دو تصویر از آن تشکیل می شود؛ یکی افقی و دیگری عمودی. حالا اگر نقطه ای دیگر داشته باشیم تصویر افقی آن روی تصویر افقی دیگر است ولی عمودی آن با فاصله تشکیل میشود.

شکل ۳۰: تصویر نقطه در سیستم آستیگمات

شکل ۳۱: تصویر یک خط در سیستم آستیگمات

از کتاب

آستیگماتیسم: هرگاه یک عدسی، از یک نقطه، تصویری بیش از یک نقطه بوجود آورد، گوییم که آن عدسی اثر آستیگماتیسم دارد. در سیستم آستیگمات قدرت یک نصف النهار بیش از قدرت نصف النهار دیگر است. تصویر یک نقطه در سیستم آستیگمات دو خط متناظر است. تصویر خط در سیستم آستیگمات: در هیچ حالتی هر دو تصویر یک خط در سیستم آستیگمات واضح نیستند، بطوریکه هرگاه خطی به موازات یکی از دو نصف النهار اصلی دستگاه آستیگمات باشد، یکی از دو تصویر آن واضح و دیگری محو است. و اگر خط به موازات هیچیک از دو نصف النهار اصلی دستگاه آستیگمات نباشد هر دو تصویر محو خواهند بود.

چشم

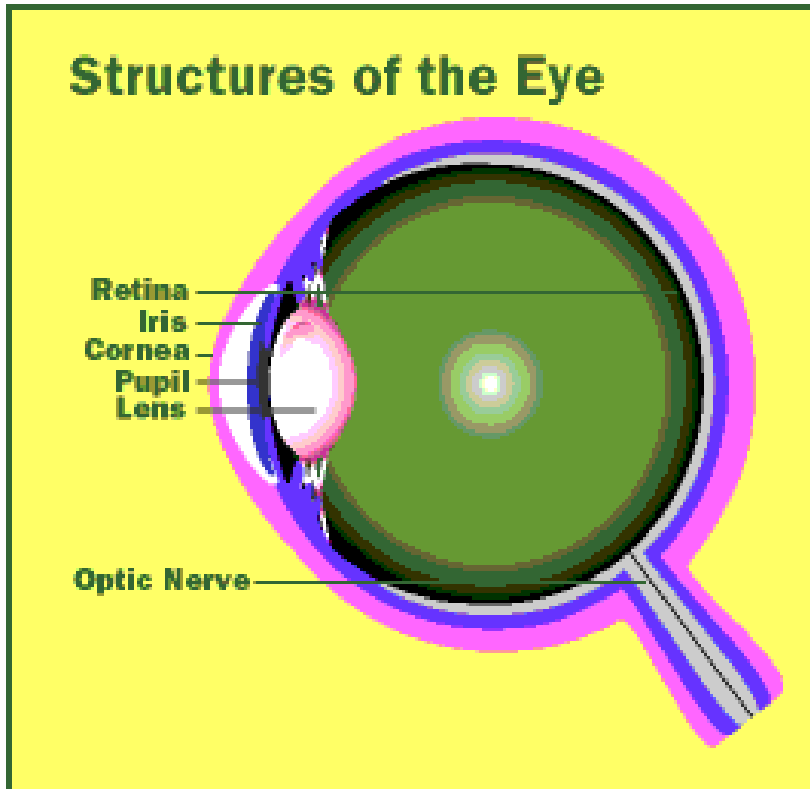
ساختار آناتومیکی چشم

چشم یک کره است که در خلف آن شبکه عصبی است که دارای گیرنده هایی می باشد که در اثر تحریک پیام را به مغز می رساند.

ساختارهای قدامی چشم نسبت به نور شفاف است نسبت به همه نورها از جمله فرابنفش ولی ما برخلاف زنبور گیرنده ای برای آن نداریم.

گیرنده هایی که به نور مرئی حساس هستند مخروطی می باشند که دارای سه نوع می باشند:

- ۱- به قرمز حساس ۲- به آبی حساس ۳- به سبز حساس

شکل ۳۲: ساختار چشم

(این قسمت در فیزیولوژی دکتر حسینی موجود است)
 اگر نوری دوتا از این گیرنده ها را همزمان تحریک کنند ما آن را به صورت ترکیب رنگ می بینیم، مثلا اگر قرمز و سبز تحریک شود زرد دیده می شود که بر اساس شدت تحریک هر کدام زرد یکی از آن دو نزدیک تر می شود. سطح کروی قرنیه به متمرکز کردن نور بر روی شبکیه کمک می کند و دارای شعاع انحنای ۸ میلیمتر می باشد و فوق العاده کروی می باشد و دارای انحنای زیادی می باشد. ضریب شکست آن کمی از آب بیشتر است. همه اینها باعث شکست شدید نور می شود.

از کتاب

توان همگرایی بین دو محیط متفاوت از فرمول روبرو محاسبه می شود. $C = \frac{n_2 - n_1}{r}$

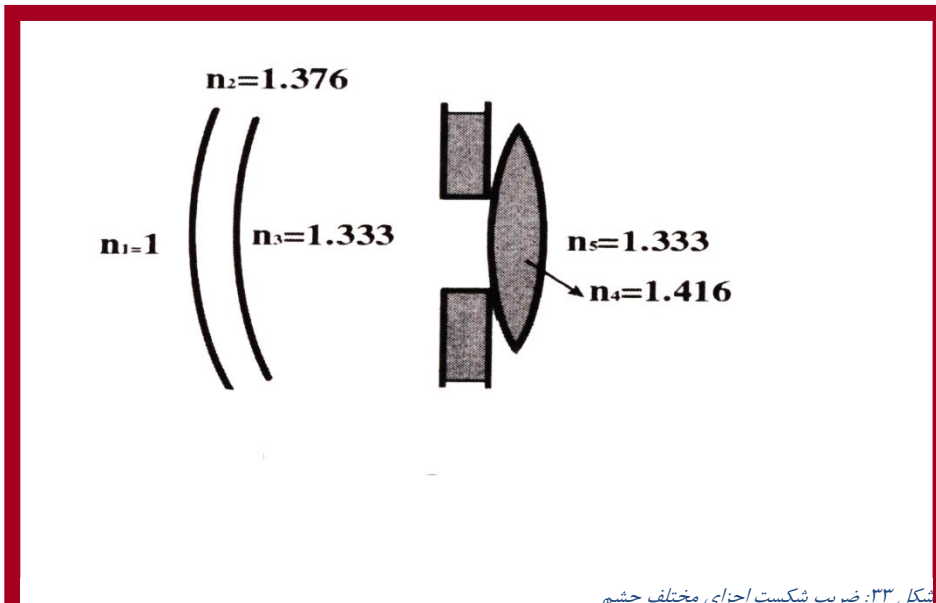
$n =$ ضریب شکست دو محیط و $r =$ شعاع

N در قرنیه ۱,۳۷۶ و برای هوا ۱ است.

R قرنیه ۸ میلیمتر است.

با این اطلاعات توان همگرایی قرنیه حدود ۴۷ بدست می آید.

توان قرنیه دو برابر توان عدسی است (در اسلاید های استاد نوشته ۴۰ تا ۴۵ است) و بیشترین نقش در شکست نور را دارد.

شکل ۳۳: ضریب شکست اجزای مختلف چشم

ضریب شکست زلالیه = زجاجیه

$$= آب = ۱,۳۳$$

قرنیه کمی بیشتر از آب =

$$۱,۳۷۶$$

$$عدسی بیشترین = ۱,۴۱۶$$

همه‌ی این ساختارها باعث یک

کمپلکس می‌شود که نمیتوان به

راحتی تشکیل تصویر را نشان

داد، بنابر این آنرا به یک کره

ساده خلاصه می‌کنیم؛ به نام

چشم ساده شده. (حفظ نمی‌خواهد):

۱. کروی است

۲. شعاع انحنای 5.73mm

۳. ضریب شکست ۱,۳۳۶ در فاصله‌ی ۱,۳۵ از صفحه‌ی قرنیه (میانگین ضریب شکست همه ساختارها).

از کتاب

چشم هنجار (Emmetropia): چشم هنجار چشمی است که کانون خلفی اش بر شبکیه منطبق باش. بنابر این چشم هنجار اجسامی را که در فاصله بینهایت واقع شد اند خیلی واضح می بیند.

از کتاب

بینهایت برای چشم انسان پس از ۶متر است. بنابر این چشم هنجار تصویر تمام اجسامی را که در فاصله بیش از ۶متر قرار گرفته باشند روی شبکیه می اندازد. باید دانست که اجسامی که در فاصله کمتر از ۶ متر هستند نیز واضح دید می شوند ولی چشم قادر نیست که در یک لحظه‌ی واحد هم بینهایت را واضح ببیند و هم جسمی را که مثلا در فاصله ۲ متری قرار دارد. دیدن اجسام با فاصله کمتر از بینهایت؛ نتیجه عمل تطابق چشم است.

تطابق: تغییر قطر عدسی برای دیدن فواصل مختلف، افزایش قطر عدسی بدای دیدن اجسام نزدیک و در نتیجه افزایش همگرایی.

(در دوربین ها تغییر فاصله عدسی تا صفحه نمایش(همچنان تلسکوپ))

نقطه‌ی دید دور: دورترین فاصله ای که میتوان دید (بستگی به فرد دارد)، که بدون تطابق باشد یعنی عدسی در حالت استراحت

باشد. (در چشم هنجار در بینهایت است، در چشم دوربین مجازی (جلوتر توضیح داده می شود) و در چشم نزدیک بین کمتر

از ۶ متر)

نقطه دید نزدیک: نزدیک ترین فاصله ای که میتوان با حداکثر تطابق دید. (در چشم هنجار در ۳۰-۲۵ سانتیمتری است).

میدان تطابق: فاصله بین نقطه‌ی دید دور و نزدیک (حداکثر تا حداقل)

دامنه‌ی تطابق: دیوپر چشم بین نقطه‌ی دید دور و نزدیک (توان چشم).

از کتاب

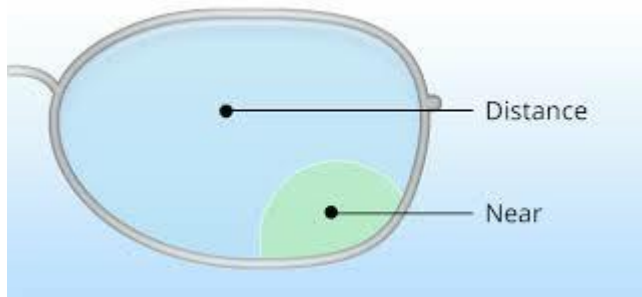
همگرایی چشم برای دیدن دو نقطه دید دور و دید نزدیک تفاوت دارد. این تفاوت را دامنه تطابق (Amplitude of accommodation) گویند.

پیرچشمی (Presbiopia)

با افزایش سن دامنه‌ی تطابق و میدان تطابق شکل ۳۴: پیرچشمی کاهش پیدا میکند (پیرچشمی)، علت آن سفت شدن عدسی از حالت ژل مانند اولیه است. در این افراد: عینک نزدیک بین بزنند دور را نمیتوانند ببینند و اگر دور بین بزنند نزدیک را نمیتوانند ببینند (بدن نمیتواند درست تطابق کند)

راه حل ← عینک دو کانونه (دور در بالا و نزدیک در پایین)

شکل ۳۵: عینک دو کانونه

تغییر خاصیت کشسانی عدسی ← کاهش قدرت تطابق ← دور شدن نقطه دید نزدیک ← نیاز به تطابق بیشتر ← خستگی چشم

تغییرات نقطه دید نزدیک با سن:

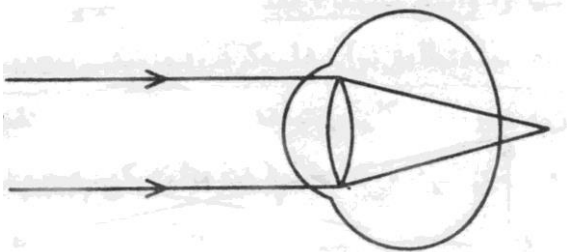
خردسالی: ۷cm ، ۳۶ سالگی: ۱۴cm ، ۴۵ سالگی: ۲۵ cm

• دامنه تطابق نیز از ۱۴ دیوپتر به ۱/۲ دیوپتر کاهش می‌یابد.

✓ در پیر چشم ها چشم روی یک فاصله ثابت تنظیم میگردد و نمی تواند هم بر روی فواصل نزدیک و هم دور همانندی کند.

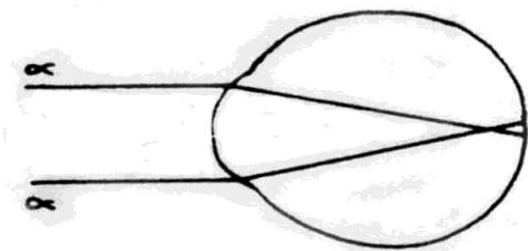
دوربینی و نزدیک بینی

در یک چشم نرمال دسته پرتو های نور از بینهایت (موازی) می آیند و روی شبکیه متمرکز میشوند و تصویر تشکیل می دهند. در چشم دوربین این پرتوها پشت شبکیه متمرکز می شوند. این افراد برخلاف افراد نرمال دور را با تطابق می بینند. ← چشم کوچک و عدسی همگرا

شکل ۳۶: چشم دوربین

در چشم نزدیک بین عکس این حالت وجود دارد (کانون جلوی شبکیه ایجاد میشود) ← چشم بزرگ و عدسی واگرا

شکل ۳۷: چشم نزدیک بین

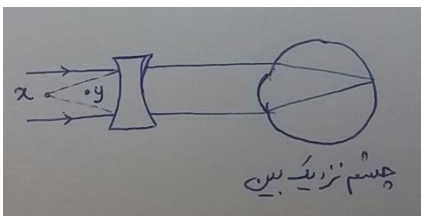
ممکن است در این افراد کروی چشم نرمال باشد اما همگرایی غیر نرمال داشته باشند که علت آن میتواند خمش (انحنای) عدسی باشد.

نزدیک بین = زود همگرا

دوربین = دیر همگرا

در نزدیک بینی ممکن است موادی (مانند قند) به زلالیه و زجاجیه وارد شوند که ضریب شکست و در نتیجه توان را بالا ببرند.

در اصلاح این ناهنجاری ها باید از عدسی استفاده کرد که کانونش بر روی نقطه‌ی دید دور منطبق باشد و تصویری مجازی از

شکل ۳۸: اصلاح چشم نزدیک بین

جسمی در فاصله‌ی بی نهایت بر روی نقطه‌ی دید دور ایجاد کند، این تصویر مجازی از جسم حقیقی، برای چشم بعنوان جسم حقیقی میباشد که در این حالت دیگر نیازی به تطابق نیست. چشم به جای اینکه خود جسم رو ببیند تصویر مجازی جسم رو در نقطه‌ی ای مثل X ببیند. (میتوانستیم عدسی را که فاصله کانونی کمتری دارد به فرد بدهیم تا تصور مجازی جسم مثلا روی نقطه‌ی Y بیوفتد اما فرد باید تصویر جسم در نقطه‌ی Y را با تطابق ببیند.)

نکته: جسمی که پرتو ها از آن موازی خارج شوند در بینهایت است جسمی که پرتو ها از آن واگرا خارج شوند جمع است حقیقی و جسمی که پرتو ها از همگرا خارج شوند جمع است مجازی.

افراد دوربین همگرایی کافی ندارند و اگر پرتو های نوری همگرا تابیده شود بر روی شبکیه متمرکز میشوند. (به جسمی که پرتوهای نوری همگرا دارد جسم مجازی گویند) پس نقطه‌ی دید دور در افراد دوربین نقطه‌ی ای است که این پرتو های همگرا یکدیگر را قطع کنند. فرد دوربین نزدیک را تار می بیند و دور را هم به سختی و با تطابق زیاد می بیند و وقتی دید دور فرد را درست کنیم دید نزدیک فرد هم درست می شود.

برای فرد دوربین کانون عدسی همگرا باید پشت شبکیه باشد.

علت های نزدیک بینی و دور بینی:

علل نزدیک بینی:

اگر فاصله رویه جلوئی تا پشتی چشم بلندتر از حد طبیعی باشد
خمش رویه های کروی چشم بیشتر از حد عادی
ضریب شکست یکی از ساختارهای چشم بیشتر از حد عادی (نظیر نزدیک بینی ناشی از دیابت)

علل دور بینی:

اگر فاصله رویه جلوئی تا پشتی چشم کوتاهتر از حد طبیعی باشد
خمش رویه های کروی چشم کمتر از حد عادی
به طور کلی دور بینی و یا نزدیک بینی میتوانند به یکی از سه علت زیر باشد:

ناهنجاریهای محوری

ناهنجاریهای انحناء (خمشی)

ناهنجاریهای ضریبی (پابای شکست)

کمیته علمی پزشکی مهر ۹۵

جزوه نویسنده: رضانشادشاهرخ آبادی

تایپ: امیرحسین آسوده و علیرضا سعادت

و سخت عجب است کار گروهی از فرزندان آدم علیه السلام که یکدیگر را بر خیره می کشد و می خوردند از بهر حطام عاریت را. آن گاه خود می گذارند و

می روند تنها به زیر زمین، باو بال بسیار.

و در این چه فایده است؟ یا کدام خردمند این اختیار کند؟

تاریخ بهقی

فیزیک پزشکی دکتر سایمانه فرد

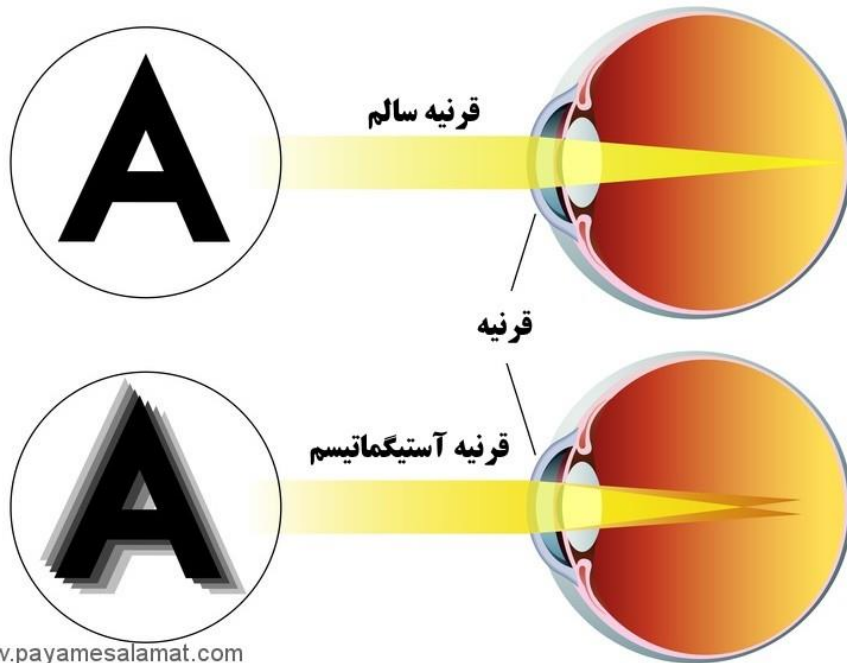
جلسه نهم

در جلسه قبل گفتیم که شرط عدسی تصحیح کننده این است که کانون عدسی روی نقطه دید دور آن فرد باشد.

برای چشم نزدیک بین که دور را نمی بیند، پرتوهایی که از دور به صورت موازی می آیند، باید طوری واگرا شوند که امتداد آن ها روی کانون این عدسی قرار گیرد. بنابراین پرتوهایی را که از نقطه دور از چشم به چشم می رسد را می بیند. در واقع پرتوها از بی نهایت می آیند، ولی طوری واگرا می شوند که گویی از همین نقطه دید دور شخص به هر چشم می رسد.

برای چشم دوربین نقطه کانونی پشت شبکیه است، پس باید از یک عدسی همگرا استفاده کرد.

آستیگماتیسم

www.payamesalamat.com

شکل ۳۹: آستیگماتیسم

وضعیتی است که انحنای سطح کروی چشم در دو راستا یکسان نیست، برای همین از عدسی های آستیگمات استفاده می کنیم که می توان این نوع عدسی را به یک عدسی کروی و یک عدسی استوانه ای تقسیم کرد، یعنی از سمتی که انحنای آن بیشتر است یک استوانه هم اضافه می کنیم.

علت آستیگماتیسم عموماً خمش مادرزادی قرنیه است.

انواع آستیگماتیسم :

۱. منظم، که خود به دو نوع مستقیم (قانون مند) و غیر مستقیم (مخالق قاعده)

۲. نامنظم

ما فعلاً با نامنظم کاری نداریم. نامنظم ها را فقط با عدسی تماسی می توان رفع مشکل کرد.

از کتاب

اگر دونصف النهار ماگزیمم ومی نیمم برهم عمودباشند ؛ سیستم آستیگمات را منظم نامیده، درغیراینصورت نامنظم است . نکته دیگراینکه ؛ اگرهمگرایی سیستم درجهت قایم ؛ بیشتراز همگرایی آن درجهت افقی باشد ؛ سیستم را "آستیگمات موافق قاعده" وچنانچه همگرایی سیستم درجهت افقی ؛ بیشتراز همگرایی آن درجهت قایم باشد ؛ سیستم را "آستیگمات مخالف قاعده" گویند .

چرا اسم قاعده مند و غیر قاعده مند برای آن می گذاریم: به خاطر اینکه در حالت معمولی کسانی که آستیگمات هستند در اثر فشار پلک این اتفاق می افتد، یعنی فشار پلک به طور ذاتی می تواند در بعضی افراد باعث شود که انحنای عدسی بیشتر شود، یعنی سطح کروی چشم انگار در این راستا یک برآمدگی دارد. این نوع قانون مند است (ربطی به افتادگی پلک ندارد) .

در نوع غیرقانون مند انگار از طرف فشار بیشتری وارد می شود که باعث می شود در راستای افقی انحنای سطح کروی بیشتر است (ما برای چشم یک سطح انحنای معادل در نظر گرفتیم که ترکیبی از عدسی و قرنیه و... بود). پس دلیل گفتن قانون مند فشار پلک است و شایع تر نیز می باشد و غیرقانون مند برعکس آن است.

در نتیجه:

آستیگماتیسیم موافق قاعده

انحنای عمودی چشم بیش از انحنای افقی آن است.

آستیگماتیسیم مخالف قاعده

انحنای افقی چشم بیش از انحنای عمودی آن است.

شکل ۴۰: آستیگماتیسیم موافق قاعده

شکل ۴۱: آستیگماتیسیم مخالف قاعده

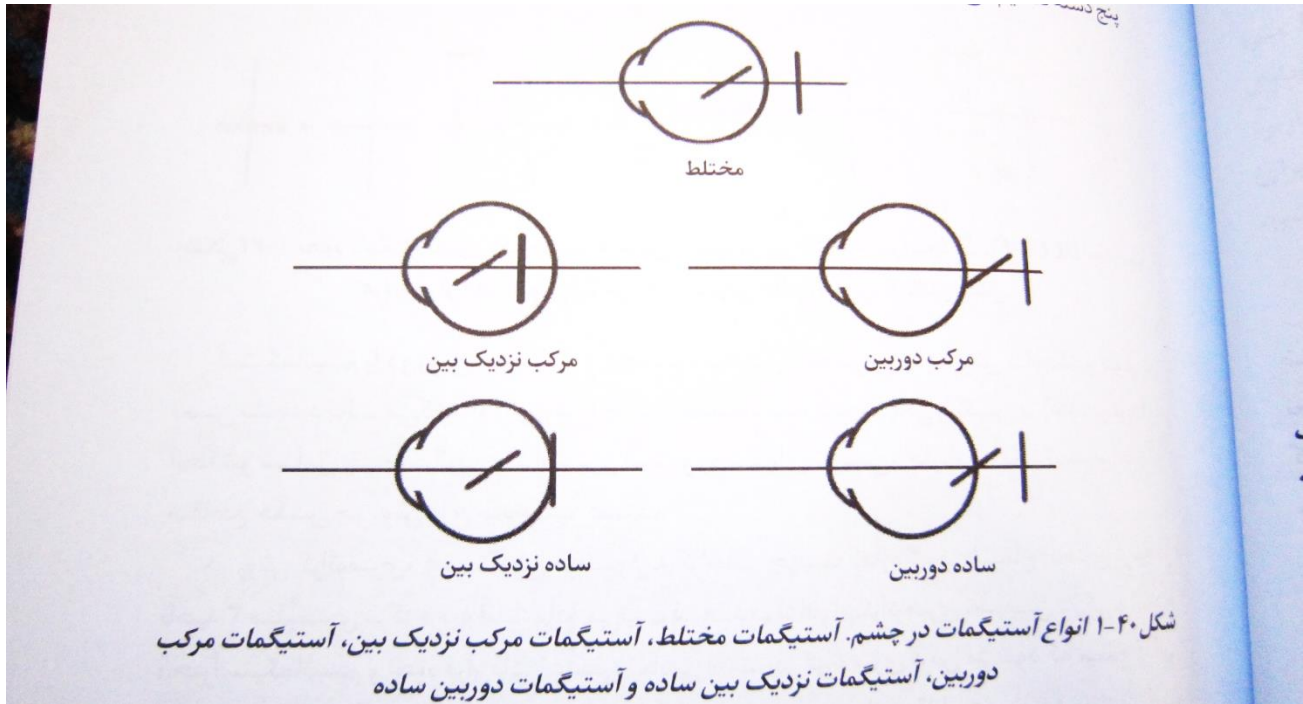
مثال : عدسی آستیگمات از یک استوانه و یک عدسی دارای انحنای

تشکیل شده است که افقی است ولی محور آن عمودی بوده و در نتیجه عدسی موافق قاعده است.

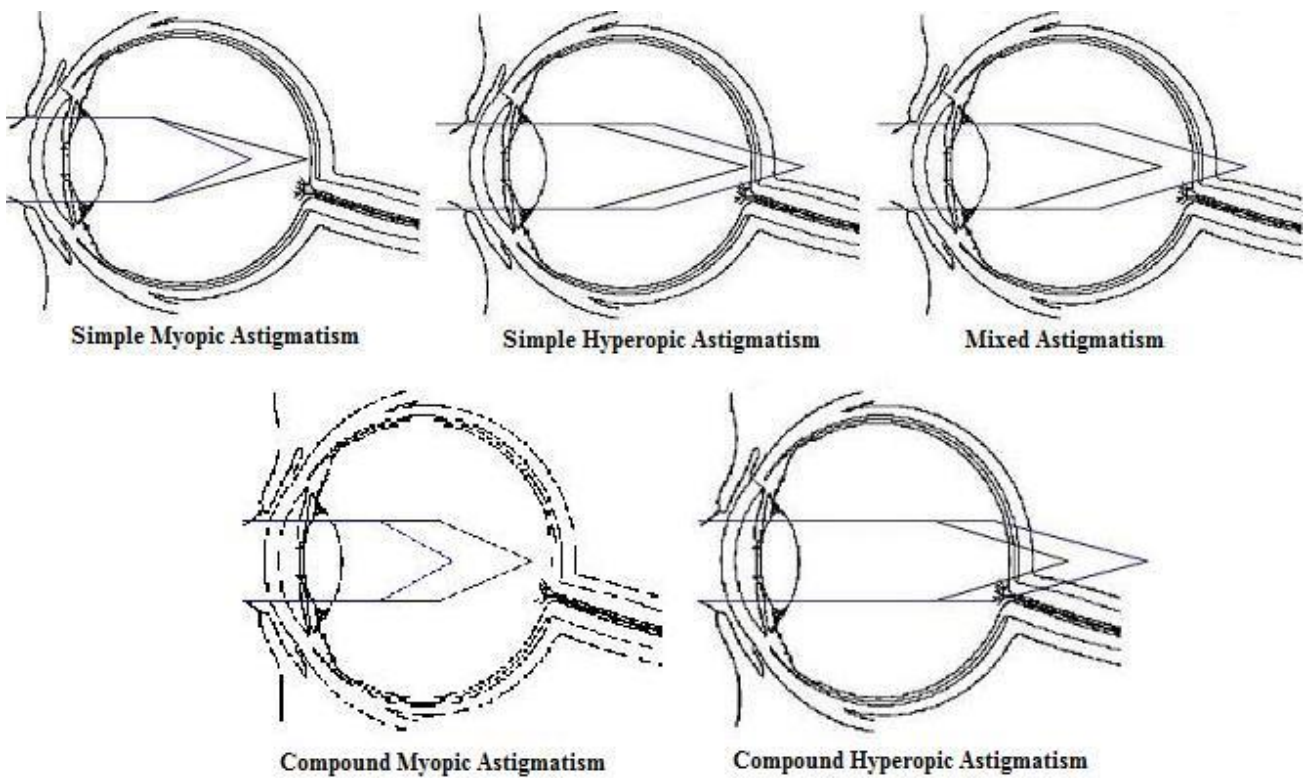
نوع دیگر تقسیم بندی آستیگمات های منظم برحسب مکان خطوط کانونی نسبت به شبکه است که ۵ نوع دارد:

۱. مخلوط یا مختلط: حالتی که یکی از کانون ها جلوی شبکه می افتد (انگار نزدیک بین است) و یک کانون دیگر آن پشت شبکه است (انگار دوربین است). این نوع گویی هم نزدیک بین است و هم دوربین.
۲. دوربین ساده: یکی از کانون ها روی شبکه می افتد و دیگری پشت شبکه.
۳. نزدیک بین ساده: یکی از کانون ها روی شبکه می افتد و دیگری جلوی شبکه.
۴. دوربین مرکب: هر دو کانون پشت شبکه می افتد.

۵. نزدیک بین مرکب: هر دو کانون جلوی شبکیه می افتند.

شکل ۴۲: انواع آستیگماتیسم

شکل ۴۳: انواع آستیگماتیسم به زبان خارجی!

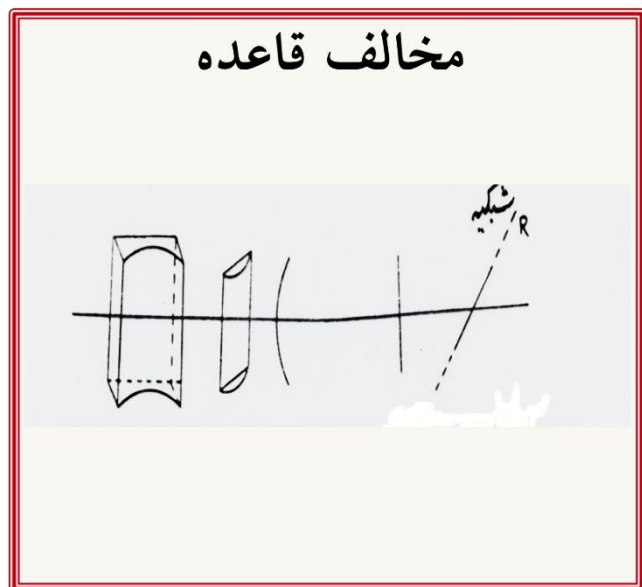
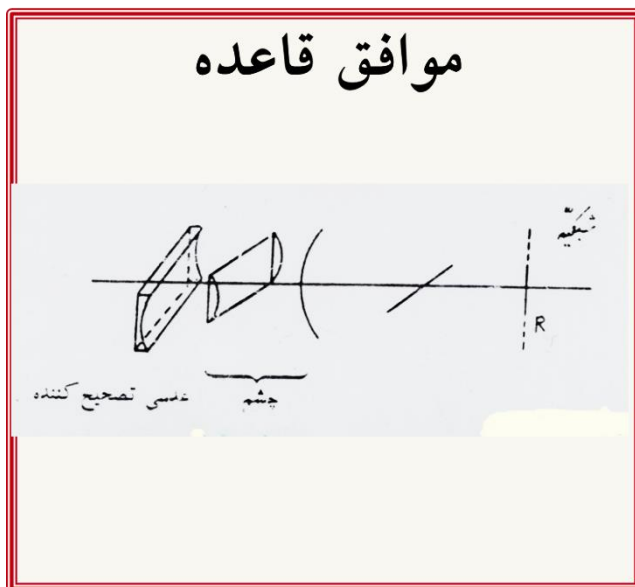
در انواع ساده یکی از کانون ها روی شبکیه و درست است و فقط یک کانون دارای اشکال است، اما در مرکب ها هر دو مشکل دارند. برای اصلاح دید باید عدسی هر دو کانون را روی شبکیه بیندازیم.

اصلاح آستیگماتیسم دوربین ساده و نزدیک بین:

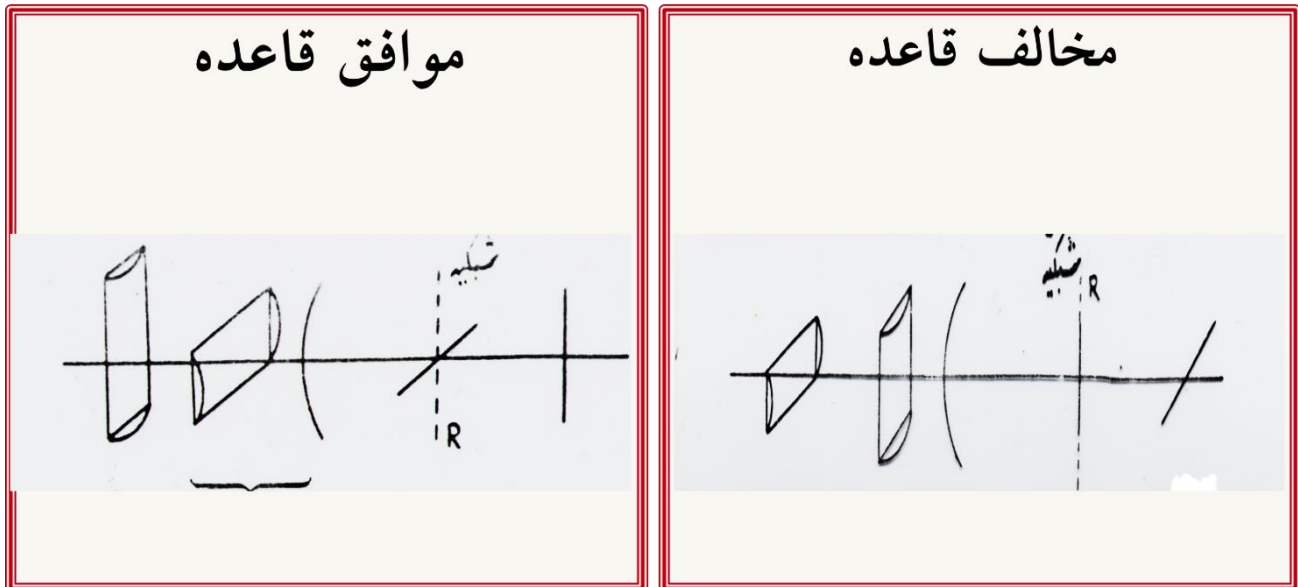
در حالت دوربین ساده یکی از کانون‌ها روی شبکیه است و دیگری پشت شبکیه یعنی همگرایی کمتر است. پس یک استوانه ای می‌دهیم که همگرایی را زیاد کرده، در این استوانه محور عمودی باشد ولی انحنای افقی باشد تا مشکل رفع گردد. در حالت نزدیک بین ساده یکی از کانون‌ها طبیعی است ولی کانون دیگر جلو افتاده است یعنی همگرایی آن زیاد است (پرتوها زود جمع می‌شوند)، پس باید یک عدسی واگرا انتخاب کنیم که محور آن افقی و انحنای آن در همین راستا (عمودی) باشد.

توجه: موارد بالا در شرایطی بودند که عدسی طبق قاعده باشد ولی ممکن است برعکس شود، یعنی انحنای افقی بیشتر باشد در حالت نزدیک بین کانون افقی روی شبکیه و کانون عمودی جلوتر باشد، پس عدسی واگرایی برای اصلاح استفاده می‌کنیم که انحنای آن در همین راستا (افقی) باشد، یعنی محور آن عمودی باشد.

دوربین موافق قاعده ساده یعنی انحنای راستای عمودی بیشتر است که یکی از کانون‌ها روی شبکیه و یکی دورتر تشکیل می‌شود. برای اصلاح، یک عدسی استوانه ای که محورش مثل خودش (عمودی) باشد را همگرا می‌کنیم تا کانون دوم روی شبکیه باشد و در حالت مخالف قاعده برعکس است، یعنی انحنای راستای افقی بیشتر است پس باید با یک عدسی استوانه ای که محورش مثل خودش افقی باشد همگرا می‌کنیم تا کانون دوم روی شبکیه باشد.

شکل ۴۴: تصحیح آستیگمات ساده نزدیک بین

شکل ۴۵: تصحیح آستیگمات ساده دوربین

چشم نزدیک بین یک همگرایی اضافه دارد که انحنا را زیاد کرده است، پس با یک عدسی واگرا آن را خنثی می‌کنیم.

اصلاح آستیگمات مرکب:

۱. قاعده مند

باید دو عدسی استفاده کنیم، برای نزدیک بین مرکب که هر دو کانون جلوتر از شبکیه است، یک عدسی با محور عمودی می‌گذاریم که همگرایی هر دو را کم کند. یعنی از دو استوانه واگرا استفاده می‌کنیم.

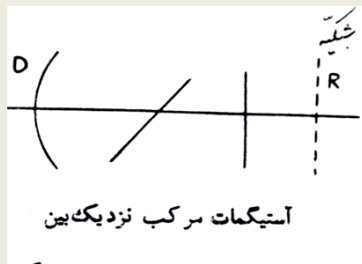
برای دوربین مرکب دو عدسی استوانه‌ای همگرا استفاده می‌شود.

توجه: ساده‌ها با یک استوانه و مرکب‌ها با دو استوانه اصلاح می‌شوند.

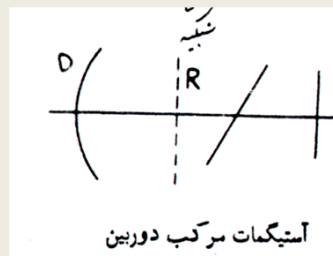
برای آستیگمات مخلوط یک استوانه‌ای می‌خواهیم که واگرا باشد که همگرایی زیاد عدسی چشم را کم کند و یک استوانه‌ای همگرا می‌خواهیم که دور بودن دیگری را حل کند، در نتیجه: استوانه‌ای واگرا دارای محور افقی و یک همگرای دارای محور عمودی استفاده می‌شود.

مورد بالا در مخلوط‌های قاعده مند بود.

نزدیک بین

دوربین

شکل ۴۶: اصلاح آستیگمات مرکب

نکته: هنگامی خط افقی جلوتر باشد (انحنای عمودی بیشتر)، موافق قاعده خواهد بود و هنگامی که خط افقی دورتر باشد (انحنای افقی بیشتر)، مخالف قاعده است.

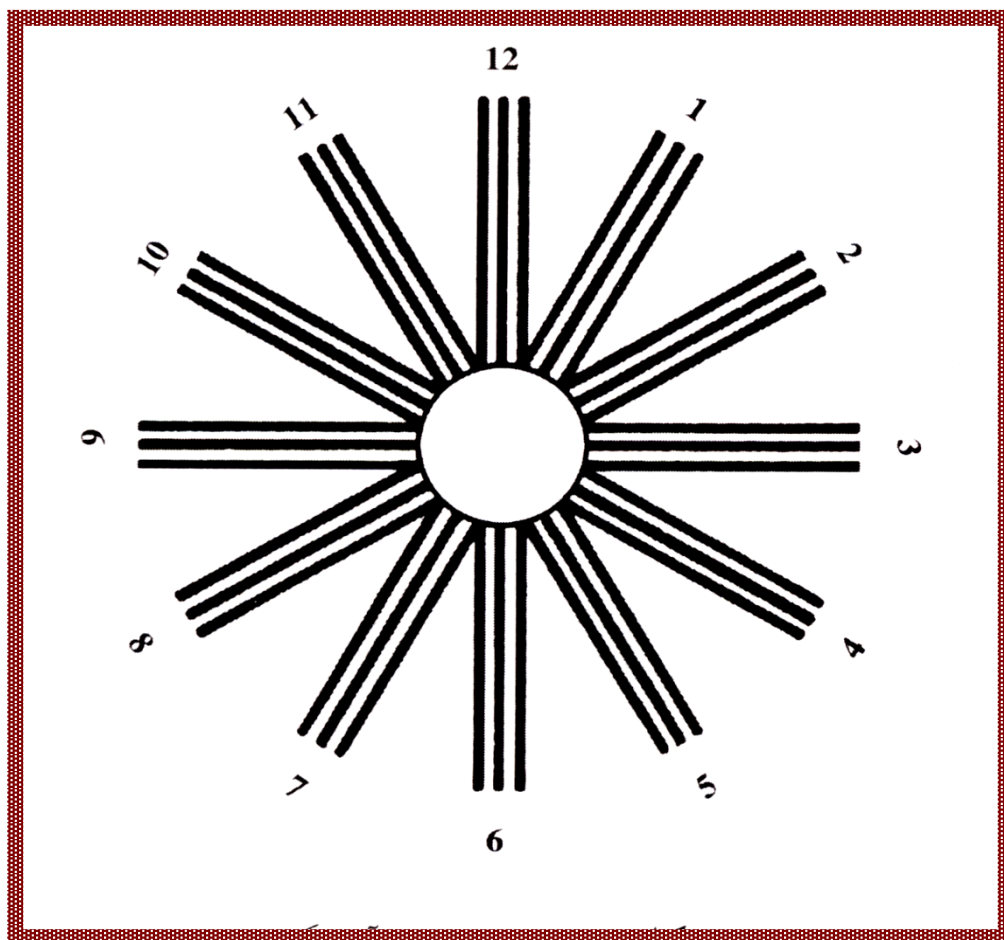
۲. خلاف قاعده

نزدیک بین ساده: اصلاح با عینک دارای عدسی واگرا با محوری عمودی

نزدیک بین مرکب (هر دو جلوی شبکیه): اصلاح با عینک دارای دو عدسی استوانه ای واگرا که یکی هم محور با a و دیگری هم محور با b است.

نوع ناهنجاری	محل تصاویر	روش اصلاح
آستیگمات ساده نزدیک بین	تصویر قدامی جلوی شبکیه و خلفی روی شبکیه است .	عدسی استوانه ای مقعر
آستیگمات ساده دوربین	تصویر قدامی روی شبکیه و خلفی پشت شبکیه است .	عدسی استوانه ای محدب
آستیگمات مرکب نزدیک بین	هر دو تصویر جلوی شبکیه است.	عدسی کروی واگرا + عدسی استوانه ای واگرا
آستیگمات مرکب دوربین	هر دو تصویر پشت شبکیه است.	عدسی کروی همگرا + عدسی استوانه ای همگرا
آستیگمات مختلط	یک تصویر در جلو و یک تصویر در عقب شبکیه است .	عدسی کروی همگرا + عدسی استوانه ای واگرا و یا : عدسی کروی واگرا + عدسی استوانه ای همگرا

تخیص آستیگماتیم:

شکل ۴۷: بادبزن آستیگماتیسم

به شکل روبه‌رو بادبزن آستیگماتیسم می‌گویند. به بیمار می‌گوییم به آن نگاه کند و بگوید چه راستایی را واضح و کدام را ناواضح می‌بیند. ولی اگر کسی مثلاً راستای ۳ و ۶ را ناواضح ببیند (راستای افقی را خوب نمی‌بیند)، انحنای عمودی این فرد مشکل دارد. برای درمان یک عدسی نیاز است که محورش افقی باشد (واگرایی یا همگرایی عدسی را نمی‌شود فهمید).

اگر کسی راستای ۳ به ۶ و ۸ به ۲ را واضح ببیند، می‌توان نتیجه گرفت که بیشتر مشکل این فرد در راستای عمودی است و نیاز به استوانه‌ای با محور عمودی دارد.

در این تست فقط می‌توان فهمید فرد آستیگمات است یا نه، ولی نزدیک بین یا دوربین و نوع آن را نمی‌توان تشخیص داد و فقط راستایی که اشمال دارد تشخیص داده می‌شود.

الزامی نیست که حتماً در راستای افقی یا عمودی اشکال داشته باشد. می‌تواند ۲ راستای عمود بر هم کج باشد، یعنی ممکن است فردی راستای ۱ به ۷ را واضح ببیند ولی ۱۱ به ۵ را خیلی واضح نبیند. پس عینکی می‌سازند که محورش در راستای ۱۱ به ۵ باشد.

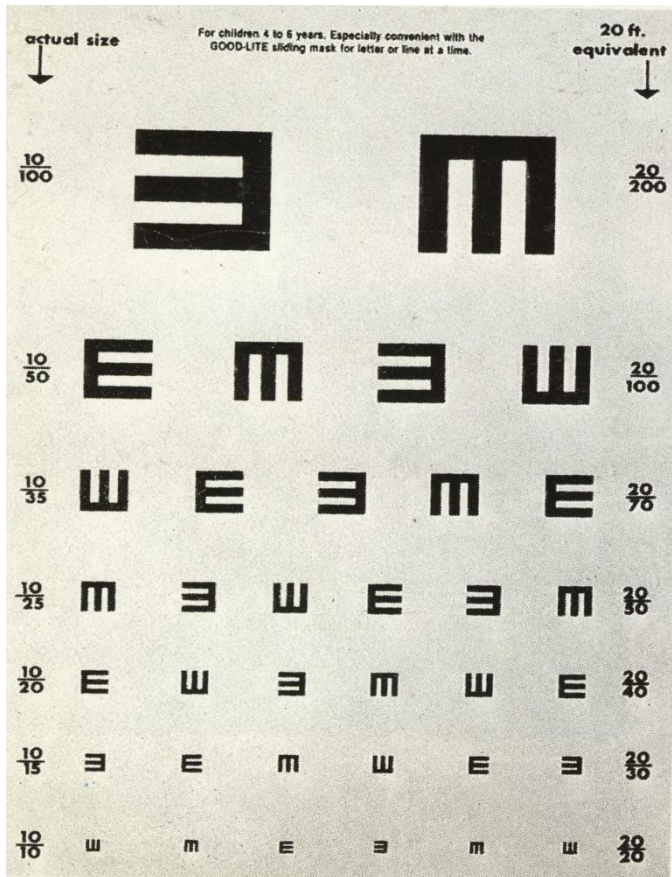
نکته: شرط تصحیح آستیگماتیسم این است که محور عدسی تصحیح‌کننده بر خطی که واضح دیده می‌شود عمود باشد، یعنی محور منطبق بر خطی باشد که ناواضح دیده می‌شود.

تست‌های تشخیص برای نزدیک بین و دوربین:

۱. استفاده از صفحه تیزبینی

۲. رتینوسکوپ (Retinoscop)

تیزبینی: کوچکترین قطر ظاهری که با آن تمییز دو نقطه از یکدیگر ممکن باشد.

شکل ۴۸: اوان E ها

شکل ۴۹: رتینوسکوپ

قطر ظاهری را با زاویه تشخیص می دهیم. اگر دو شیء را با یک زاویه ببینیم، قطر ظاهری یکسان دارند. با یک زاویه ی مشخص در فواصل نزدیک تر، اجسام ریزی را می بینیم ولی اگر دور شوند باید طول اجسام کمی بیشتر باشند تا دیده شوند. دیده شدن بستگی دارد به ابعادش و فاصله شیء تا چشم.

هر کدام از خط های روی صفحه ی تیزبینی با یک زاویه ی یک دقیقه دیده می شود.

همه ی E ها با ۵ دقیقه دیده می شود.

هر درجه ۶۰ دقیقه است.

اگر فاصله کمتر باشد، انتظار داریم کوچکتر ها را هم ببینیم. کسی که چشمش سالم است، E های بزرگ را از فاصله ۳۰ متری می بیند، ردیف دوم را مثلاً از ۲۵ متری و ردیف سوم را مثلاً از ۱۵ متری می بیند. اما فرد سالم به جای اینکه ردیف اول را از ۳۰ متری ببیند، ممکن است از ۱۰ متری ببیند.

نکته: اگر یک ردیف خاص از صفحه ی تیزبینی را در حالت عادی از فاصله ۱۰ متری ببینیم ولی فردی آن ردیف را از فاصله ۶ متری ببیند، تیزبینی فرد، ۰٫۶ است.

نکته: پهنای خطوط تشکیل دهنده ی حروف به گونه ایست که در یم فاصله ویژه، زاویه دید یک دقیقه تشکیل می دهد.

هرشاخه ی E زاویه دید یک دقیقه تشکیل می دهند به شرطی که از فاصله معینی دیده شوند، طبیعی است که برای دیدن حروف بزرگتر باید دورتر برویم تا زاویه دیدگان ۱ دقیقه شود و کوچکترها را از فاصله نزدیک تر ببینیم.

* هر حرف کامل (E کامل)، ۵ دقیقه است.

کسرتیزبینی

کسر تیزبینی عارتست از فاصله فرد معاینه شونده از چارت اسنلن بر روی فاصله مربوط به آخرین خطی که واضح دیده می شود برای ایجاد زاویه ۱ دقیقه (فهمیدین چی شد؟ این بروک اوان (تقسیم)) .

برای مثال ردیف ۱ چارت در فاصله ۱۰۰ متری هر شاخه ی E با زاویه ۱ دقیقه دیده می شود، ردیف ۲ با فاصله ۵۰ متری، ردیف ۳ در فاصله ۲۵ متری. یعنی در فواصل مختلف ما همه‌ای اینها را در یک دقیقه می بینیم. چارت را مثلا در فاصله ۱۰ متر مقابل بیمار قرار می دهیم و می پرسیم کدام ردیف را واضح می بیند؛ مثلا می گوید ۲ ردیف آخر را واضح نمی بینم وبقیه را واضح می بینم. در فرد سالم اگر در فاصله ۲۰ متر بود این کمترین دیدش بود ولی حالا از فاصله ۱۰ متر اینگونه می بیند پس فرد سالم کمترین دیدش باید اینگونه باشد در صورتی که فاصله ۲۰ متر باشد ولی بیمارها که در فاصله ۱۰ متر است نمی بیند واز یک ردیف خاص کمتر را نمی بیند پس کسر تیزی می شود: فاصله بیمار که ۱۰ متر است به فاصله مربوط به آخرین خطی که واضح می بیند: ۲۰/۱۰ یعنی در حالت سالم باید از فاصله ۲۰ متر این ردیف کمترین دیدش باشد.

مثال ۲: در یک بیمار دیگر که چشمش ضعیف تر است می گوید ۴ ردیف آخر نمی بیند و بالاتر را می بیند، می گوییم در حالت معمولی این باید کمترین دید فرد سالم اگر که فاصله اش ۳۵ متر است پس کسر ۳۵/۱۰.

مثال ۳: یک نفر دیگر فقط بالای‌ها را می بیند کسر تیزی: ۱۰۰/۱۰ یا از (شکل ۴۸)

با این چارت علاوه بر کسر تیزی می توان دور بینی و نزدیک بینی را نیز تشخیص داد؛ نزدیک بین فقط حروف درشت را می بیند. کسی که فقط بالای‌ها را ببیند بدانیم نزدیک بین است که با عدسی واگرا تصحیح می شود.

توجه: ما فعلا درباره‌ی کسانی صحبت می کنیم که آستیگماتیسم نیستند و فقط دوربین یا نزدیک بین هستند یعنی به لحاظ کروی مشکل دارند.

افراد دوربین ریزترین حروف را هم تشخیص می دهند ولی اگر عدسی همگرا استفاده کنند راحت تر و بهتر می بینند. چرا؟ چون دوربین ها با تطابق دور را می بینند، حالا اگر عینک بدهیم بدون تطابق می بینند، پس راحت تر می بینند.

افراد دوربین شدید همه ی حروف را محو می بینند و فقط به شرطی خوب می بینند که عدسی همگرا استفاده کنند.

* پزشک یا بینایی سنج با آزمایش وخطا درجه ی ضعف چشم را بدست می آورد، یعنی با آزمایش وخطا عدسی های مختلف را جلوی چشمانشون می گذارد تا خوب ببینند.

فردی که هنجارست ریزترین حروف را تشخیص می دهد ولی اگر عدسی همگرا دهیم دیدش بد می شود، چون با عدسی همگرا، همگرایی درست کره چشم را تخریب کردند.

یعنی این گونه می توان تا حدودی حدس زد مشکل فرد در چیست.

تیزبین طبیعی حدود ۱ دقیقه است، یعنی هر جسمی با هر ابعادی که بتواند زاویه ۱ دقیقه در چشم ما تشکیل دهد، یک فرد طبیعی می تواند آن را ببیند.

طبیعی است که هرچه جسم دورتر باشد باید بزرگتر باشد تا با آن ۱ دقیقه بتوان دید.

❖ همه جای شبکه تیزبینی یکسانی ندارند، روی لکه زرد که سلول های حسی مخروطی بیشتر و متمرکز هستند، تیزبینی بیشتر است، وقتی می خواهیم دقیق شویم و یک جسم خاص را دقیق ببینیم کاری می کنیم تا تصویرش روی لکه زرد بیفتد.

- ❖ تیزبینی به مقدار روشنائی نیز بستگی دارد، وقتی خیلی تاریک باشد تیزبینی کم می شود. اگر نور را از کم تا ۲۰ لوکس افزایش دهیم، تیزبینی افزایش می یابد، بیشتر از ۲۰ لوکس با افزایش نور، تیزبینی تغییری نمی کند.
- لوکس واحد روشنائی است.

چشم ما به رنگ های زرد، سبز و نارنجی حساس تر است، به همین دلیل رفتگرها، کارگران کنار جاده و ساختمان در شب لباس نارنجی یا زرد می پوشند. چون تیزبینی چشم راننده برای این رنگها بیشتر است.

تیزبینی با تغییر سن، تغییر می کند. یعنی تا ۲۰ سالگی زیاد می شود (ما در اوج تیزبینی هستیم) و بعد از ۲۰ سالگی به تدریج کم می شود.

چگونگی استفاده از صفحه تیزبینی برای تعیین نوع ناهنجاری

نزدیک بین	فقط حروف درشت تشخیص داده میشود.	با عدسی واگرا تصحیح میشود.
دوربین	ریزترین حروف نیز تشخیص داده میشود.	عدسی همگرا دید را بهتر میکند.
دوربین شدید	درشت ترین حروف نیز محو دیده میشوند.	عدسی همگرا دید را بهتر میکند.
هنجار	ریزترین حروف نیز تشخیص داده میشود.	عدسی همگرا دید را بدتر میکند.

ضعف این روش: این روش subjective است و وابسته به نظر بیمار هستیم ممکن است بیمار همکاری نکند یا منظورش را خوب بیان نکند یا کودک باشد و ترسد.

ما نیازمند یک روش objective هستیم که به بیمار و نظرش وابسته نباشیم.

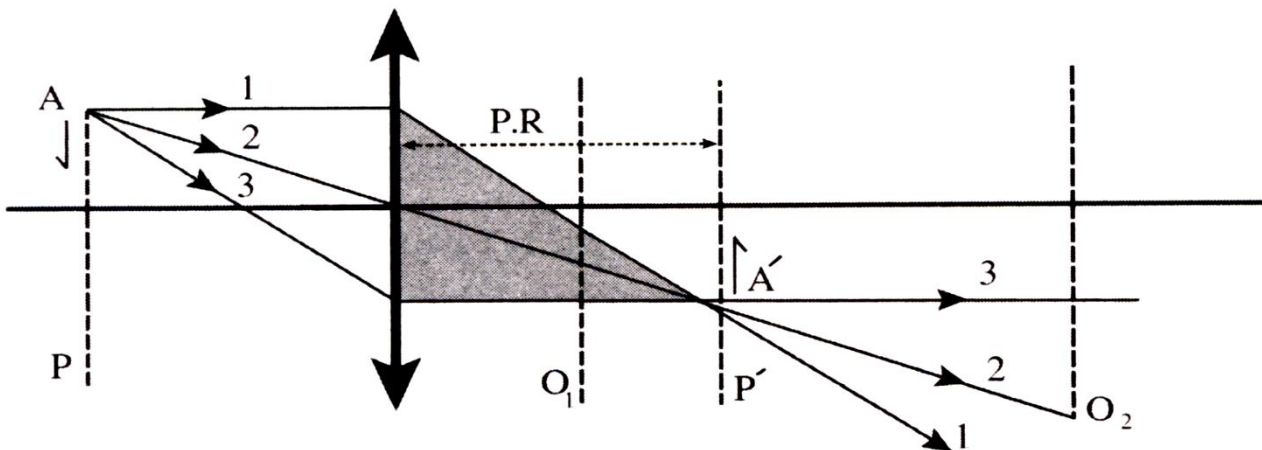
اسکیاسکوپی

روش objective است که در این روش در مقابل عدسی چشم بیمار یک عدسی دیوپتری قرار می دهیم، با یک چراغ چشم را روشن می کنیم و این گونه ته چشم را می بینیم.

از کتاب

اسکیاسکوپی (Skiascopy) یاسایه بینی نوعی آزمایش ابژکتیو است که توسط دستگاه رتینوسکپ برای تعیین نمر دقیق عیوب انکساری چشم (عینک) به کار برد می شود. با این آزمایش می توان حداقل خطای انکساری چشم را تا ۰,۲۵ دیوپتری تعیین کرد. این روش در مورد کودکان و افراد بی سواد که به آزمایش های سوپژکتیو پاسخ نمی دهند، حایز اهمیت می باشد.

در تعیین ناهنجاری چشم به وسیله صفحه آزمایش تیزبینی، نتایج حاصله بر محسوسات بیمار متکی است. ولی در این، طریقه که هم آسان و هم نتیجه آن دقیق است؛ اساس بر مشاهدات و آزمایشهای پزشک قرار داشته و خود بیمار در آن دخالتی ندارد

شکل ۵۰: اسکیا اسکوبی

چرا از عدسی ادیوپتر استفاده می کنیم؟ چون پرتوهایی که از چشم فرد از شبکیه می آید باید موازی خارج شود (به خاطر اینکه چشم طبیعی پرتوهای موازی را می اندازد روی شبکیه، در نتیجه طبق اصل بازگشت نور، نور باید موازی از شبکیه خارج شود، اگر عدسی ادیوپتری جلو چشم بگذاریم، پرتوهای موازی خارج شده از شبکیه در فاصله 1m بهم میرسند. در نتیجه اگر فرد طبیعی باشد پرتوها باید در 1m بهم برسند. اگر لامپ را بالا و پایین کنیم، نقطه ای که در فاصله ۱ متری ایجاد شده است خاموش و روشن می شود چون اگر بالا ببریم نمی بیند و خاموش است. به بیان بهتر لامپ به شکل حلقه است اگر بالا یا پایین ببریم نمی بیند و نقطه ای خاموش است. ولی اگر وسط باشد نقطه روشن دیده می شود.

اگر فرد نزدیک بین باشد پرتو در فاصله کمتر از 1m جمع می شود، پس پزشکی که این حلقه را بالا یا پایین می برد، پرتوهایی که از بالا می آید، پایین جمع می شود، و پرتوهایی که از پایین می آید بالا جمع می شود. یعنی حلقه را بالا می برد، روشنایی پایین می آید به عبارتی جهت حرکت حلقه و روشنایی برعکس هم اند چون نورها برعکس شده است.

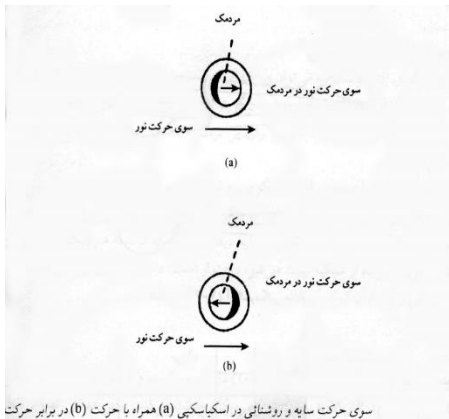
در افراد دوربین، پرتو پشت سر پزشک قرار است بهم برسند، پس پرتوهای بالایی از بالا و پایینی از پایین عبور می کنند. در نتیجه وقتی حلقه را بالا می برد روشنایی بالا می رود و برعکس. به عبارتی جهت حرکت حلقه و روشنایی هم جهت اند. در این روش پرتوهای موازی خارج شده از شبکیه یا در فاصله 1m بهم می رسند که فرد سالم است یا جلوتر از 1m که فرد نزدیک بین است و یا پشت سر پزشک که فرد دوربین است.

جمع بندی:

حرکت روشنایی با دست پزشک هم جهت (نقطه دور بیرون از فاصله بیمار و پزشک قرار دارد ← نقطه دور بیش از یک متر) ← دور بین

• حرکت روشنایی و دست پزشک غیر هم جهت (نقطه دور بین فاصله بیمار و پزشک قرار دارد ← نقطه دور کمتر از یک متر) ← نزدیک بین

با حرکت دست پزشک، روشنایی ناگهان خاموش و ناگهان روشن می شود (نقطه دور روی چشم پزشک قرار دارد ← نقطه دور برابر با یک متر) ← چشم بیمار هنجار (سالم) است.

سوی حرکت سایه و روشنایی در اسکپاسکی (a) همراه با حرکت (b) در برابر حرکت

شکل ۵۱

کمیته علمی پزشکی مهر ۹۵

جزوه نویس: زهرا رحمانیان

تایپ: علی الرضی عیسی و علی شمشیریان

حسین بن منصور حلاج را در طهرماه صیام گذر به کوی جذامیان افتاد، جذامیان به نهار مشغول بودند و به حلاج تعارف کردند، حلاج بر سر سفره نشست و چند لقمه به دهان برد، جذامیان گفتند؛ دیگران بر سر سفره مانعی نشینند و از ما می ترسند! حلاج گفت؛ آنها روزه اند و برخاست! غروب بهنگام اطار، حلاج گفت؛ خدایاروزه مرا قبول بفرما...! ساگردان گفتند؛ استاد ما دیدیم که روزه شکستی! حلاج گفت؛ ما ممان خدا بودیم، روزه شکستیم ولی دل شکستیم...

آن توبه صد ساله به پیمانہ شکستیم

آنجا که دلی بود به میخانہ نشستیم

ما توبہ شکستیم ولی دل شکستیم!

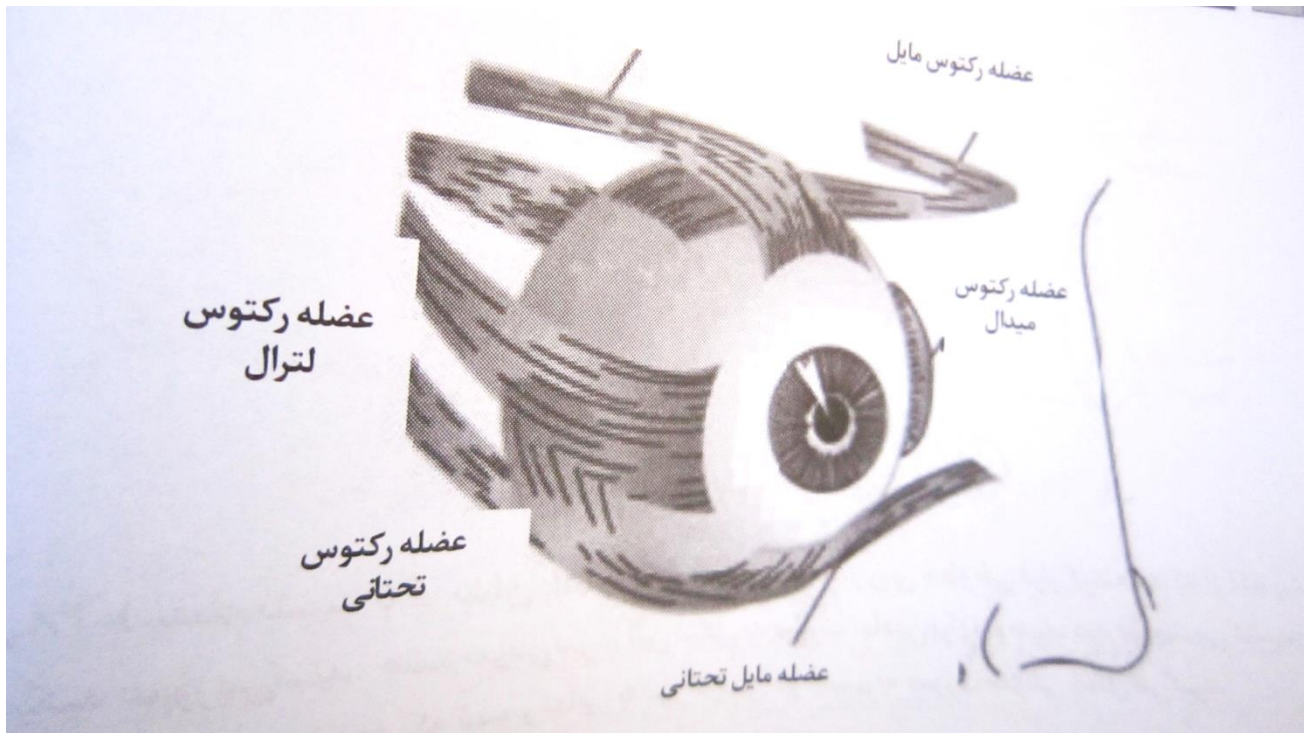
از آتش دوزخ نهرایم که آن شب

فیزیکی پزنتکے دکنر سالیمانے فرد

جاسه ۷

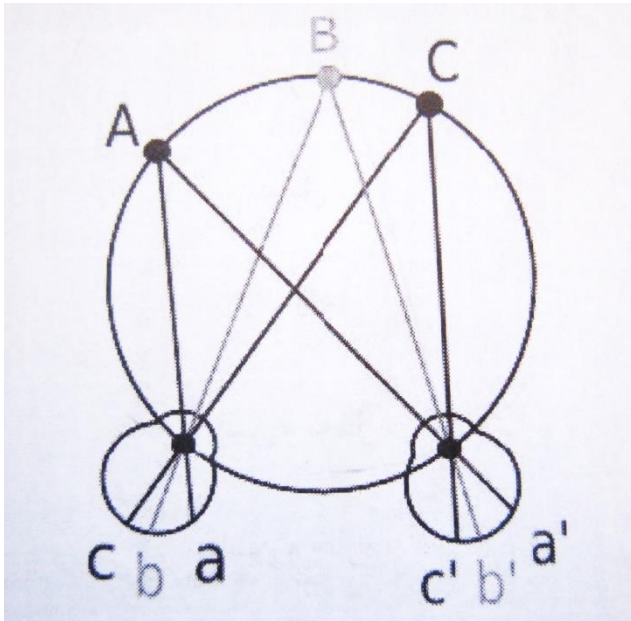
لوچی (دوینی):

در چشم عضلاتی است که کره چشم را می چرخاند و ما میتوانیم به کمک آنها کره چشم را حرکت دهیم. (با وجود این عضلات تمام میدان های دید افقی و عمودی دیده می شوند.) در حالت معمولی دو چشم با هم کار می کنند و یک تصویر ایجاد می کنند. این به دلیل هماهنگی و همکاری این عضلات است. ولی فرد لوچ نمی تواند این کار را انجام دهد.

شکل ۵۲: عضلات چشم

بررسی علت و درمان لوچی:

شکل ۵۳: دایره هوروپتر

توضیحات عکس: تصویر چشم A روی نقطه a و تصویر چشم C روی نقطه c می افتد. به همین صورت تمام نقاط تصویرشان روی مکان های نظرسر هم می افتد. طوری که مغز دو تصویر ایجاد شده را یکی درک می کند.

به این دایره هوروپتر می گویند (هوروپتر مجموعه نقاطی در فضاست که تصویر آنها در یک نقطه شبکیه قرار می گیرند). هر بار چشم خود را روی یک هوروپتر تنظیم می کنیم طوری که جسم را یک تصویر ببینیم. هر چشمی هوروپتر های زیادی دارد. ویژگی هوروپتر ها این است که هر جسمی روی آن هوروپتر تنظیم شده ما قرار گیرد تصاویر آن جسم را سبک تصویر می بینیم. حالا اگر یک یا دو تا از چشم ها عضلاتشان خوب کار نکنند و محور هوروپتر آنها از مسیر اصلی منحرف شود،

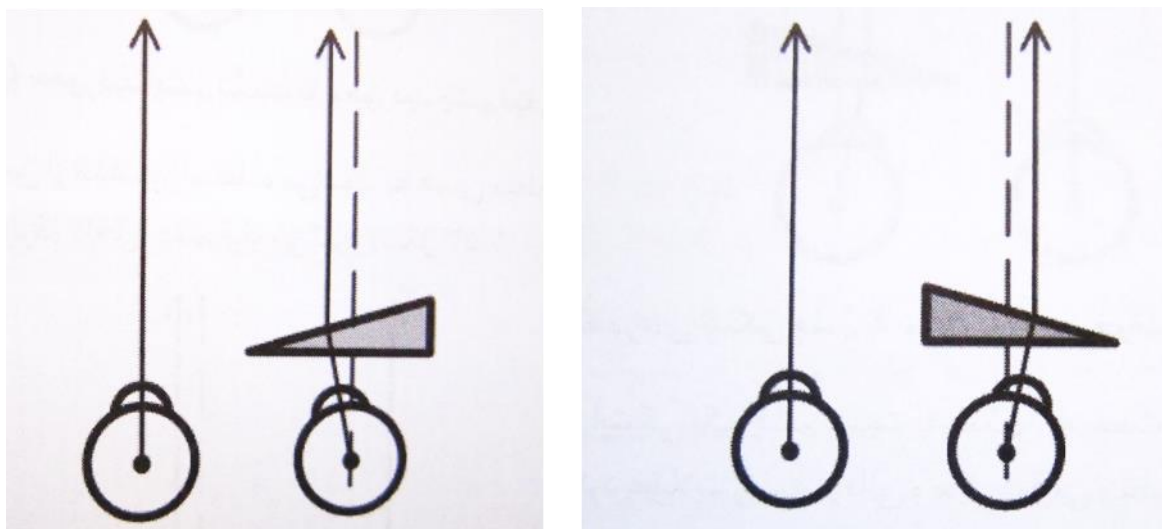
از یک جسم ۲ تصویر درک می شود. یعنی به علت خوب کار نکردن عضلات چشم دوبینی ایجاد می شود.

از کتاب

مهم ترین علل لوچی (استرابیسم) را می توان عیب عضلانی و عیب انکساری و ... ذکر کرد. یعنی اگر چشم چپ شخصی دوربین و چشم راست وی نزدیک بین باشد ؛ این عیب انکساری باعث پیچش چشم چپ وی می شود و نهایتاً منجر به عیب عضلانی نیز خواهد شد.

درمان: به توجه به انحراف محور نوری چشم یا چشم ها در دوبینی باید این انحراف محور را اصلاح کنیم. به کمک منشور میتوان نوری که کج وارد چشم می شود را روی محور اصلی قرار داد. چشم را نمیتوان صاف کرد ولی نوری که وارد چشم می شود را می توان روی نقطه متناظر تشکیل تصویر در چشم دیگر باشد تا از یک جسم یک تصویر تشکیل شود.

در لوچی چون محور چشم تغییر کرده پس نوری که به سمت چشم می رود یا محور چشم زاویه می سازد و ما با منشور این زاویه را از بین برده و نور را روی محور چشم می اندازیم. منشور نور را به سمتی که ضخیم تر است منحرف میکند.

شکل ۵۴

فراصوت و کاربرد آن در تصویرگیری پزشکی:

همه امواج قبلی از نوع الکترومغناطیس بودند اما اینجا در مورد موج مکانیکی صحبت می‌کنیم.

فرق موج مکانیکی با موج الکترومغناطیسی این است که موج الکترومغناطیسی هم در خلا و هم در ماده منتشر می‌شود ولی موج مکانیکی حتما باید ماده باشد تا منتشر شود چون ماده در طی این امواج نوسان کرده و این نوسانات را منتقل کرده و انرژی را از یک نقطه به نقطه دیگر انتقال می‌دهد.

موج صوتی یک موج مکانیکی طولی است. در موج طولی راستای نوسان و راستای انتشار یکی است؛ برخلاف موج عرضی در آب یا طناب که این راستاها بر هم عمودند.

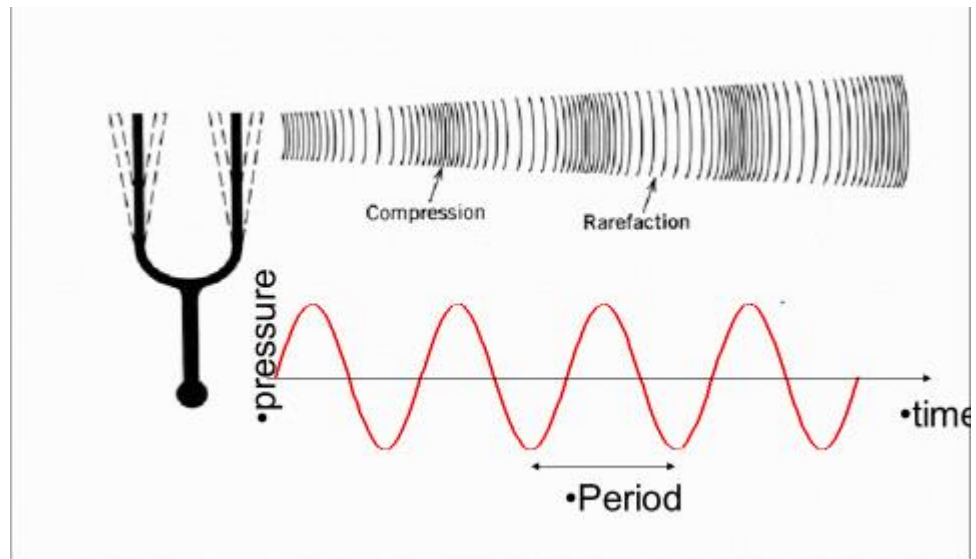
تفاوت زیادی بین امواج فراصوت و صوت نیست. فراصوت همان صوت است که فرکانسش مقداری بیشتر است. صوت توسط گوش ما شنیده می‌شود که فرکانس آن از ۱۶ تا ۲۰۰۰۰ هرتز است. خصوصیات فیزیکی موج صوت و فراصوت یکی است فقط گیرنده‌ها متفاوت‌اند.

فراصوت خواصی دارد. توسط گوش ما شنیده نمی‌شود. در صنعت و پزشکی می‌توان از آن استفاده کرد. اینجا کاربرد پزشکی اش برای ما مطرح است.

سه نوع موج صوتی داریم:

- مادون صوت زیر ۱۶ هرتز است.
- صوت بین ۱۶ تا ۲۰ هزار هرتز.
- فراصوت بیشتر از ۲۰ هزار هرتز.

اتشار تراکم و انبساط در محیط باعث انتقال انرژی می شود. تراکم محل قله امواج و انبساط محل در امواج است.

شکل ۵۵: اتشار تراکم و انبساط در محیط

محدوده فرکانس های فراصوت در پزشکی بین ۱ تا ۱۵ مگاهرتز است.

فراصوت هم کاربرد درمانی دارد هم تشخیصی. (درمانی مانند سنگ شکنی کلیه و تشخیصی مانند سونوگرافی. البته برای درمان سنگ کلیه از صوت هم برای اضافه کردن نیروی مکانیکی برای تخریب سنگ استفاده می شود).

برای درمان شدت های بالاتری نسبت به تصویر برداری نیاز داریم. در درمان برای مثال برای تخریب سنگ نیاز به انتقال انرژی بالاتری داریم، اما برای تصویر برداری نیاز به انتقال انرژی زیاد نیست.

فرکانس را بر اساس عمق جسم یا ماده تعیین می کنیم. برای عمقی ترها از فرکانس کمتر استفاده می شود.

مغز > قلب > چشم

فرکانس و شدت امواج در برخی از کاربردها	
<p>تشخیص</p> <p>قلب $f=2.5 \text{ MHz}$ چشم $f=10-15 \text{ MHz}$ مغز $f < 3 \text{ MHz}$</p>	<p>درمان</p> <p>بافت عمقی $f \sim 1 \text{ MHz}$ بافت سطحی $f \sim 3 \text{ MHz}$</p>
<p>حدود شدتها $(0.001-0.1) \text{ W/cm}^2$</p>	<p>حدود شدتها $(0.25 - 3) \text{ W/cm}^2$</p>

شکل ۵۶: فرکانس و شدت امواج در برخی کاربردها

مفاهیم اولیه: سرعت انتشار موج در ماده (C) / چگالی ماده (p) / قابلیت فشردگی (k)

- $C = \frac{1}{\sqrt{\rho \cdot k}}$ دامنه امواج A
- سرعت صوت C
- $Z = \rho \cdot C$ فرکانس F
- $I = 1/2[\rho C A^2 \omega^2] = 1/2[Z A^2 \omega^2] = 1/2[Z A^2 (2\pi F)^2]$ امپدانس آکوستیکی z
- چگالی محیط ρ
- قابلیت فشردگی محیط K

انتظار داریم که سرعت انتشار صوت در ماده ای که چگالی اش کمتر است بیشتر باشد. اما می دانیم که سرعت انتشار صوت در آهن بیشتر از هوا است. با اینکه p آهن بیشتر است انتظار می رود سرعت کمتر باشد اما نیست. علت آن وجود کمیتی به نام قابلیت فشردگی (k) است. چون هوا قابلیت فشردگی بیشتری دارد حاصل pk در هوا بیشتر از آهن شده و سرعت در نهایت کمتر می شود.

حاصل ضرب چگالی ماده در سرعت صوت در ماده = Z

مفهوم Z: صوت هم مثل نور وقتی از یک محیط وارد محیط دیگری میشود دچار شکست می شود. Z معادل ضریب شکست نوری برای صوت است که تعیین می کند در طی تغییر محیط صوت چقدر بشکند و چقدر منعکس شود.

شدت = I = مقدار انرژی که در واحد زمان از واحد سطح عبور می کند.

شدت با مجذور دامنه و مجذور فرکانس ارتباط دارد. یعنی در صورت افزایش فرکانس و دامنه میزان شدت به یکباره تغییر زیادی می کند.

از کتاب

شدت صوت با مجذور دامنه و فرکانس نسبت مستقیم و با مجذور فاصله از منبع نسبت عکس دارد. واحد شدت صوت وات بر متر مربع و یا وات بر سانتیمتر مربع است.

امپدانس:

از کتاب

نقش محیط در انتقال صوت از طریق مفهوم امپدانس صوتی محیط بیان و معمولا با Z نمایش داده میشود.

$$Z = \rho \cdot C$$

$$\text{Unit : } [(\text{kg/m}^3 \cdot \text{sec}) \times 10^{-6}]$$

(Rayl)

برای امپدانس واحد کوچکتری تعیین کرده اند. چون واحد SI آن خیلی بزرگ است.

بعلت ایجاد تراکم و انبساط در قسمت تراکم یک فشار صوتی ایجاد می کند که به چگالی، سرعت و شدت بستگی دارد. هر چه شدت افزایش یابد فاصله بین تراکم ها و انبساط ها بیشتر میشود در نتیجه فشار افزایش می یابد. فشار صوتی در ناحیه متراکم بیشتر است.

- فشار موج صوتی p
 - شدت صوت I
 - شدت نسبی احساس صوت B و dB
- $$P = \sqrt{2\rho cI}$$
- $$\text{dB} = 10 \log \frac{I}{I_0} \text{ or } B = \log \frac{I}{I_0}$$
- $$I_0 = 10^{-12} \text{ W/m}^2$$

جدول امپدانس

معادیر ρ ، v و Z برای مواد مختلف در

رگانسهای ماوراء صوتی کلینیکی .

	ρ (kg/m ³)	v (m/sec)	Z (kg/m ² · sec) LR
Air	1.29	3.31×10^2	430
Water	1.00×10^3	14.8×10^2	1.48×10^6
Brain	1.02×10^3	15.3×10^2	1.56×10^6
Muscle	1.04×10^3	15.8×10^2	1.64×10^6
Fat	0.92×10^3	14.5×10^2	1.33×10^6
Bone	1.9×10^3	40.4×10^2	7.68×10^6

شکل ۵۷: جدول امپدانس

باتوجه به جدول:

۱. سرعت صوت در بافتهای مختلف متفاوت است

۲. هر چه جسم چگالتر باشد، Z بیشتر می شود. البته بین بافت های نرم امپدانس (Z) خیلی تفاوت ندارد. آب و مغز و عضله و چربی تقریباً در یک محدوده اند و هوا خیلی کم و استخوان خیلی زیاد است. از اختلاف این Z برای تصویر برداری استفاده می کنیم.

$$P \times V = Z \cdot 3$$

خواص فیزیکی امواج فراصوت:

۱. بازتابش

۲. شکست

۳. تداخل (در موج آب وقتی ۲ بار روی آب می زنیم دو دایره دیده می شود که بحد داخل هم می روند).

۴. جذب (به علت حمل انرژی با خودش مقداری از آن در ماده جذب می شود).

۵. اثر داپلر: بعضی ستاره ها را آبی و بعضی را قرمز می بینیم. آبی ها به کهکشان ما نزدیک و قرمز ها دور می شوند. یعنی نوری که از این طریق به ما می رسد فرکانسش تغییر می کند (هم ویژگی نور و هم صوت). وقتی منبع تولید موج نسبت به گیرنده تغییر کند در نتیجه آن تغییر فرکانس ایجاد می شود. به این اثر داپلر می گویند.

۶. حفره سازی (مخصوص صوت است)

از کتاب

خواص عمومی امواج فراصوتی: شامل آثار حرارتی، مکانیکی ایجاد حفره (Cavitation) میباشد.
خواص شیمیایی امواج فراصوتی: بی رنگ کردن مواد، تولید آب اکسیژنه، اکسیداسیون ترکیبات و تشدید واکنش های شیمیایی

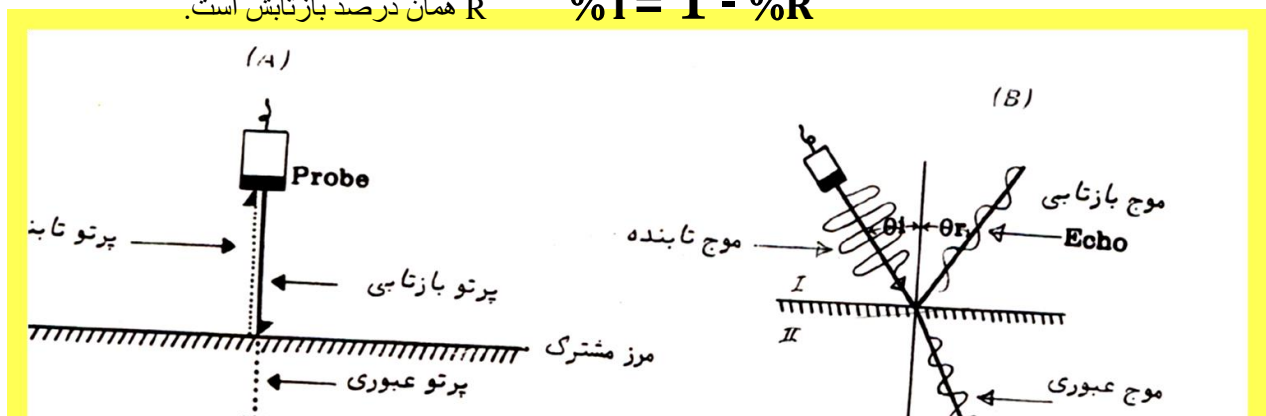
2

$$\%R = \left[\frac{Z_2 - Z_1}{Z_2 + Z_1} \right]^2$$

بازتابش و شکست:

$$\%T = 1 - \%R$$

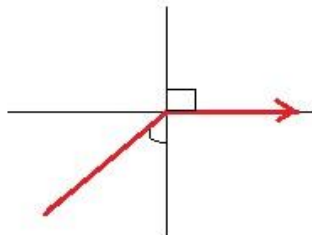
R همان درصد بازتابش است.

شکل ۵۸: چگونگی برخورد امواج اولتراسوند در برخورد به مرز مشترک دو محیط

صوت وقتی می‌خواهد یک محیط وارد محیط دیگر شود باید از مرز مشترک دو محیط عبور کند. صوت وقتی به این مرز برخورد می‌کند یک بخش بازتابشی دارد و بخشی هم جذب می‌شود. وقتی اختلاف Z های دو محیط بیشتر شود نور بیشتر بر می‌گردد. یعنی اگر یک فراصوت بخواهد از هوا وارد بدن ما بشود بیشترش بر می‌گردد. چون Z هوا و بافت بدن با هم تفاوت دارد.

بازتابش کلی

وقتی نور از شیشه می‌خواهد وارد هوا شود وقتی زاویه اش را از زاویه حد بزرگتر می‌شود. اگر صوت با زاویه ای بیش از زاویه حد به مرز مشترک برخورد برمی‌گردد: بازتابش کلی شرایط بازتابش کلی برای نور: نور وقتی از آب یا شیشه وارد هوا شود (از چگالتر به رقیق تر)

صوت وقتی از محیط رقیق تر وارد چگال تر شود، (برعکس نور) برای رخ دادن بازتابش کلی زاویه بین بافت نرم و استخوان باید بیش از ۲۲ درجه باشد.

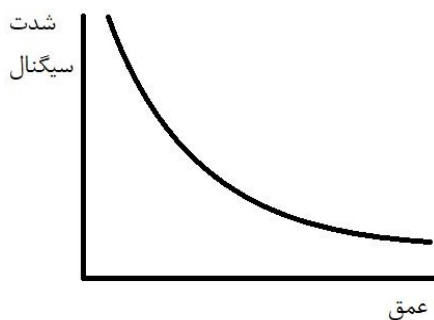
برای تصویر برداری از استخوانی که پشت بافت نرم است زاویه ی تابش باید از ۲۲ درجه شکل ۵۹: زاویه حد کمتر باشد تا بازتابش کلی رخ ندهد لذا فرد سونوگراف باید پروب را طوری قرار دهد تا بازتابش کلی رخ ندهد.

$$Snell\ law : \frac{\sin \theta_i}{\sin \theta_t} = \frac{c_1}{c_2}$$

between soft tissue & Bone: $\theta_i > 22^\circ \Rightarrow$ Total internal reflection

جذب:

در اشعه ایکس با افزایش فرکانس جذب کاهش پیدا می‌کرد ولی در صوت، با افزایش فرکانس ضریب جذب و در نتیجه جذب صوت در محیط زیادتر می‌شود. یعنی شدت موج وقتی داخل ماده حرکت کند کم می‌شود لذا در عمق کم شدت زیاد است هرچه عمق بیشتر شود شدت کمتر می‌شود.

نمودار نمایی

$$I = I_0 \times e^{-\alpha d}$$

$$e = \text{عدد نپر}$$

$$\alpha = \text{ضریب جذب (سرعت جذب بر حسب واحد طول مسیر)}$$

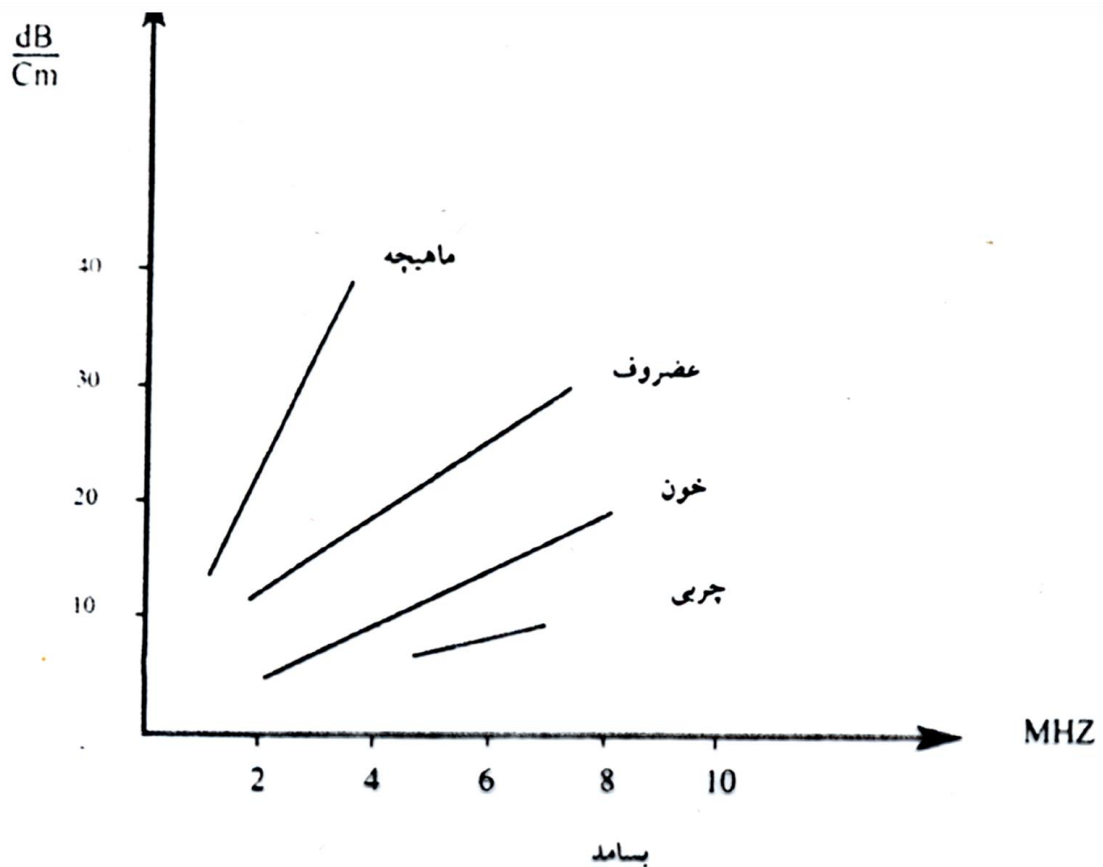
به ازای یک سانتی متر افزایش عمق کاهش شدت بیشتر می‌شود.

α به عوامل زیر بستگی دارد:

شکل ۶۰

برای تصویر برداری یک اندام در عمق زیاد بدن باید از موجی با فرکانسهای کمتر استفاده شود تا توسط ارگانهای اطراف کمتر جذب شود.

به ازای هر سانتی متر مقدار جذب چقدر تغییر میکند؟

شکل ۶۱: تغییر پایایی کاهش آلفا با بسامد برای بعضی بافت های بدن

نکات نمودار:

- ۱- با افزایش فرکانس مقدار جذب افزایش می یابد.
 - ۲- با افزایش فرکانس بافتی که شیبش بیشتر است تاثیر فرکانس و مقدار جذبش بیشتر است. ۳- جنس ماده هم تاثیر دارد: تاثیر فرکانس در مقدار جذب بافت های مختلف متفاوت است.
 - اثر فرکانس در جذب برای چربی کمتر ولی برای ماهیچه بیشتر است.
- جذب برای مواد مختلف : (شکل ۶۲)**

- ۱- برای بافت های مختلف ضرایب جذب متفاوت است مثل ماهیچه و مغز. فرکانس ها یکی است ولی ضریب جذب متفاوت است.
- ۲- در استخوان یا یک ماده خاص با افزایش فرکانس میزان جذب زیاد میشود: اثر نوع بافت و میزان فرکانس بر جذب
- ۳- لایه نیم جذب: ضخامتی که شدت را نصف میکند: هرچه فرکانس بیشتر شود میزان ضخامت لازم برای نصف کردن شدت کمتر است. چون با افزایش فرکانس، جذب زیاد می شود در نتیجه شدت کم شده پس ضخامت لایه ی نیم جذب کمتر می شود.

ضرایب جذب و ضخامت‌ها ، نیم - جذب برای

مواد مختلف .

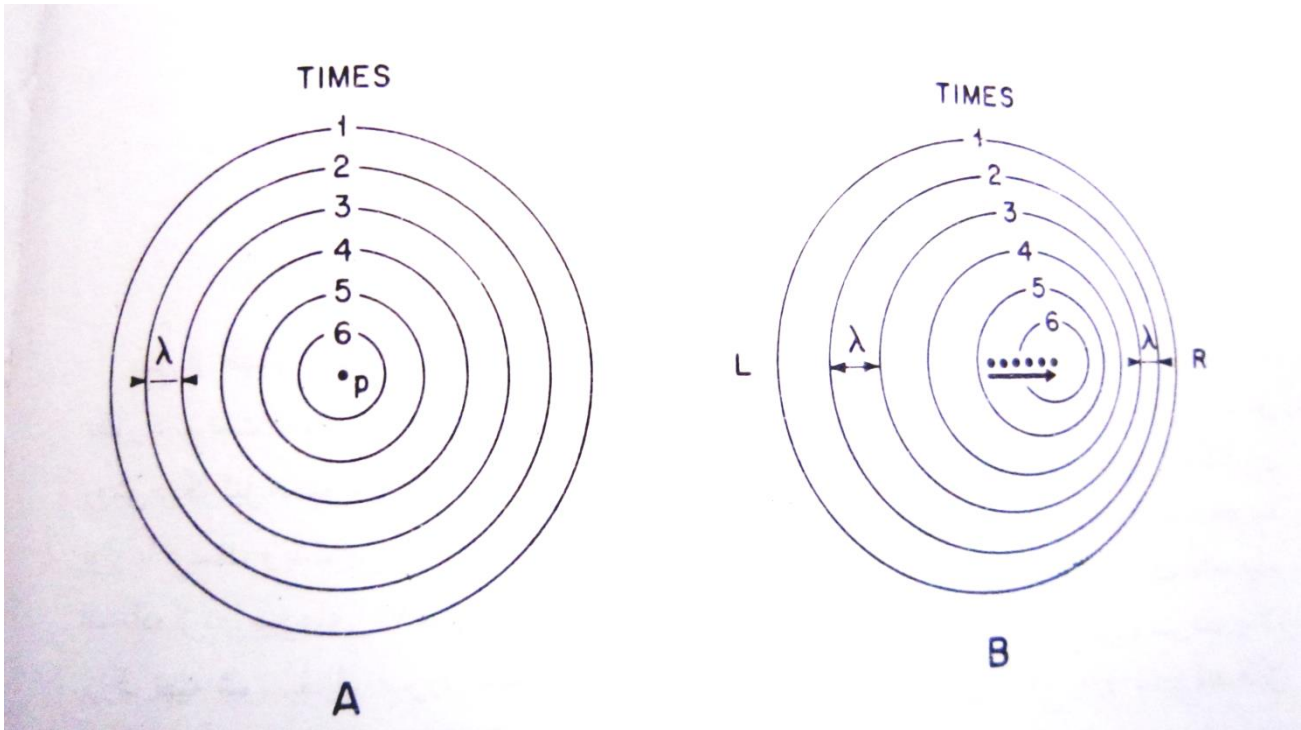
Material	Frequency (MHz)	α (cm ⁻¹)	Half-Value Thickness (cm) ^a
Muscle	1	0.13	2.7
Fat	0.8	0.05	6.9
Brain (ave)	1	0.11	3.2
Bone (human skull)	0.6	0.4	0.95
	0.8	0.9	0.34
	1.2	1.7	0.21
	1.6	3.2	0.11
	1.8	4.2	0.08
	2.25	5.3	0.06
	3.5	7.8	0.045
Water	1	2.5×10^{-4}	1.4×10^3

^aThe intensity half-value thickness layer = $\ln 2/\alpha$.

شکل ۶۲

پدیده داپلر:

تغییر طول موج به علت تغییر فاصله منبع موج با گیرنده

شکل ۶۳: پدیده داپلر

شیفت داپلر (DOPPLER SHIFT)

- زاویه بین جهت حرکت بازتابنده و پرتوی اولتراسوند Θ
- سرعت بافت متحرک v
- سرعت صوت در بافت C
- شیفت داپلر Δf

$$\Delta f = \left(\frac{2v \cdot f}{c} \right) \cos \Theta$$

در فرمول COS مشخص کننده ی موقعیت شنونده نسبت به منبع است.

جبهه موج:

جبهه موج کره ای است که تمام نقاط روی آن با هم همفازند. صوت جبهه موجش کروی است. این کره‌ها جبهه موج هستند. فاصله دو جبهه موج به اندازه ی یک طول موج است. اگر تمام نقاط بین قله ها را بکشیم این فاصله می‌شود یک طول موج. حالا اگر منبع موج شروع به حرکت کند یعنی با جلو رفتنش هم جبهه تولید می‌کند که هم خودش و همچنین جبهه ها جلو می‌رود. منبع متحرک جبهه ها را اینجا فشرده می‌کند و از پشت جبهه ها را میکشد. در شکل ب منبع صوت به سمت راست حرکت می‌کند یعنی جبهه های موج در سمت راست بهم نزدیک میشوند (لاندا کوچکتر) و در چپ از هم دور می‌شوند (لاندا بزرگتر). وقتی اتومبیل به سمت ما حرکت می‌کند فرکانسی که می‌شنویم از فرکانس صوتی که تولید می‌شود بیشتر است. اگر منبع موج دور شود فرکانس شنیده شده کمتر است و برعکس. از روی تغییر فرکانس اتومبیل میتوان تشخیص داد که در حال دور شدن یا نزدیک شدن است بدون اینکه ببینیم.

کمیته علمی پزشکی مهر ۹۵

جزوه نویس: الهام رحمانی پور

تایپ: امیر حسین آسوده و محمد مهدی ستوده

برآید از دلم آبی، بوزدهفت دیار...!

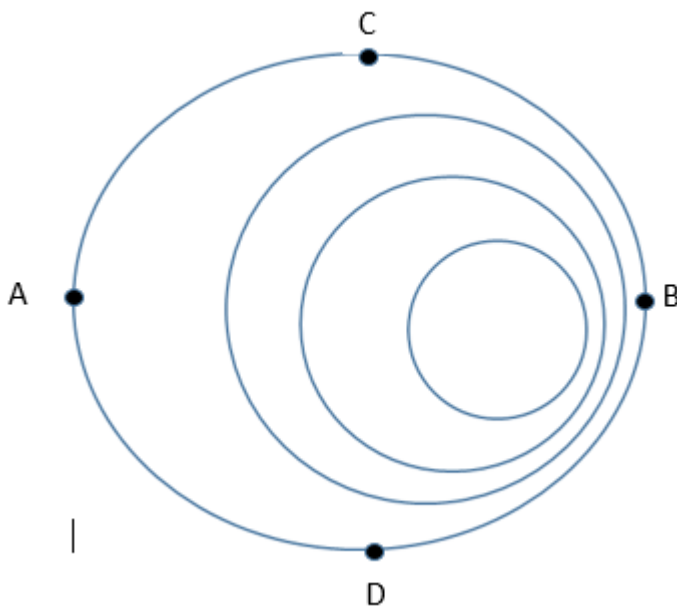
چنان مشتاقم ای دلبر دیدارت که از دوری

فیزیک دکتر سلیمانے فرد

جاسه ۸

وقتی منبع صوت حرکت می کند از یک طرف جبهه موج فشرده می شود و از یک طرف جبهه ها موج را از هم باز میکند.

اگر منبع صوت جهت حرکتش نسبت به خطی که منبع صوت را به شنونده وصل می کند عمود باشد برای شنونده تغییری به وجود نمی آید. طبق فرمول می توانیم تغییر فرکانس را محاسبه کنیم.

بیشترین تغییر فرکانس در ۰ تا ۹۰ درجه است. موقعیت شنونده نسبت به منبع بر اساس $\cos\theta$ مشخص میشود.

موارد حائز اهمیت:

۱. فرکانس اولیه

۲. سرعت منبع صوت

۳. سرعت اولتراسوند در هوا

اثر داپلر برای نور هم وجود دارد .

شکل ۴: در نقطه C و D صدایی که شنونده می شنود تغییر نمی کند. ($\cos 90=0$) ولی در نقطه A و B بیشترین تغییر فرکانس را داریم ($\cos 0 = \cos 180 = 1$).

اثر حفره سازی مختص التراسوند است و وقتی رخ میدهد که امواج از یک محیط مایع عبور کنند، مثل آب، چون داخل آب هوا وجود دارد و یا به طور کلی

مایع دچار انبساط و انقباض می شود در قسمتی که دچار انبساط شده مولکول های گاز داخل مایع جمع می شوند و حباب تشکیل شده با ترکیدن این حباب در داخل سلول نیروی مکانیکی ایجاد شده به سلول آسیب میزند و می تواند برای سلول کشنده باشد. در آزمایشگاه های شیمی و داروسازی هم کاربرد دارد.

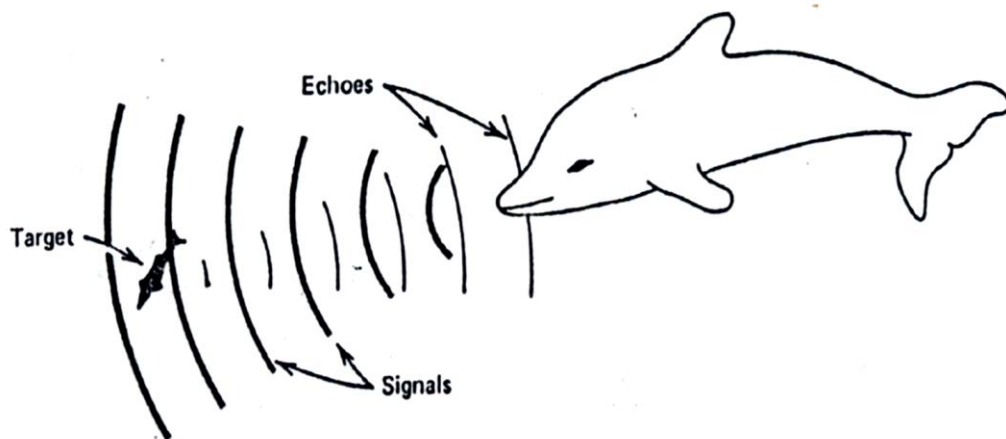
دندانپزشکان از این روش برای شستشو ابزارها شان استفاده می کنند و یا استریل کردن ابزار اتاق عمل که ابعاد کوچکی دارند.

چگونگی تولید فراصوت

برای ایجاد صوت باید یک چیزی به ارتعاش دربیاید مثل تار صوتی و دیافراگم.

آیا اولتراسوند هم به همین شکل تولید می شود ؟

فرق اولتراسوند با صوت در فرکانس است. اولتراسوند فرکانس بیشتری دارد. با روش های معمولی تولید صوت نمی توان اولتراسوند را تولید کرد.

دلفین و خفاش و نهنگ توانایی تولید اولتراسوند را دارند به دلیل شکل متفاوت تارهای صوتی ای که دارند.

محکم زدن چوب به روی میز باعث تغییر فرکانس نمی شود فقط دامنه طول موج را عوض میکند. پس با

شکل ۶۵: نهنگ امواج فراصوت می فرستد و از طنین ها برای یافتن محل غذا استفاده می کند.

محکمتر زدن روی میز نمیشود به جای صوت اولتراسوند تولید کرد.

روش برای تولید اولتراسوند:

۱. Magnetostrictive.

۲. Inverse Piezoelectric.

از کتاب

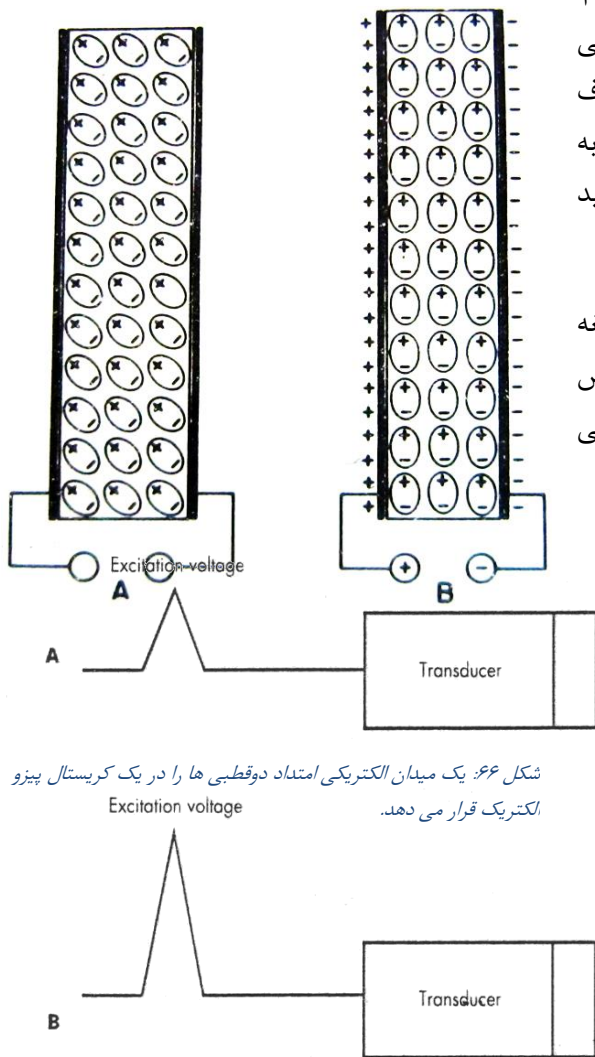
یکی از این روشها استفاده از خاصیت مگنتواستریکسیون است که در آن از بلورهای فلزی نظیر نیکل در یک میدان مغناطیسی متغیر استفاده می شود. تغییرات شدت میدان مغناطیسی موجب تغییر متناوب طول میله شده و این تغییر طول به نوبه خود با تأثیر بر محیط الاستیک اطراف موجب انتشار یک موج مکانیکی یا اکوستیکی خواهد شد. استفاده از این ویژگی به دلیل بروز پسماند مغناطیسی مواد در تولید فرکانسهای بالا محدودیت فراهم مینماید. به همین دلیل در طراحی دستگاههای پزشکی (بجز دستگا جرمگیر دندانپزشکی) که عموماً به فرکانسهای بیش از یک مگاهرتز نیاز است، مورد استفاده قرار نمیگیرد.

ما روی روش دوم بحث میکنیم.

کوارتر (یک کریستال که ساختمان اتمی منظمی دارد) را به یک اختلاف پتانسیل وصل می کنیم (یک سمت قطب مثبت و سمتی دیگر قطب منفی) دو قطبی های همنام می چرخند و از هم دور میشوند. در اثر چرخش این دو قطبی ها تیغه نازک تر می شود، سپس اختلاف پتانسیل را قطع یا وارونه می کنیم. دو قطبی ها دوباره می چرخند. (نوسان دو قطبی ها ← نازک و ضخیم شدن تیغه ← هوای اطراف تیغه متناوباً منبسط میشود).

با قطع و وصل کردن مدار دو قطبی ها را مجبور به نوسان می کنیم. در اثر این نوسان تیغه نازک و ضخیم می شود. با فرکانسی که ما می خواهیم وقتی تیغه با فرکانس بالا شروع به نوسان می کند هوا اطراف خودش را منبسط و متراکم می کند، با این روش انرژی الکتریکی به مکانیکی تبدیل می شود. اولتراسوند به این شیوه تولید می شود. (پیزوالکتریسیته معکوس)

پیزوالکتریسیته مستقیم هم داریم یعنی یک موج اولتراسوند به تیغه برخورد کند. موج اولتراسوند دو قطبی های کریستال را با فرکانس خودش به نوسان در می آورد و در مدار اختلاف پتانسیل به وجود می آورد. (تبدیل انرژی مکانیکی به الکتریکی)

شکل ۶۶: یک میدان الکتریکی امتداد دوقطبی ها را در یک کریستال پیزو الکتریک قرار می دهد.

به قطعاتی که این تبدیل را انجام می دهند ترنسدیوسر می گوئیم (به وسیله ترنسدیوسر موج تولید می شود و وارد بدن بیمار می شود، در پزشکی) هر چه ولتاژی که می دهیم بیشتر باشد موج اولتراسوند تولیدی نیز بیشتر است. یعنی دامنه موج اولتراسوند تولیدی وابسته است به ولتاژ اولیه که ما به آن می دهیم.

اگر ولتاژی که می دهیم در لحظه باشد یک موج میرا تولید می شود (یک ایمپالس) میرا یعنی انرژی اش را از دست می دهد و دامنه اش کم می شود و فقط یک پالس تولید می شود.

شکل ۶۷

هم مدل تولید ولتاژ دائمی داریم هم مدل پالسی. به دلیل گران بودن کوارتز بیشتر از قطعات سرامیک استفاده می شود. سرامیک های مخصوص برای ترنسدیوسر ها اولتراسوند می سازند. این سرامیک ها مثل کوارتز ساختار منظم جامد دارند.

وقتی موج ایجاد می شود چه فرکانسی تولید می کند؟

ترنسدیوسر معمولاً یک فرکانس ایجاد نمی کند بلکه یک طیف فرکانس ایجاد می کند. ترنسدیوسر ها می توانند هر فرکانسی را تولید کنند اما با شدت ها و فراوانی ها متفاوت. بیشتر فرکانس های تولیدی در بازه متوسط فراوانی (توزیع طبیعی) قرار دارند. فرکانس تشدید آن است که از همه بیشتر است به عبارتی مد بازه است.

فرکانس تشدید یک ترانسدیوسر به ضخامت کریستال بستگی دارد و طول موج فرکانس تشدید دو برابر ضخامت کریستال است. بعضی از ترانسدیوسر ها طیفی ایجاد می کنند که پهن است (فرکانس بالا) و بعضی طیفی ایجاد می کنند که خیلی باریک است (فرکانس پایین)

به آنهایی که طیف باریکی دارند می گویم فاکتور کیفی بالایی دارند و به ترانسدیوسرهایی که طیف پهن می دهند می گویم فاکتور کیفیت پایینی دارند.

بالا و پایین بودن فاکتور کیفی ربطی به خوب و بد بودن ندارد بستگی به شرایط مورد استفاده دارد که کدام یک کاربرد داشته باشد. برای پیدا کردن فاکتور کیفی پهنای نیم ارتفاع را به دست می آوریم که نصف ارتفاع کل طیف تولیدی ما است. بعد با استفاده از فرمول به دست می آوریم.

زمان نزول طنین هم تعیین کننده ی فاکتور کیفی ترانسدیوسر است. زمان نزول طنین یعنی وقتی بوسیله یک ترانسدیوسر، یک موج یا پالس ایجاد می کنیم، چقد طول می کشد تا تمام شود. مثال: افتادن سینی و مداد. زمان نزول طنین سینی بیشتر است و تا مدت بیشتری صدا تولید می کند. هرچه فاکتور کیفی یک ترانسدیوسر بالاتر باشد زودتر خاموش می شود. یعنی زمان نزول طنینش بیشتر است. آنچه دیر خاموش می شود انرژی را ذخیره می کند و انرژی ذخیره شده اش بیشتر از انرژی تلف شده اش است. پس آنچه بیشتر زمان می برد تا خاموش شود، فاکتور کیفی بالاتری دارد. فاکتور کیفی پایین از این نظر خوب است که میتوانیم از یک ترانسدیوسر هم بعنوان فرستنده استفاده کنیم و هم بعنوان گیرنده. چون ایمپالسی که می فرستیم زود خاموش می شود اما!! موجش بعد برخورد و بازگشت توسط ترانسدیوسر دریافت می شود. اگر فاکتور کیفی ترانسدیوسر زیاد باشد یعنی ارتعاشاتش دیر خاموش شود نمیتوانیم از آن هم به عنوان گیرنده هم به عنوان فرستنده استفاده کنیم. این در حالی است که فاکتور کیفی بالا این خاصیت را ندارد؛ در نتیجه پهنای باند و زمان نزول طنین (ring down time) تعیین کننده ی فاکتور کیفیت ترانسدیوسر هستند. هر چه پهنای باند بیشتر باشد فاکتور کیفی کمتر است. هرچه زمان نزول طنین بیشتر باشد فاکتور کیفی بیشتر است.

$$\text{فاکتور کیفی} = \frac{\text{مقدار انرژی ذخیره شده در هر سیکل}}{\text{مقدار انرژی تلف شده در هر سیکل}}$$

پس آنکه زمان طنین بیشتری دارد انرژی را بیشتر ذخیره می کند. هرچه ترانسدیوسر، فاکتور کیفی پایین تری داشته باشد (زمان طنین کوتاهتر)، پالسی که ایجاد می شود کوتاهتر است. در نتیجه طول فضایی پالسی هم کوتاهتر است. پس زمان نزول طنین با طول فضایی پالس هم ارتباط دارد. هر چه زمان نزول طنین کوتاهتر، طول فضایی پالس هم کوتاهتر است. شکل موجی که بوسیله ی ترانسدیوسر تولید می شود (نور از ابتدا و اگر می شود در حالیکه اولتراسوند ابتدا مسافتی را طی میکند و سپس واگرا می شود). به شکل خود ترانسدیوسر بستگی دارد. عدسی اگر مقعر بشد، صوت را بیشتر همگرا می کند و میدان نزدیکش کوچکتر می شود. اهمیت این موضوع در تصویربرداری است. وقتی نمیخواهیم پرتو موج پهن باشد و هر چه باریکتر باشد بهتر است و تصویر بهتری می دهد، خودمان عمداً با ایجاد تقعر، موج را همگرا می کنیم. هر چه طول میدان نزدیک بیشتر باشد، بهتر است. زیرا واگرا چندان کاربرد ندارد. ولی همگرا و متمرکز بسیار بهتر است مثلاً در عمل های جراحی هر چه اندازه ی ترانسدیوسر بیشتر باشد و یا فرکانس بالاتر باشد، طول ناحیه ی نزدیک بیشتر است (البته طول موج و فرکانس خیلی دست ما نیست) (عدسی مقعر نور را واگرا می کند در حالی که صوت را همگرا میکند).

هر پالس یک میکروثانیه طول می کشد پس در میلی ثانیه یک پالس می زند و فرکانس آن ۱۰۰۰ می شود. ترانسدیوسر ها چون پالسی کار می کنند زمان پالس برای ما مهم است که ببینیم چقدر طول می کشد تا پالس اش را بزند. فرکانس و طول فضایی پالس برای ما اهمیت دارد.

ما از اولتراسوند برای درمان و جراحی ها استفاده می کنیم. اساس تصویربرداری اولتراسوند مثل عکس برداری با نور بازتابش شده است. ترانسدیوسر در اینجا هم حکم لامپ را دارد هم دوربین (یعنی هم فرستنده است هم گیرنده). به همین دلیل از ترانسدیوسر با فاکتور کیفی پایین استفاده می کنیم که زمان نزول طنین اش پایین باشد تا وقتی موج را می فرستد بعد از آن در حال استراحت باشد. تا وقتی موج دریافتی آمد بتواند آن را دریافت کند (تفاوت با تصویربرداری نوری) در واقع اساس تصویر برداری با اولتراسوند انعکاس یا بازگشت موج در اثر برخورد با محیطی است که دارای امپدانس الکتریکی متفاوت است. ترانسدیوسر موج فراصوت را به درون بدن تابش میکند موج ضمن اینکه بخشی از انرژی اش را از دست میدهد به بافت هایی با امپدانس الکتریکی متفاوت برخورد میکند و منعکس میشود موج برگشتی مجدد توسط همان ترانسدیوسر دریافت میشود و از طریق پیزوالکتریسته ی مستقیم به ولتاژ متناوب تبدیل میشود. بنابراین ترانسدیوسر هم تولید کننده موج است و هم گیرنده آن، پس لازم است موج ارسالی زمان نزول طنین کوتاهتری داشته باشد. ترانسدیوسرهای با فاکتور کیفیت پایین از این لحاظ مناسبند).

ما در تصویربرداری نوری از سطح، تصویربرداری می کنیم چون نور نمیتواند داخل جسم شود. ولی اولتراسوند می تواند داخل بدن هم برود و از لایه های داخل بدن هم تصویربرداری کند. از یک لایه که وارد لایه ی بعدی می شود، انعکاس دارد (هر چه اختلاف غلظت بین محیط ها بیشتر باشد، بیشتر منعکس می شود). انعکاس از روی بدن (از هوا به بدن رسیده) سپس از بافت نرم به استخوان و سپس از استخوان انعکاس و ... البته معمولاً انعکاس از سطح بدن را نداریم چون ترانسدیوسر را به بدن می چسبانیم (میخواهیم موج به هوا برخورد نکند. زیرا اگر به هوا و سپس به بدن برخورد کند، همه اش برمیگردد و موجی وارد بدن نمی شود. پس پروب را به بدن فرد می چسبانیم تا امواج مستقیم وارد بدن شوند).

آثر داپلر:

از کتاب

هر گاه یک منبع صوت با فرکانس ثابت و با سرعت به سمت گیرنده (مثلاً یک فرد) بیاید تا هنگامی که به وی نزدیک میشود صوت زیرتر (با فرکانس بیشتر) از آنچه که هست به گیرنده میرسد و وقتی که از گیرنده دور می شود، صوت بم تر (با فرکانس کمتر) از آنچه هست دریافت میگردد. این اثر را پدید داپلر گویند.

وقتی یک موج را می فرستیم، موجی که برمیگردد فرکانس کمتری دارد. ترانسدیوسر باید بتواند طیف وسیعی از فرکانس ها را دریافت کند، چون ممکن است با تغییر محل جسمی که از آن تصویربرداری می کنیم، فرکانسش هر تغییری بکند (ترانسدیوسر با طیف وسیع امواج و فرکانس ها). بنظر می آید فاکتور ها پایین مفیدترند.

کمیته علمی پزشکی مهر ۹۵

جزوه نویس: لیلا نباتی

تایپ: عاطفه حامدی و سلیمه سرباز

زهراب خیده ام مراقده سود

در عشق توام نصیحت و نندچه سود

دیوانه دل است پای در بندچه سود

کونند مرا که بند برپاش نهند

فیزیک دکتر ساینما فرد

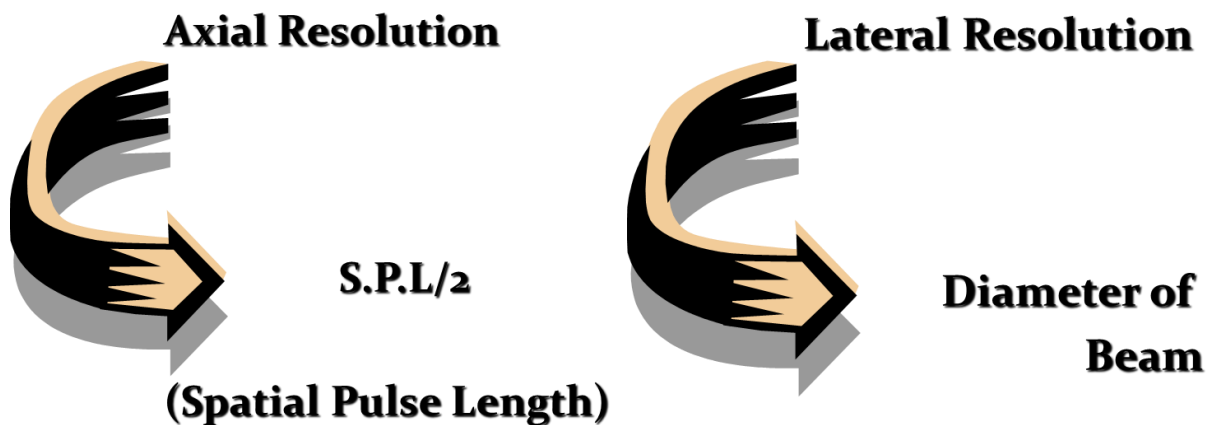
جاسمه

کیفیت تصویر

در تصویربرداری با اولتراسوند لازم هست که تصویر گرفته شده رزولوشن بالایی داشته باشد تا تشخیص بهتری توسط پزشک صورت گیرد. رزولوشن یک تصویر زمانی بالاست که بتواند ۲ نقطه کنارهم را به صورت مجزا نشان دهد.

دو نوع رزولوشن (توان تفکیک) وجود دارد:

۱. **Lateral resolution** یا رزولوشن جانبی: این نوع رزولوشن در تصاویر نوری معمولی هم وجود دارد. مثال: تصاویر شطرنجی شده افراد نمونه یک رزولوشن جانبی است که در این حالت، چندین نقطه از چهره فرد بصورت یک نقطه نشان داده میشود. در نتیجه تصویری مات و مربعی شکل ایجاد میشود. (در این حالت رزولوشن جانبی پایین هست). یا مثلاً در تصاویری که با دوربین باکیفیت بالا گرفته شده و جزئیات بصورت دقیق مشخص است (در این حالت رزولوشن جانبی بالا است). طبیعتاً در تصاویر اولتراسوند، برای داشتن تصویری بهتر، رزولوشن جانبی باید بالا باشد.
- ۱- **Axial resolution** یا رزولوشن محوری یا عمقی: در تصویربرداری با اولتراسوند، تصویربرداری را از اعماق بدن انجام میدهیم. به منظور تشخیص لایه های مختلف و بافتهای مختلف مثل ماهیچه و استخوان و همین طور ۲ سطحی که امپدانسهای آنها کمی باهم متفاوت است، هرچقدر فاصله در محیط کمتر باشد و در واقع به هم نزدیکتر باشند رزولوشن محوری بهتر و بالاتر هستش و میتواند ۲ محیط را بهتر و جداتر نشان دهد.

پس چون در تصویربرداری با اولتراسوند هم از سطح تصویر میگیریم هم از عمق (که در عمق هم سطوحی وجود دارد) برای نشان دادن بهتر سطوح لازم است هم رزولوشن جانبی و هم رزولوشن محوری (برای تفکیک بهتر سطوح موجود در عمق بدن) بالا باشد.

حالا میخواهیم در مورد رزولوشن ها، دونه دونه صحبت کنیم و ببینیم که چطور میشه این رزولوشن ها رو بالا برد؟

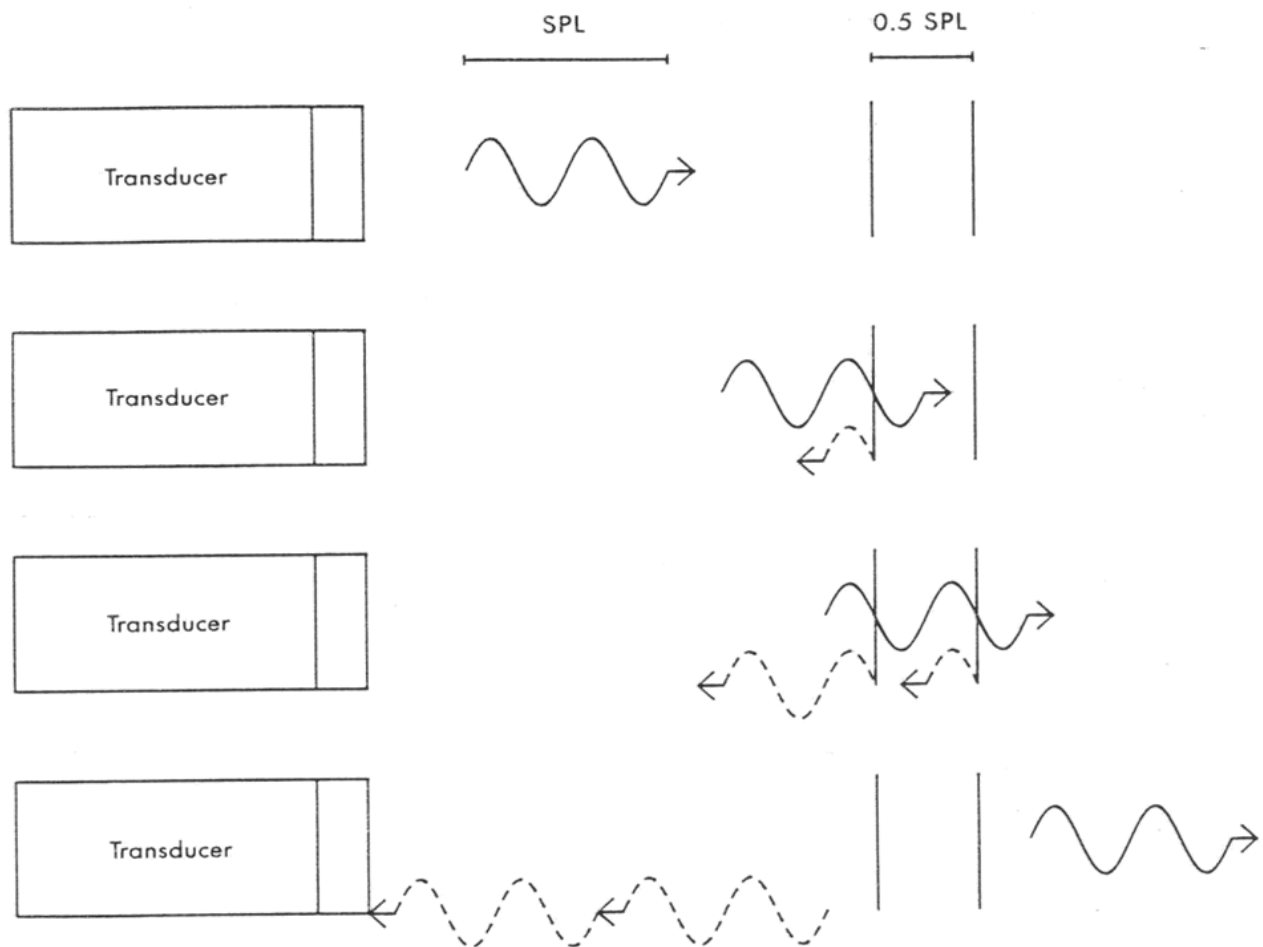
رزولوشن محوری یا axial

عوامل موثر بر رزولوشن محوری:

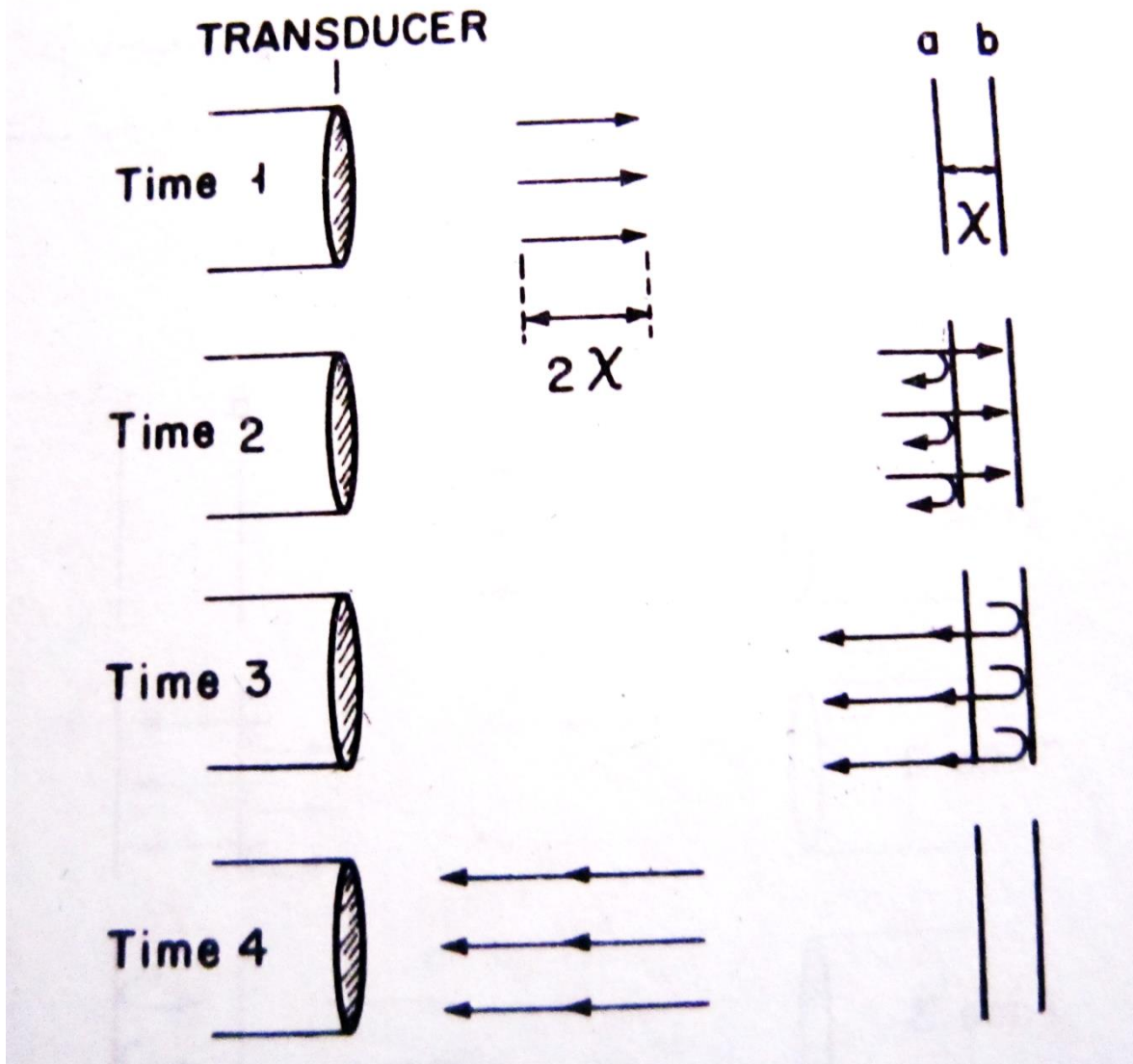
۱- اصلی ترین عامل: طول فضای پالس یا S.P.L یا spatial pulse length

۲- طول موج هم از طریق تاثیر بر S.P.L میتواند موثر باشد.

S.P.L یا طول فضای پالس چیست؟ وقتی پالسی رو ایجاد میکنیم، این پالس طول خاصی را در فضا طی میکند که حائز اهمیت است (ابعاد طول فضای پالس اهمیت دارد).

شکل ۶۹: اسلاید شماره ۴۰. transducer.

شکل ۷۰: اسلاید شماره ۴۱. transducer

توضیحات اسلاید شماره ۴۰ و ۴۱: (شکل ۶۹ و شکل ۷۰)

یک transducer را مشاهده میکنیم که یک پالس از آن خارج شده و این پالس به ۲ لایه از بدن بیمار برخورد میکند و سپس بازتابش میکند که این انعکاس را transducer دریافت میکند و تصویر تشکیل میدهد.

وقتی پالس، با لایه اول برخورد میکند، بخشی از آن منعکس شده و بقیه به داخل بافت نفوذ میکند با لایه دوم برخورد می کند. در لایه دوم هم دوباره انعکاس اتفاق می افتد. در نهایت دو موج برگشتی را مشاهده می کنیم با یک توده فضای پالس مشخص. اگر طول فضای پالس موج های برگشتی بالا بود، ۲ موج در هم فرو می رفتند و همزمان و با هم به transducer می رسیدند و ۲ موج برگشتی را به صورت یک موج دریافت می کرد که در نتیجه ۲ تا سطح به صورت یک سطح تشخیص داده می شد و رزولوشن پایین می آمد ولی در این شکل چون طول فضای پالس موج های برگشتی کم بوده جدا جدا به transducer رسیده اند و رزولوشن بالاست (رزولوشن محوری)

* پس تا اینجا: میزان S.P.L با رزولوشن محوری رابطه عکس دارد یعنی هر چه طول فضای پالس کوتاه تر باشد، لایه ها بهتر از هم تفکیک شده و رزولوشن محوری بالاست.

برای اینکه پالس‌های با طول فضای پالس کوتاه داشته باشیم می‌توانیم از Transducer استفاده کنیم که فاکتور کیفی پایینی دارند. این transducer زود انرژی از دست می‌دهند پس طول فضای پالس کوتاه تر میشود چون پالس زودتر میرا میشود.

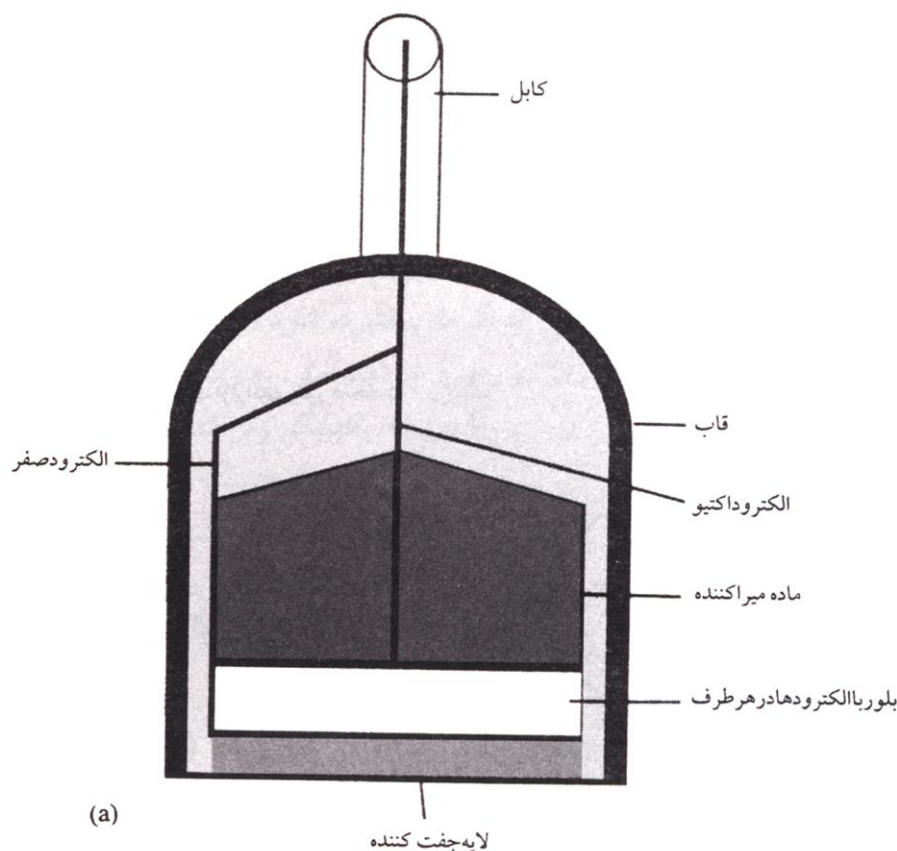
* عامل تاثیرگذار دیگر که بیشتر روی S.P.L اثر می‌گذارد تا رزولوشن محوری را تغییر دهد طول موج است. یک پالس از چندین طول موج تشکیل شده است. در واقع اندازه طول موج روی پالس تاثیر می‌گذارد. طبیعتاً هر چه این طول موج‌ها کوتاهتر باشد طول فضای پالس کوتاهتر و در نتیجه رزولوشن بالاتری خواهیم داشت.

$$S.P.L = n\lambda$$

اندازه طول موج λ

تعداد موجها n

توضیحات شکل ۷۱:

بررسی ساختمان پروب اولتراسوند:

- ۱- قاب یا container که پروب را در برگرفته
- ۲- یک تیغه بلور که موج اولتراسوند را از طریق پیزوالکتریسیته ی معکوس تولید میکند.
- ۳- ماده ی میراکننده مثل چوب پنبه که وقتی بلور (همان کریستال) نوسان میکند، چوب پنبه زود خاموشش کند. بنابراین پالس سریع از بین رفته و در واقع زود میرا شده و در نتیجه طول فضای پالس کوتاهتر میشود. فاکتور کیفی ترانسدیوسر را

۴- دوتا الکترود (الکتروود صفر و الکتروود اکتیو) که به دو قطب transducer وصل میشود. ۵- لایه جفت کننده که باعث میشه که probe به راحتی در سطح بدن قرار بگیره * هنگام تصویربرداری با پروب اولتراسوند، پوست بیمار را به ژلی خاص آغشته میکنیم. این ژل سبب ارتباط محکمتر پوست و probe میشود و از قرار گرفتن هوا بین پوست و probe جلوگیری میکند. چون وجود هوا باعث بازتابش میشود. (تفاوت امپدانس هوا با بافت های بدن خیلی بالا هست و سبب بازتابش میشود و اصلا موج وارد بدن نمیشود)

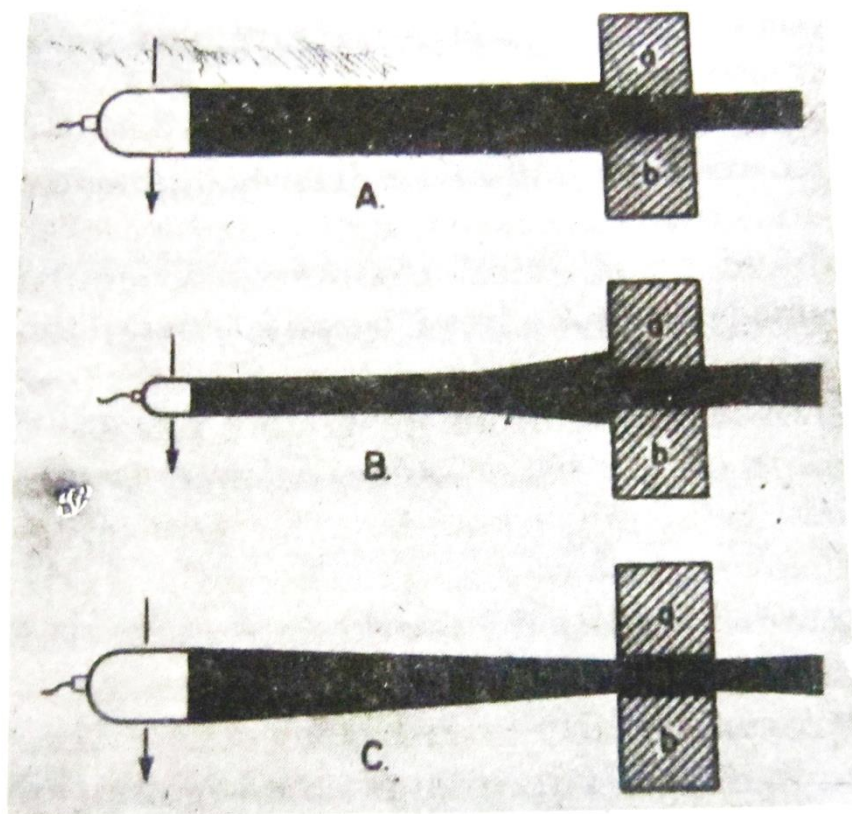
پس لایه جفت کننده probe + ژل موضعی روی پوست: به منظور جلوگیری از وجود هوا بین پوست و پروب است. پهنای باند و زمان نزول طنین، تعیین کننده فاکتور کیفیت transducer است.

پهنای باند که مشخص کننده باریک یا پهن بودن طیف است. زمان نزول طنین هرچه کمتر باشد یعنی امواج زودتر خاموش شوند یعنی اتلاف انرژی بیشتر از ذخیره شدن انرژی باشد، موج زودتر از بین خواهد رفت؛ یعنی، باعث کاهش یافتن طول فضای پالس میشود. فاکتور کیفی (Q) مواد پیزوالکتریک را میتوان به وسیله ی تغییر خصوصیات بلوک پستی transducer کنترل کرد. -بلوک پستی همان ماده میراکننده است که با استفاده از آن میتوان کاری کرد که موج زودتر خفه شود و فاکتور کیفی کاهش یابد. پس یک نتیجه گیری کلی تا اینجا: برای افزایش رزولوشن باید طول فضای پالس بیاد پایین که یا با طول موج پایین یا با اعمال تغییراتی در transducer این تغییرات را ایجاد میکنیم.

رزولوشن جانبی یا lateral

عوامل موثر بر رزولوشن جانبی:

۱. ابعاد transducer (و خصوصیت موج)
۲. اینکه از کدام ناحیه transducer (نزدیک یا دور) استفاده میکنیم (معمولا از ناحیه نزدیک استفاده میشه)
۳. ترانسدیوسر کانونی شده یا نه (اگر کانونی شده باشد رزولوشن جانبی اش بیشتر میشود).

-در تصویر، یک transducer ، موج transducer و دو بلوکی که قراره تصویربرداری بشن مشاهده میشه. سوال: در کدام حالت، دو بلوک به صورت مجزاتر (بهتر) نشان داده میشود و در واقع رزولوشن کدامیک بهتر خواهد شد؟ A- transducer ای است که در ناحیه نزدیکش تصویر برداری میکنیم. B- transducer ای است که کوچکتره و تو ناحیه دورش داریم تصویربرداری میکنیم C- transducer ای است که ناحیه نزدیکش کانونی شده. از دو ترانسدیوسر بالا تفکیک جانبی اش بیشتر است.

شکل ۲۳

+این (تصویر B) مثل پیکسل

دوربینمون است. وقتی تعداد پیکسلهای دوربین بیشتر باشه، دوربین گران تر و باکیفیت تر هست. چون نقطه به نقطه

تصویربرداری می‌کنه و برای هر نقطه ریز، یک پیکسل داره. در صورت پایین بودن کیفیت دوربین مثلاً برای ۴ نقطه یک پیکسل خواهد داشت و ۴ تا نقطه رو یک نقطه نشون میده.

+در این تصویر (تصویر A) پیکسل‌ها، ابعاد موجمون است. چون transducer نقطه به نقطه تصویر میگیره و اسکن می‌کنه. یعنی ته probe مون، اندازه پیکسلمون هست، هرچی باریکتر باشه هر بار یک نقطه ریزتری رو میتونه تصویربرداری کنه. به عبارتی، در ناحیه نزدیک transducer هرچه transducer کوچکتر باشه، ابعاد یا قطر ایجاد شده کمتر خواهد بود. انگار که یک پیکسل کوچیکه!!!

+در مورد تصویر C با وجود بزرگ بودن transducer، ابعاد موج با یک عدسی کوچک شده (کانونی شده) (از ناحیه نزدیکش هم استفاده شده) به همین خاطر رزولوشن شماره C بهتر خواهد بود. انتها پروب در واقع اندازه ی یک پیکسل است و هرچه باریک تر باشد بهتر است. در ناحیه ی نزدیک هرچه ترانسدویسر مان کوچکتر باشد رزولوشن تصویر بیشتر است.

*از چه عمقی میتونیم اطلاعات بگیریم؛ یعنی، آخرین عمقی که اطلاعات میدن چند سانتی متر است؟

+بستگی داره به فرکانس، هرچه فرکانس کمتر باشه، کمتر جذب شده و اطلاعات از اعماق بیشتری بدست می آید ولی در صورت بالابودن فرکانس، افزایش جذب داریم و امکانش هست که موج به لایه موردنظر نرسد! برای تصویر گیری از لایه های عمقی باید موج به لایه های عمقی برسد پس فرکانس را کم میکنیم تا جذب کمتر شود و در نتیجه به لایه های عمقی برسد. +دستگاه یه موجی رو میفرسته به سمت دیوار، برخورد میکنه و برمیگرده. موجی که رفته، یواش یواش ضعیف میشه تا به دیوار برسه یعنی دامنه اش کوچیک میشه. وقتی برمیگرده هم دوباره همین مسیر رو باید طی کنه و بیشتر ضعیف میشه. یعنی دامنه موج رفت و برگشت خیلی تفاوت داره. موج برگشتی با یک اختلاف زمان ثبت می‌شود.

موج برگشتی به سیگنال ضعیف ایجاد میکنه بنابراین لازمه که به شکل الکترونیکی، موج برگشت رو تقویت کنیم. کاری نداره!!!... سیستمهای الکترونیک تقویت کننده داریم و به راحتی میتونیم اینا رو تقویت کنیم. منتها میزان تقویت بستگی داره به اندازه اش. اگر خیلی ریز باشه بیشتر تقویتش میکنیم. اگه کمی ریز شده باشه کمتر تقویتش میکنیم.

از کتاب

در مورد رزولوشن جانبی در کتاب فقط پاراگراف زیر یافت شد. اون عکس‌ها هم در کتاب نیست متأسفانه که توضیحی براش پیدا بشود. همانطور که گفته شد در فضای مقابل کریستال میدان دور و نزدیک وجود دارد و در میدان دور امواج دچار واگرایی می‌شوند. از طرف دیگر توان تفکیک جانبی به قطر باریکه پرتوی فراصوتی بستگی دارد و با کاهش قطر باریکه فراصوتی بهبود می‌یابد. بهدین ترتیب علاوه بر وابسته شدن توان تفکیک جانبی به عمق بافتهای عمقی که در ناحیه فرانهوفر قرار می‌گیرند توان تفکیک جانبی بدتری دارند. برای غلبه بر این مشکل از عدسیهای اکوستیکی استفاده میشود. معمولاً بدین منظور به لایه تطبیقی کمی تقعر می‌دهند که مثل عدسی اکوستیکی عمل کند.

تکنیکهای اولتراسونوگرافی

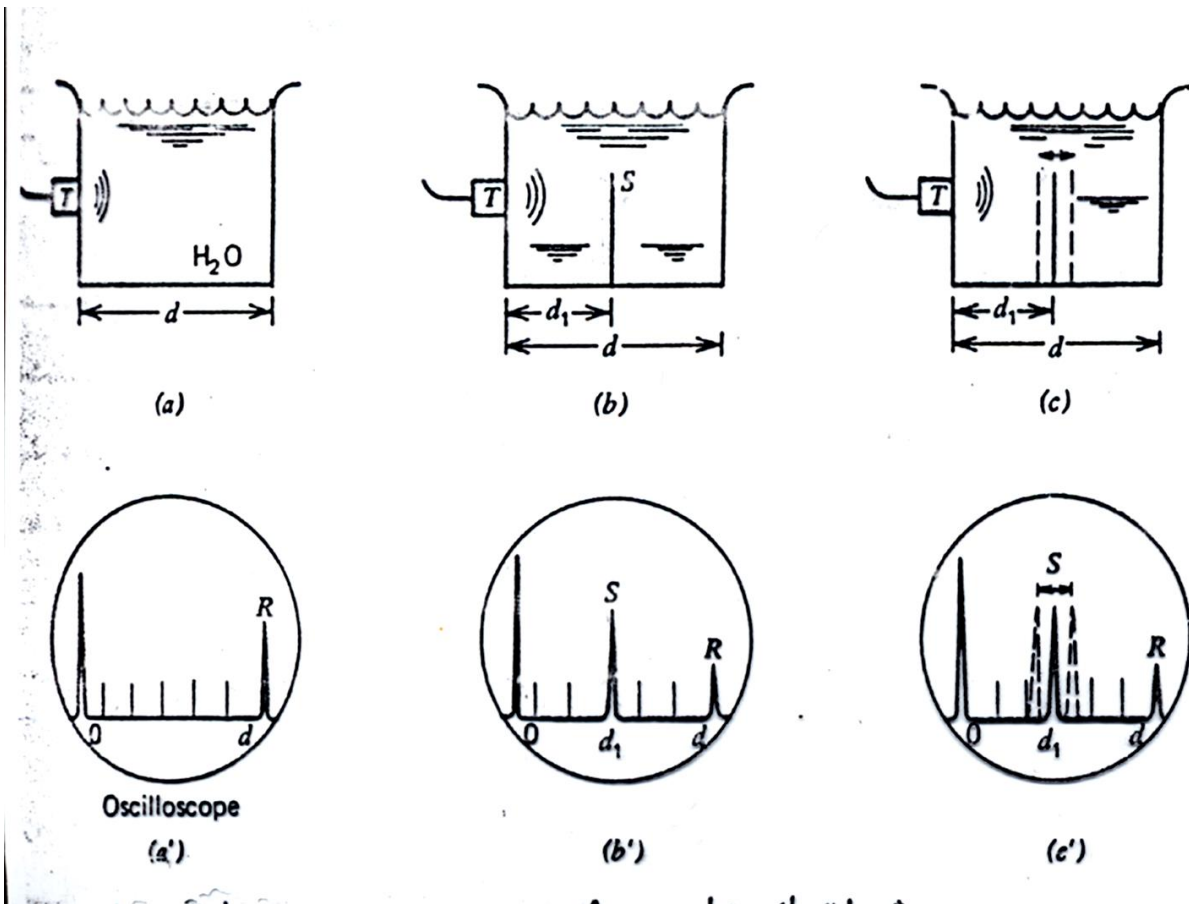
۱- A-mode ۲- B-mode (static and real time) ۳- M-mode ۴- doppler (static and real time)

A-mode

+ساده ترین تکنیک است. (A=amplitude)

+در این روش موجی رو میفرستیم و موج به سطح برخورد میکنه و از روی سطح برمیگرده. از روی زمان دریافت میتونیم فاصله این دوتا سطح را حساب کنیم. البته با داشتن مقادیری مثل سرعت حرکت موج و زمان (سرعت * زمان = فاصله)

ولی توجه بشه که مسافت (فاصله) محاسبه شده، مسافت رفت و برگشت هست و باید نصف بشه.

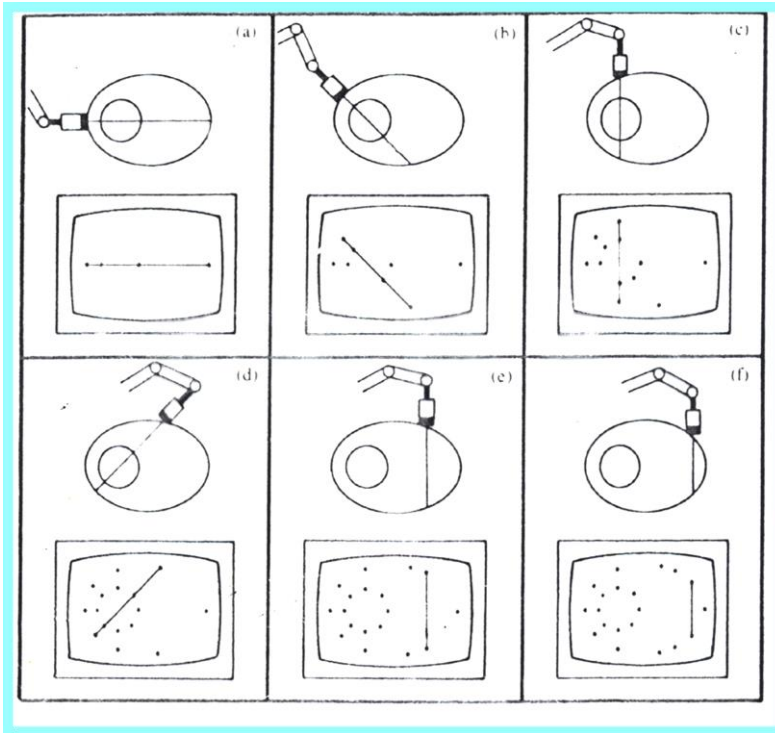
شکل ۷۳

ممکن است بافت مورد نظر چندین لایه باشد و بازم با این روش همیشه فاصله رو محاسبه کرد. مثلا برای تعیین فاصله ی دیواره ی قدامی قلب از سطح پوست تورا کس از این روش استفاده میشود. پس کلا در این تکنیک تصویری گرفته نمیشود و صرفا فاصله تعیین میشود. مثال: رادارها و سونار زیردریایی که زیر آب فاصله را اندازه میگیرند.

B-mode

در این تکنیک، probe اولتراسوند دور بدن چرخانده می شود، یعنی تصویربرداری از سطح ترانسورس انجام می شود. مثلا در ناحیه شکم، probe یک دور بچرخد و تصویر برداری کند.

توضیحات شکل ۷۴:

نحوه تشکیل تصویر: یک تخم مرغ را در نظر می گیریم درحالی که از محتویاتش و موقعیت زرده و ابعاد آن اطلاعی نداریم. probe اولتراسوند را به سر تخم مرغ می چسبانیم و موج ارسال می شود (موج رفت)، این موج به سه لایه برخورد کرده و در نتیجه سه موج برگشت خواهیم داشت، موج های برگشت متناسب با فاصله ای که دارند، روی مانیتور کامپیوتر با یک نقطه نشان داده می شوند (به عنوان جزئی از تصویر در حال تشکیل).

مثلا در تصویر a، نقطه اولی سمت چپ، نقطه صفر است و نقاط دوم و سوم و چهارم، حاصل موج برگشتی اند که بر اساس زمان دریافت موج انعکاسی ثبت می شوند. (مشابه عملکرد تکنیک (A-mode

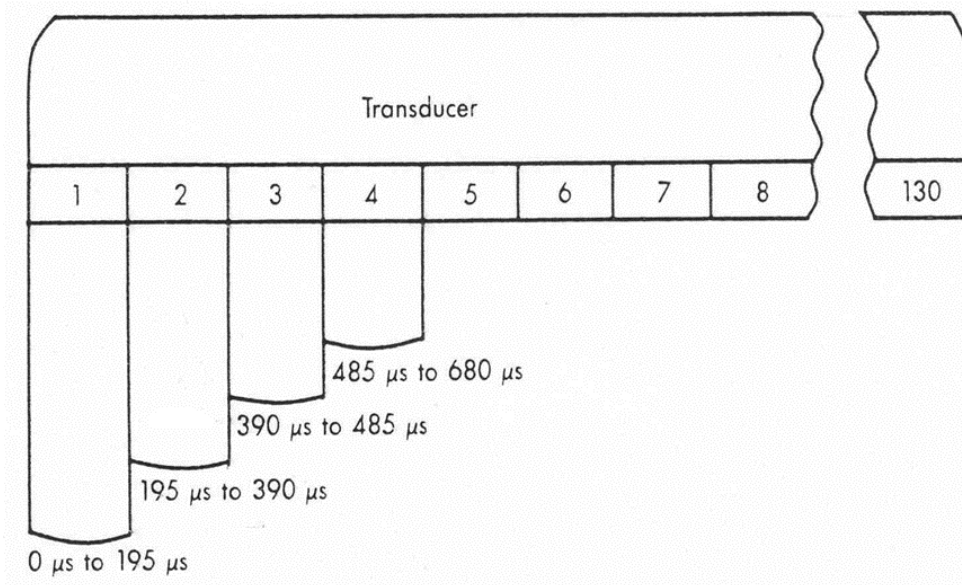
شکل ۷۴

در تصویر، جای transducer را تغییر می دهیم، باز هم سه موج برگشتی و سه نقطه ثبت شده ی بر اساس زمان دریافت داریم.

به همین ترتیب حالت های مختلفی را اعمال می کنیم و probe را در قسمت های مختلف قرار می دهیم تا در نهایت به تصویر برسیم. تصویربرداری با این تکنیک زمان بر است و به خاطر اینکه می خواهیم تصویری با دقت (resolution) بالا به دست بیآوریم، اندازه probe هم باید کوچک باشد. ضمن اینکه تصویربرداری اندام های کوچک مثل قلب، با این روش بسیار دشوار است.

برای حل این مشکلات، یعنی گرفتن تصویری static ولی واضح، باید زمان تصویربرداری را کاهش دهیم، یعنی با سرعت بیشتری تصویربرداری کنیم. (قطعا نمی توانیم اندازه probe را بزرگتر کنیم و اینکه حتما باید تک به تک دور بیمار بچرخانیم).

برای افزایش سرعت تصویربرداری، تعداد تصویرهای گرفته شده را افزایش می دهیم، یعنی همزمان با چندین transducer این کار را انجام می دهیم، بنابراین می توانیم سریع تر دور بزنیم.

توضیحات شکل ۷۵:

آرایشی از چندین (۱۳۰ عدد) transducer نشان داده شده است. از ۱۳۰ transducer در کنار هم به صورت یک جا برای تصویربرداری استفاده می شود. با این اوصاف ۱۳۰ سیگنال برگشتی خواهیم داشت.

حالا این ۱۳۰ transducer برای

شکل ۷۵

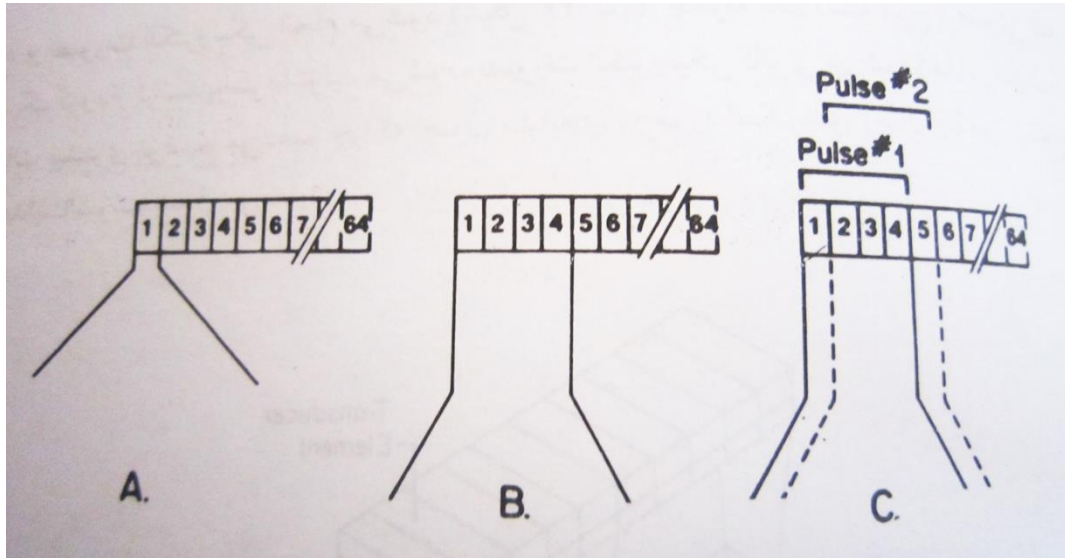
اینکه پردازش توسط

سیستم راحت تر شود، سیگنال ها را با یک اختلاف زمان نسبت به یکدیگر ارسال می کنند/دریافت می کنند. (یکم تناقص دار)

مثلا با توجه به شکل، اول از همه transducer1 انتقال سیگنال را انجام می دهد، سپس با اختلاف زمان ۱۹۵ میکروثانیه سیگنال بعدی از transducer2 صورت می گیرد و همینطور سیگنال های برگشتی را با یک اختلاف زمان خاص دریافت می کنند تا گیج نشود. ولی توجه شود که این اختلاف زمان بسیار کوتاه و کوچک است (در حد 25ms)

نکته: برای اینکه تصویربرداری با تکنیک B-mode را از اندام های حرکتی متحرک مثل قلب انجام بدهیم، به گونه ای که بتواند حرکات را نیز نشان دهد (به نوعی فیلم برداری کنیم)، چه باید کرد؟

تکنیک Real time

شکل ۷۶: تکنیک real time

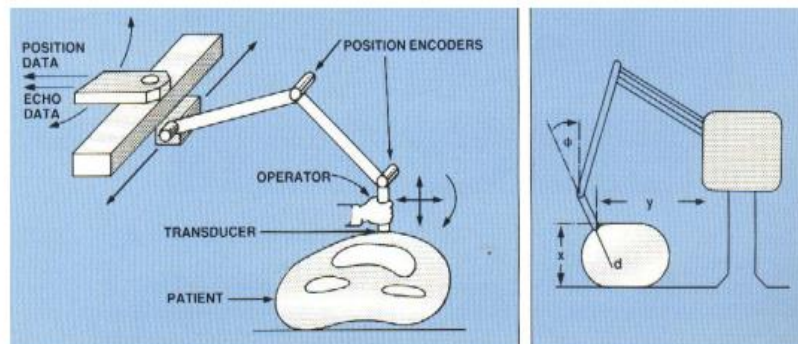
مثل کاری است که در فیلم برداری انجام می دهیم؛ مثلاً در مدت یک ثانیه، ۲۴ تا عکس میگیریم و این عکس ها را کنار می گذاریم و پشت سر هم از جلوی چشمانمان عبور می دهیم که شبیه به فیلم می شود. /

و بدین شکل حرکات (مانند ضربان قلب، جریان خون و...) را می توان نشان داد. با این روش علاوه بر تصویربرداری سریع، فیلم هم تهیه می شود.

از کتاب

C-mode

کناره های عضو که برمحور میدان صوتی عمود نیستند، اکوی ضعیف تولید میکنند. از طرفی در روشهای A و B، M که جهت میدان صوتی ثابت است، کناره های تصویر به خوبی نمایان نمی شوند. حتی برخی از کناره ها به سختی به نمایش درمی آیند. این مشکل بوسیله روش C حل می شود. روش C جبران کننده محدودیت های روش های دیگر سونوگرافی است. در روش C ترانسدایوسر طوری حرکت می کند که همواره جهت میدان صوتی بر فصل مشترک ها عمود است. در این روش ترانسدایوسر به یک بازوی متحرک متصل است و لذا تغییر جهت ترانسدایوسر به سیستم منتقل می شود (شکل ۶-۲۴). بدین ترتیب اسکن روش C یا اسکن عمق ثابت تداخل ناشی از رویهم یا زیرهم افتادن ساختارها در روش B را حذف می کند و تنها اطلاعات بدست آمده از یک عمق ثابت را نمایش می دهد. این امر میتواند جهت کاهش آرتیفکتهای حرکتی حاصل از اسکن B ایستای قلب با پنجره گذاری ECG انجام گیرد.

شکل ۷۷: روش سونوگرافی C

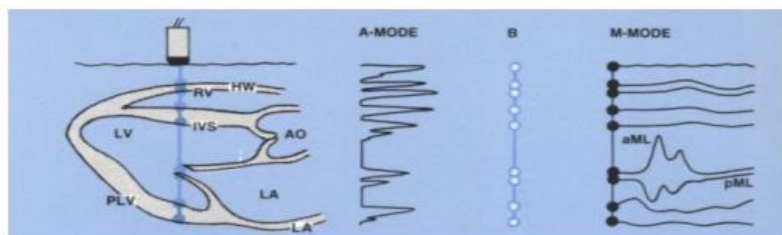
از کتاب

M-Mode: (مد حرکتی)

به منظور ثبت اطلاعاتی از چگونگی حرکت لایه‌های بافتی یک عضو متحرک (نظیر قلب)، از روش M-mode استفاده می‌شود. این روش توسط مبدل تک کریستالی ثابت انجام می‌گیرد. روش کار بدین ترتیب است که اگر نقاط حاصل از B-Mode یک بعدی را بر روی یک صفحه ثبت کرده و صفحه نیز با سرعت معینی حرکت نماید، از مجموع B-Mode های خطی مربوط به موقعیت-های مختلف قلب منحنی‌هایی به دست خواهد آمد که به آن M-Mode یا M-Scan گویند. در این روش سرعت حرکت کاغذ را

$$\frac{\text{mm}}{\text{s}}$$

که در حدود ۲۵-۵۰ S است، باید به عنوان یک فاکتور اصلی در نظر داشت.

شکل ۷۸: اسکن مد B

Doppler

کاربردهای داپلر:

۱. تعیین سرعت ضربان قلب

۲. بررسی باز و بسته شدن ریه ها

۳. بررسی سرعت جریان خون

۴. تعداد ضربان قلب

مثال: دوربین هایی که در جاده ها سرعت اتومبیل ها را تخمین می زنند، یک موج اولتراسوند را ارسال می کنند که به اتومبیل برخورد کرده، اتومبیل آن موج را منعکس کرده و چون اتومبیل که اکنون منبع تواید موج منعکس شده می باشد، به طرف دوربین حرکت می کند، طبق اثر داپلر باید فرکانس موجی که به دوربین می رسد تغییر کند و افزایش یابد.

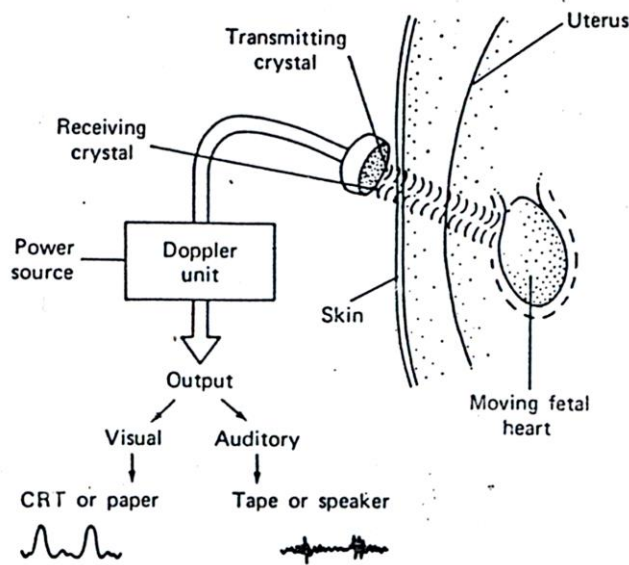
دوربین خودش تشخیص می دهد که موج با چه فرکانسی را فرستاده و فرکانس دریافتی را هم دریافت می کند و از روی اختلاف فرکانس، سرعت اتومبیل را با استفاده از یک سری فرمول هایی تخمین می زند.

دو کاربرد عکس برداری به روش داپلر:

۱. تعیین شدت ضربان قلب جنین

۲. اندازه گیری سرعت جریان خون

تعیین شدت ضربان قلب جنین

شکل ۷۹: روش داپلر در ثبت ضربان قلب جنین

جنین داخل رحم است، پزشک موج اولتراسوند را به طرف قلب جنین ارسال می کند. فقط باید دقت شود که موج پالسی نیست بلکه به صورت پیوسته است و باید دائماً موج فرستاده شود.

با توجه به اینکه قلب جنین، حرکات جلو و عقبی دارد، در هنگام ارسال موج انعکاسی، وقتی به سمت جلو حرکت می کند، باید فرکانس افزایش یابد و وقتی به سمت عقب حرکت می کند، باید فرکانس کم شود. با توجه به اینکه فرکانس ها در مدت زمان کمتر از یک دقیقه چقدر و چند مرتبه کم و زیاد می شوند، می توان به تعداد ضربان قلب پی برد.

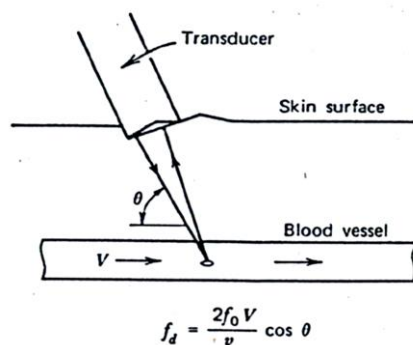
چون موج استفاده شده پیوسته است، probe فقط

می تواند فرستنده باشد، بنابراین باید 1 transducer دیگری هم وجود داشته باشد که بتواند اطلاعات را دریافت کرده (وجود دو عدد transducer الزامی است) و به سیستم کامپیوتر بدهد تا تغییر کند. سیستم کامپیوتری در مدت زمان مشخص هر اختلاف فرکانسی را می تواند ثبت کند و با محاسبه اینکه فرکانس چند بار کم و زیاد شده است، تعداد ضربان های قلب را محاسبه می کند.

برای شنیدن صدای ضربان قلب، دستگاه به گونه ای می تواند باشد که سیگنال ها را به صدا تبدیل کند و پزشک به جای دیدن اعداد و ارقام روی مانیتور، صدا بشنود.

دستگاهی که بتواند هم صدای ضربان قلب را بدهد و هم اینکه در یک مدت مشخص (مثلاً ۰,۵ یا یک دقیقه)، تعداد ضربان های قلب را هم بدهد، sonocade نام دارد. در واقع در مورد صدا، پزشکی صرفاً احساس می کند که صدای قلب را می شنود؛ در حالی که این صدا، صدای واقعی قلب نیست بلکه صدایی است که سیستم کامپیوتری آن را ساخته است.

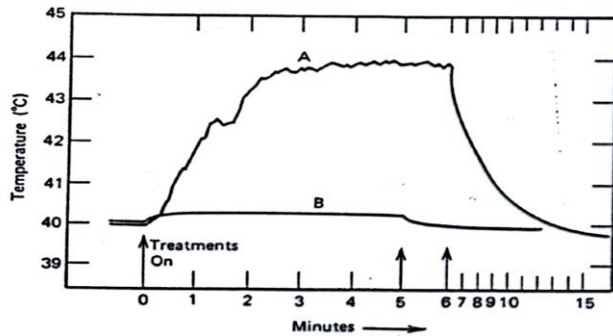
-اندازه گیری سرعت جریان خون:

شکل ۸۰: روش داپلر در اندازه گیری سرعت جریان خون

با توجه به شکل، رگی وجود دارد که سلول های خونی در حال حرکت هستند. در این روش هم با استفاده از دو عدد transducer تصویربرداری را انجام می دهیم. فرستنده موج را به طرف سلولهای خونی موجود در رگ ارسال می کند و سلول های در حال حرکت موج را منعکس کرده و موج های انعکاسی توسط receiver دریافت می شود و باز هم به همان روش قبلی، بر اساس اختلاف فرکانس، سرعت حرکت گلبول ها در خون یا همان سرعت جریان خون سنجیده می شود.

کاربردهای درمانی دیاترمی اولتراسونیک:

شکل ۸۱: کاربردهای درمانی دیاترمی اولتراسونیک

۱. برای صدمات تازه، تورم، بافت اسکاری و ورم مزمن قابل استفاده است.
- دیاترمی: گرم کردن بدن که موجب تسکین درد می شود و منبع ایجاد گرما هم امواج اولتراسوند است.
۲. در جراحی ها هم استفاده می شود، مثلا به منظور شکستن سنگ هلی کلیه از امواج اولتراسوند با شدت بالا استفاده می شود تا راحت تر دفع شود.
۳. در دندانپزشکی (در مرحله تحقیق است)، با این امواج سلول های ریشه را تحریک می کنند تا دندان سازی انجام شود.
۴. برای جوان سازی پوست هم استفاده می شود.

موارد ممنوعیت درمان با اولتراسوند:

۱. بیماری های عروقی
۲. زخم های عفونی شدید یا آلودگی های میکروبی شدید
۳. رادیوتراپی
۴. تومورها
۵. حاملگی (در حاملگی ها معمولا از سونوگرافی استفاده می شود ولی شدت های بالای امواج خطرناک است).
۶. بیماری های قلبی
۷. وجود ضربان ساز مصنوعی قلب

کمیته علمی پزشکی مهر ۹۵

جزوه نویسنده: هانیبه روحی

تایپ: امیرحسین آسوده و علی شمشیریان

رسید از دست مخدومی بردستم

کلی خوشبوی در حام روزی

کہ از بوی دلاویز تو مستم

بدو کفتم تو مسکلی یا عبیری

ولیکن مدتی با گل نشتم

بگفتا من کلی ناخیز بودم

و کر نہ من ہجان حاکم کہ ہستم

کمال ہمنشین در من اثر کرد

فیزیک دکتر سلیمان فرد

جلسه ۱۰

نکته: جلسه ۱۰ در کلاس تدریس نشده و فقط با توجه به مطالب اسلاید ها و کتاب های رفرنس جزوه نوشته شده است. بخاطر پیچیدگی و عدم پیوستگی احتمالی مطالب این جلسه پوزش می طلبیم. نوشته شده توسط کمیته علمی مهر ۹۵ و ویرایش توسط مرضیه رحیمی.

جریان های پرفرکانس:

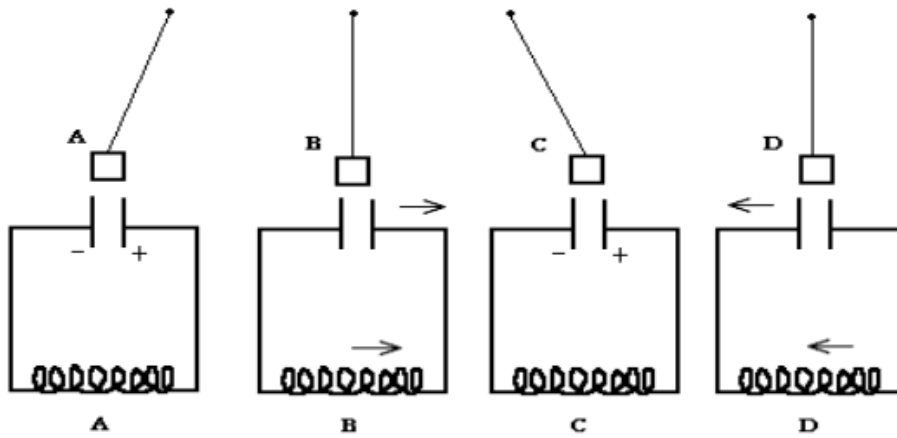
جریان پرفرکانس جریانی است که به دلیل فرکانس بالا هیچگونه تاثیری روی اعصاب حسی و حرکتی نداشته باشد. (فرکانس بالاتر از ۵۰۰۰۰۰ هرتز)

چرا اعصاب را تحریک نمی کنند؟ زمان تناوب کوتاهترین ضربانی که برای تحریک اعصاب و عضلات به کار می رود، ۰,۰۱ میلی ثانیه است. در صورتی که اگر فرکانس یک جریان پر فرکانس یک مگاهرتز تصور شود، تعداد سیکلهایی که در هر میلی ثانیه تولید می کند ۱۰۰۰ عدد و بنابراین مدت زمان هر یک از آنها ۰,۰۰۱ میلی ثانیه خواهد بود. یعنی به مراتب کوتاه تر از حدی که برای تحریک الکتریکی لازم است.

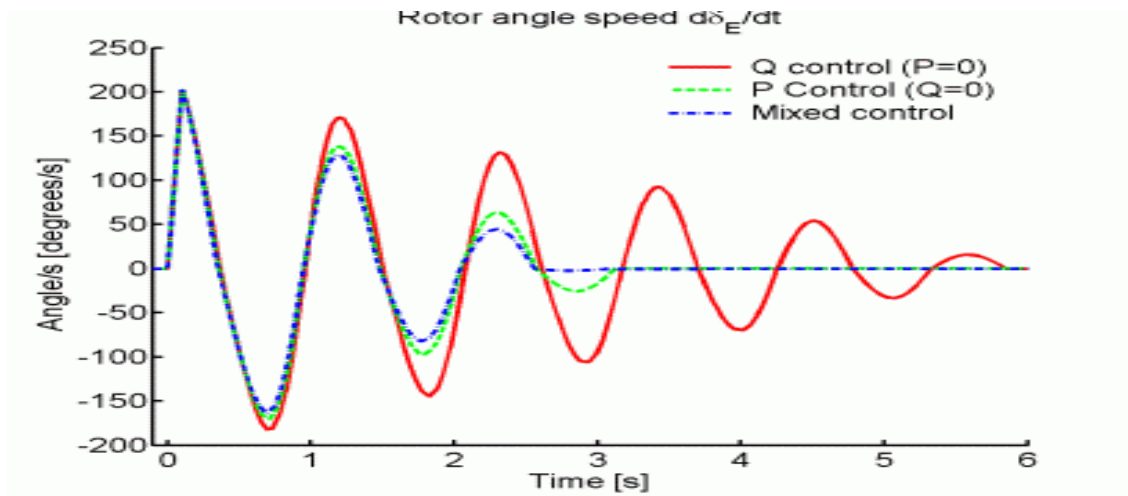
اگر برای تولید جریان پر فرکانس از یک خازن پر شده استفاده کنیم، در این حالت انرژی الکتریکی ذخیره شد در خازن به صورت انرژی پتانسیل است. اگر خازن در یک سیم پیچ (بوبین) با مقاومت کم تخلیه گردد یک جریان نوسانی حاصل می شود. برای درک موضوع یک خازن کاملاً شارژ شده را در نظر بگیرید که تعداد n الکترون اضافی بر روی جوشن سمت چپ و در نتیجه تعداد n بار مثبت بر روی صفحه سمت راست ذخیره شد باشد (A)

سپس خازن پر شد را در یک مدار شامل یک سیم پیچ (بوبین) تخلیه کنید. در اینصورت چون جریان حاصل از تخلیه یک جریان متغیر است از هنگام عبور از سیم پیچ یک نیروی محرکه خودالقا در آن تولید شد که به نوبه خود از کاهش شدت جریان (به موجب قانون لنز) جلوگیری میکند. به عبارت دیگر وقتی که n الکترون از سمت چپ به سمت راست منتقل شد (B) هنوز جریان ادامه داشته و تعداد n الکترون دیگر از سمت چپ به راست منتقل میشوند. در اینصورت جوشن سمت راست منفی و جوشن سمت چپ مثبت می شود (C) سپس حرکت مجدداً در جهت عکس تکرار (D) و لذا یک حرکت نوسانی الکتریکی ایجاد میگردد. در مورد پاندول اگر اصطکاک بین پاندول و هوا نباشد و در ارتباط با مدار الکتریکی اخیر چنانچه مقاومت مدار کاملاً

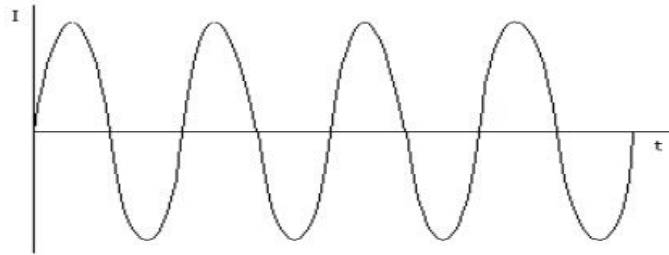
صفر باشد نوسانات ایجاد شد بدون استهلاک خواهند بود. ولی چون مقاومت مدار صفر نیست مقدار کمی از جریان الکتریکی به حرارت تبدیل شد و لذا نوسان بوجود آمد مستهلاک شوند یا میرا است. برای جلوگیری از استهلاک این جریان میتوان از یک تقویت کننده (مانند لامپ سه قطبی ویا ترانزیستور) استفاده کرد و جریان نوسانی غیرمستهلاک شوند یا نامیرا تولید نمود

شکل ۱۲

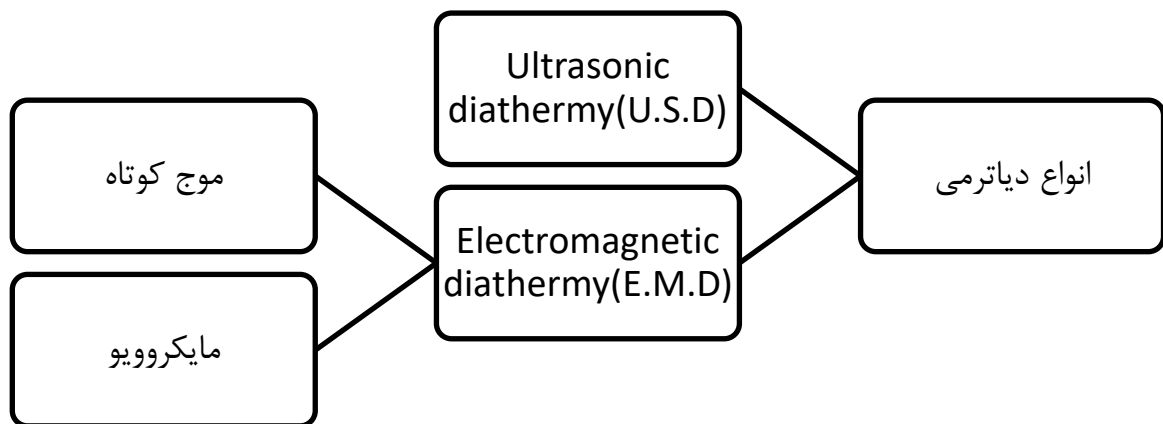

شکل ۱۳: نمودار یک حرکت نوسانی مستهلاک شونده

شکل ۸۴: نمودار یک حرکت نسانی غیر مستهلک شونده

یکی از مهمترین کاربرد های جریان های پرفرکانس در پزشکی، دیاترمی (استفاد از خاصیت گرمایی جریان پرفرکانس در درمان) است.

برای تولید چنین جریان هایی (جریان های پرفرکانس) از مدارهای رزونانس الکتریکی و ابزارهای الکترونیکی مناسب استفاد می شود. هر نوسان کامل از نقطه شروع تا برگشت به همان نقطه یک سیکل را تشکیل می دهد و فرکانس نوسانات عبارت است از تعداد سیکل ها در واحد زمان. هر سیستم نوسانی مانند پاندول با فرکانس معینی نوسان میکند که با طول پاندول متناسب است. بنابراین فرکانس نوسانات بستگی به خواص فیزیکی سیستم داشته و برای هر سیستم معین، مقدار آن ثابت است. به طریق مشابه، فرکانس هر جریان نوسانی بستگی به خواص مدار مولد آن دارد. یعنی وابسته به ظرفیت خازن و ضریب خود القایی سیم پیچ است.

هر نوسان کامل از نقطه شروع تا برگشت به همان نقطه یک سیکل را تشکیل میدهد و فرکانس نوسانات عبارت است از تعداد سیکلها در واحد زمان. هر سیستم نوسانی مانند پاندول با فرکانس معینی نوسان میکند که با طول پاندول متناسب است. بنابراین

فرکانس نوسانات بستگی به خواص فیزیکی سیستم داشته و برای هر سیستم معین مقدار آن ثابت است. به طریق مشابه فرکانس هر جریان نوسانی بستگی به خواص مدار مولد آن دارد. یعنی وابسته به ظرفیت خازن و ضریب خود القایی سیم پیچ است. لذا هر گاه ظرفیت خازن کم باشد به ازای ولتاژ معین مقدار الکتریسیته ذخیره شده در آن بسیار کم است. بنابراین هنگام تخلیه چنین خازنی مقدار الکتریسیته‌های که از مدار میگذرد کم بود و به سرعت مدار را طی کرد و یقیناً مدت زمان عبور جریان نیز کوتاه خواهد بود. در چنین شرایطی چون ادامه جریان فک برای مدت کوتاهی مداومت دارد لذا فرکانس نوسانات زیاد است. چنانچه ضریب خود القایی بوبین کوچک باشد نیروی محرکه خود القا نیز کوچک بود و لذا نمیتواند به مقدار زیاد سبب افزایش یا کاهش تدریجی جریان شود. در چنین مدارهای فرکانس جریان را می توان از فرمول تامسون محاسبه نمود:

$$F = \frac{1}{2\pi\sqrt{LC}}$$

که در آن F فرکانس C ظرفیت خازن برحسب فاراد و L ضریب خود القایی سیم پیچ برحسب هنری است. طبق این فرمول فرکانس هر مدار با حاصل ضرب ضریب خود القایی بوبین در ظرفیت خازن مدار نسبت عکس دارد. با توجه به اینکه C و L هر مدار فاکتورهای ثابت آن مدار هستند بنابراین در هر مدار الکتریکی جریان با فرکانس خاصی به نوسان در می آید که آن را "فرکانس طبیعی مدار" گویند.

انتقال انرژی بین سیستمهای نوسانی یک سیستم به هنگام نوسان به محیط اطراف خود انرژی داد و تغییراتی در محیط ایجاد میکند. این اختلالات می توانند در یک سیستم دوم که در مجاورت سیستم اول قرار دارد تأثیر نمایند. به عنوان مثال نوسان یک پاندول در هوا سبب نوسانات و حرکات مولکولهای هوا شد و ارتعاش این مولکولها باعث ارتعاش سیستم مجاور (پاندول دیگر) میشوند. بنابراین باید گفت که انتقال انرژی از سیستم اولیه به سیستم ثانویه سبب نوسان آن سیستم شد و فرکانس نوسانات با توجه به مشخصات سیستم دوم تعیین می‌گردد. هر گاه فرکانس نوسانات دو سیستم برابر باشد نوسانات یکی سبب افزایش نوسانات دیگری شده و دو سیستم به حرکات نوسانی خود آن قدر ادامه می دهند تا تمام انرژی خود را به محیط اطراف پس بدهند. برای حصول چنین حالتی باید فرکانس طبیعی دو سیستم برابر باشد. مشابه در صورت مجاورت دو مدار الکتریکی نوسانی مشابه، مدار نوسانی گیرنده انرژی را از مدار فرستنده دریافت میکند. به عبارت دیگر وقتی جریان نوسانی یک مدار قادر به تولید جریان نوسانی در مدار دیگر است که دو مدار در حال تشدید یا رزونانس باشند. به عبارت دیگر:

$$F_1 = F_2$$

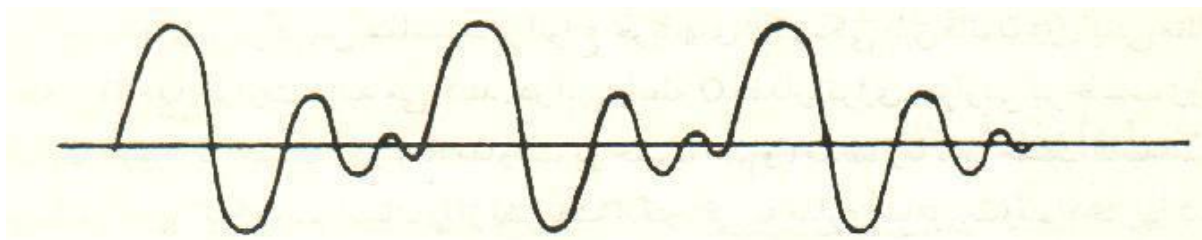
$$\frac{1}{2\pi\sqrt{L_2C_2}} = \frac{1}{2\pi\sqrt{L_1C_1}}$$

شرط رزونانس: $L_1C_1 = L_2C_2$

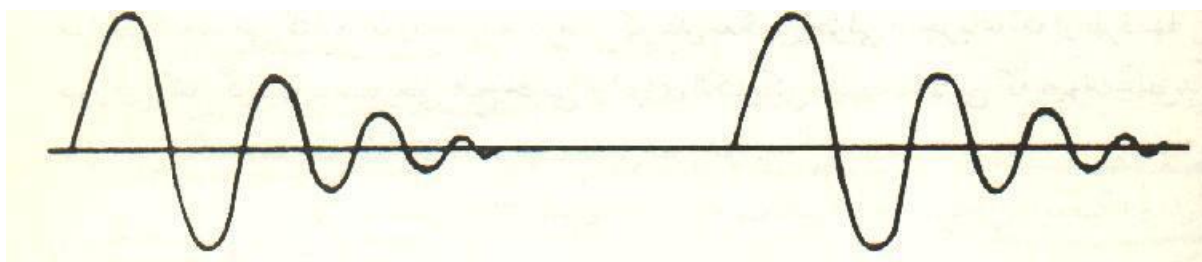
هر جریان الکتریکی نوسانی در محیط اطراف خود یک میدان مغناطیسی متغیر بوجود می‌آورد. حال اگر یک هادی (مثلاً سیم پیچ مدار دوم) خطوط میدان مدار اول را قطع کند، یک نیروی محرکه در آن القا خواهد شد. این جریان القاشده سبب شارژ خازن در مدار دوم می‌گردد. تخلیه این خازن در سیم پیچ مدار دوم، جریانی نوسانی با فرکانسی متناسب با ظرفیت خازن و ضریب خود القایی بوبین آن مدار تولید می‌کند. با برقراری شرط رزونانس بین دو مدار میزان القای توان به بیشینه خود خواهد رسید. شرط دشارژ نوسانی خازن در سیم پیچ و عدم میرایی مو آن است که: $R < 2 \pi VL/C$

خواص جریان های پر فرکانس

جریان های پر فرکانس ممکن است منقطع و یا متصل باشند. وقتی نوسانات یک جریان پر فرکانس متصل و بدون انقطاع ادامه یابند آنها را نوسانات متصل گویند ولی هر گاه مابین دو سلسله متوالی وقفه باشد آنها را نوسانات منقطع مینامند

شکل ۸۵: نوسانات یک جریان پر فرکانس متصل و بدون انقطاع

شکل ۸۶: نوسانات یک جریان پر فرکانس منقطع

مقاومت ظاهری (Z)

با افزایش فرکانس یک جریان راکتانس بوبین ($Z_L = L\omega$) افزایش می‌یابد به عبارت دیگر برای جریان های پر فرکانس راکتانس بوبین قابل ملاحظه است و حال آنکه راکتانس خازن ($Z_C = 1/C\omega$) ناچیز خواهد بود. بنابراین با افزایش فرکانس امپدانس یک بوبین ممکن است به حدی برسد که شدت جریان پر فرکانسی که از آن می‌گذرد بسیار ناچیز باشد. چنین بوبین هایی را بوبین های متوقف کنند گویند. از طرف دیگر وقتی که راکتانس بوبین زیاد باشد جریان الکتریکی عبوری کم خواهد شد ($V_e = Z I_e$) و بدین جهت است که جریان های پر فرکانس از لحاظ خواص فیزیکی فیزیولوژیکی بیولوژیکی و موارد استعمال با جریان های کم فرکانس اختلاف اساسی دارند.

ریاترمی الکترومغناطیسی به دو صورت اعمال میشود:

(۱) دیاترمی با امواج کوتاه (shortwave)

(۲) دیاترمی با امواج میکرو (microwave)

ویژگی ها:

در حال حاضر دستگاههای مولد موج کوتاه در فرکانس ۲۷ مگاهرتز با طولموج ۱۱ متر و دستگاههای مایکروویو در فرکانس ها ۲۴۵۰ مگاهرتز و طول موج ۱۲,۲۵ سانتیمتر به دو صورت مداوم و پالسی طراحی میشود

تولید امواج کوتاه با استفاد از مدارهای رزونانس (تشدید) و ریزموج ها توسط لامپهای مگنترون انجام میگردد. در دیاترمی موج کوتاه بدن بیمار جزیی از مدار تشدید خواهد بود.. برای قرار دادن ناحیه ی تحت درمان در مدار گیرنده دوانتخاب وجود دارد:

۱. بیمار درون یا در مجاورت خودالقا قرار گیرد که در اینصورت ضریب خودالقایی بوبین (L). به دلیل تغییر قابلیت گذردهی مغناطیسی عوض میشود.
۲. بدن بیمار بین دو صفحه یکی از خازنها قرار داد شود که در این شرایط با تغییر قابلیت گهزدهی الکتریکی (E) ظرفیت خازن ها تغییر میکند.

در دیاترمی با امواج کوتاه، رسیدن به بیشینه جریان القایی تابع حضور شرط رزونانس است. اگر رزونانس در دستگاه برقرار نباشد توان اتلافی بسیار بالا خواهد بود. زیرا جریان القایی کم و بازده درمان نیز پایین است. بدیهی است که افزایش توان تغذیه مدار فرستنده موجب بالا رفتن سطح توان القایی نیز خواهد بود. در حالیکه در دیاترمی های ریزموج بدن بیمار فقط تحت تابش امواجی قرار خواهد گرفت که از طریق آنتن یا اپلیکاتور دستگاه منتشر میشود و پس از عبور از هوا به بافت میرسند. جذب ریز موج عمدتاً در مولکولهای آب صورت میگردد.

بیمار را هم در حالت پالسی و هم در حالت پیوسته می توان مورد درمان قرار داد. در حالت پالسی این امکان وجود دارد که توان گرمایی بیشتری به بدن بیمار تحمیل شود. زیرا به دلیل خنک شدن جریان خون در فاصله زمانی بین دو پالس حد تحمل بیمار نسبت به گرمادهی افزایش مییابد.

"مقاومت اهمی و اثر پوستن"

مقاومت اهمی یک رسانا در برابر جریان های پرفرکانس در قسمت های داخلی و بیرونی یکسان نیست. در قسمت های بیرونی یا سطحی چون پدیده های القایی شدت کمتری دارند مقاومت در برابر عبور جریان کمتر و در قسمت های داخلی بیشترست. بنابراین جریان های پرفرکانس بیشتر از پوسته رسانا میگذرند تا از مرکز آن."

آنتن میدان الکتریکی

"رساناها: ارتعاش یون ها و چرخش دوقطبی ها

نارساناها: تغییر شکل ملکولها و جابه جایی اوربیتال های الکترونی "

* اثر میدان الکتریکی هم در مواد رسانا وهم نارسانا سبب افزایش دما میشود

میدان الکتریکی در رساناها موجب ارتعاش و نوسان یونها و چرخش دوقطبی ها (دیپل های الکتریکی) و در نتیجه ایجاد گشتاور بر

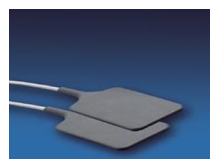
آنها و تغییر درجه حرارت خواهد شد و در نارساناها تغییر شکل مولکولی و جابجایی اوربیتالهای الکترونی را به دنبال دارد که آن نیز بنوبه خود سبب بالا رفتن دما خواهد شد.

اثر میدان مغناطیسی

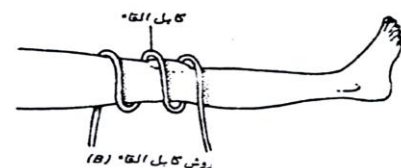
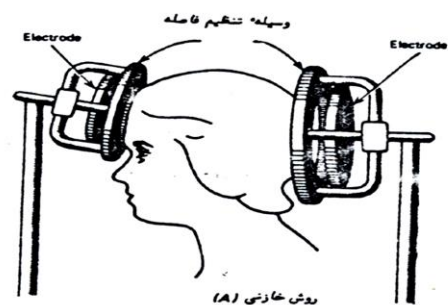
میدان مغناطیسی در رساناها با ایجاد جریانهای گردابی یا فوکو (eddy currents) جریانهای القایی بوجود می آورند و طبق قانون ژول (R²I²T) در رسانا گرما به وجود می آید. پس اعمال میدان مغناطیسی سبب ایجاد گرما می شود.

روشهای اعمال دیاترمی موج کوتاه (روشهای درمان با short wave diathermy(S.W.D))

دو روش دیاترمی موج کوتاه موجود است: ۱. روش میدان خازنی و ۲. روش کابلی

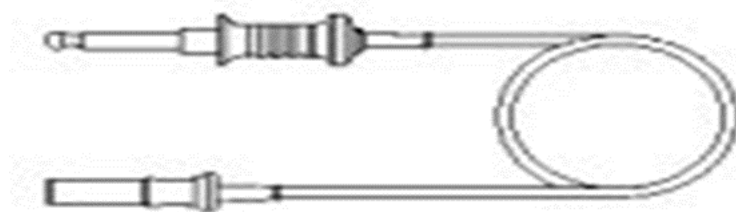

شکل ۸۸: روش میدان خازنی

چگونگی به کار گیری الکترودهای خازنی و کابلی

شکل ۸۷: بالا روش اول و پایین روش دوم

شکل ۱۹: روش کابلی

۱- روش میدان خازنی

در این روش ایجاد گرما در بدن با چگونگی پخش خطوط میدان الکتریکی مشخص میگردد. بطور کلی بیشترین تراکم خطوط میدان در بافتهای سطحی و بافتهای با امپدانس کم است. در این شیوه شدت میدان نزدیک الکترودها بیشتر است.

گرم کردن بافت ها

تولید گرما

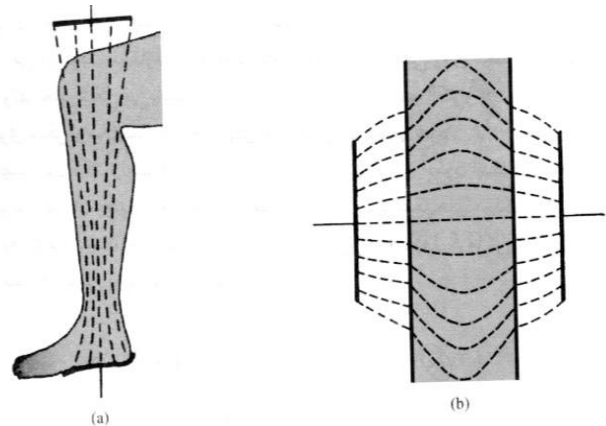
همان طور که می دانیم بدن انسان از نظر نقشه الکتریکی به مداری شامل مقاومت ها و خازن ها تشبیه می شود. بنابراین فقط جزیی از جریان پر فرکانس که از مقاومت ها عبور میکند طبق رابطه ژول حرارت ایجاد مینماید که آن را جریان گرمازا می گویند. مقاومت اهمی یک رسانا در برابر جریان های پرفرکانس در قسمت های بیرونی و داخلی یکسان نیست. در قسمت های بیرونی یا سطحی چون پدیده های القایی شدت کمتری دارند مقاومت در برابر عبور جریان کمتر و در قسمت های داخلی بیشتر است. بنابراین جریان های پرفرکانس بیشتر از پوسته رسانا می گذرند تا از مرکز آن. این پدیده را اثر پوستی می نامند. بعکس جزیی از جریان که از ظرفیتهای عبور کند گرمازا نیست. یعنی هیچ جزیی از انرژی الکتریکی آن در بافت هایی که به عنوان عایق خازن بین الکترودها واقع شد اند به حرارت تبدیل نمی شود.

● در بافتهای سطحی بدلیل نزدیکی به الکترودها شدت میدان بیشتر و در نتیجه بیشتر گرم می شوند.

در روش میدان خازنی که یکی از روش های دیاترمی الکترومغناطیسی با موج کوتاه است، ایجاد گرما در بدن با چگونگی پخش خطوط میدان الکتریکی مشخص میگردد. بطور کلی بیشترین تراکم خطوط میدان در بافت های سطحی و بافت های با امپدانس کم است. در این شیوه شدت میدان نزدیک الکترودها بیشتر است. در بافت های سطحی بدلیل نزدیکی به الکترودها شدت میدان بیشتر و در نتیجه بیشتر گرم می شوند. خطوط نیرو از موادی با ثابت دی الکتریک بیشتر آسانتر می گذرد. خون و ماهیچه دارای ثابت دی الکتریک بیشتری نسبت به چربی و بافت رشته ای سفید می باشند. بنظر میرسد بافتهای سطحی بدن مثل مقاومت های اهمی سری و بافتهای عمقی بدن شبیه مقاومتای موازی رفتار میکنند. باتوجه به اینکه بافت های سطحی نظیر چربی پرامپدانس ترند، در بافت های سطحی گرمای بیشتری خواهیم داشت. زیرا مقاومت اهمی آنها بزرگتر است. بیشترین امپدانس را بافت چربی زیر پوست داراست و خطوط نیرو برای رسیدن به بافت های عمقی

باید از پوست و بافت سطحی و ماهیچه‌ها (سری) بگذرند. بنابراین بافت‌های عمقی با امپدانس کوچکتر بیشتر گرم میشوند. بدین ترتیب اگر هدف اصلی ما از دیاترمی گرمادهی به بافت چربی باشد بهترین روش استفاده از روش خازنی است.

در بافت‌های موازی، بافت با امپدانس کمتر دارای شدت میدان بیشتر است. در بافت‌های سری شدت خطوط میدان یکی است و بافت با امپدانس بیشتر، بیشتر گرم می‌شود. عملاً آرایش بافت‌ها مخلوطی از سری و موازی است.

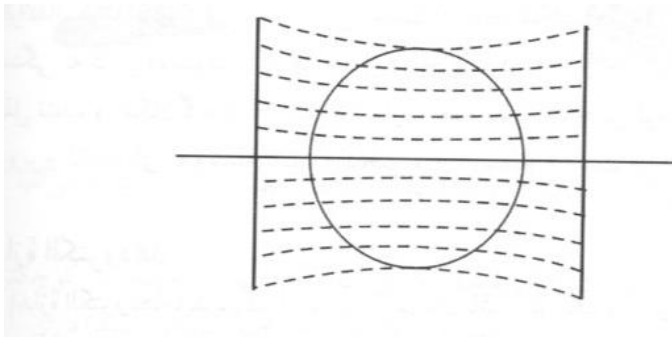

شکل ۹۰: چگونگی پخش خط‌های نیرو در بافت‌ها. سمت راست انبوهش خط‌های نیرو و سمت چپ پراکندگی آنها

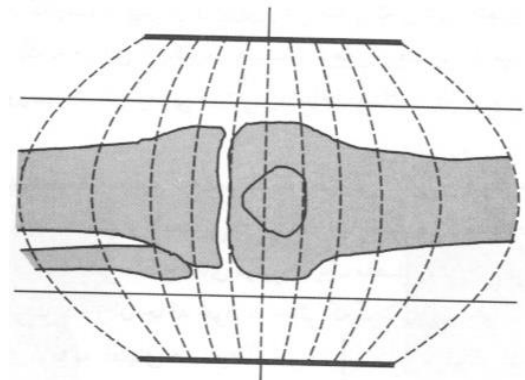
تاثیر اندازه الکترودها

هرگاه در دیاترمی از الکترودهای خازنی استفاده شود، خطوط میدان الکتریکی در بافت بستگی به شکل الکترودها، فاصله الکترودها، سطح الکترودها و ناحیه درمان دارد. در بافت‌های سطحی و آنهایی که امپدانس کمتری دارند، حرارت بیشتری تولید می‌شود. با تنظیم الکترودها می‌توان حرارت این نواحی را محدود نمود (از نظر مقدار وسعت) و بنابراین ابعاد الکترودها و طرز قرار گرفتن و فاصله آنها از بدن در دیاترمی حایز اهمیت است. **قانون کلی این است که ابعاد الکترودها باید تا اندازه‌ای بزرگتر از ابعاد ناحیه درمان باشد.** همواره خطوط نیروی الکتریکی بین دو الکترودها در فاصله بین دو جوشن به استثنای نواحی مجاور لبه‌ها با یکدیگر موازی و بر سطح دو جوشن عمودند. پراکندگی خطوط نیرو در لبه سبب کم شدن دانسیته خطوط میدان الکتریکی و نقصان حرارت در عمق نسبت به سطح عضو مورد درمان می‌شود (کاهش شدت گرما در کناره‌ها). پس ابعاد خازن مورد استفاده را باید متناسب با ابعاد عضو مورد درمان انتخاب کرد. در غیر این صورت درمان موفقیت‌آمیزی نخواهد داشت.

انجام نخواهد گرفت.

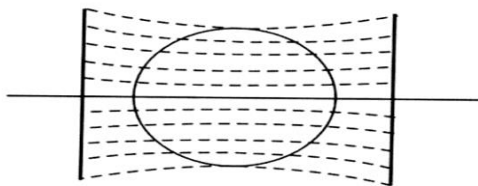

شکل ۹۱: شکل صحیح الکتروود ها، در اینجا خط های نیرو به سمت بافت همگرا می‌شوند.

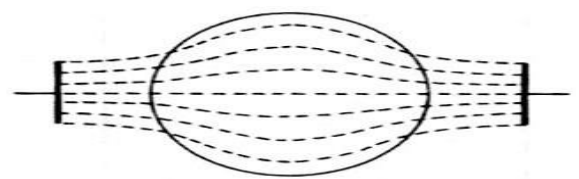

شکل ۹۲: مفصل در میدان یکنواخت مرکز

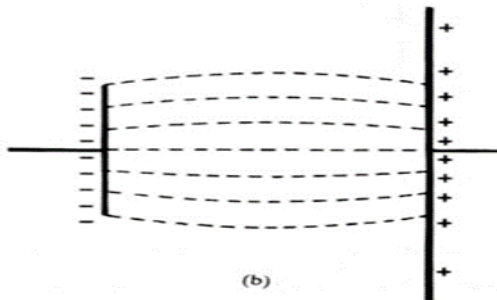
هرچه فاصله الکتروود از سطح پوست بیشتر باشد، توزیع خطوط میدان همگنتر است. ولی نباید این فاصله خیلی زیاد شود زیرا موجب اتلاف انرژی خواهد شد. در الکتروود های خازنی میدان الکتریکی در کناره ها پراکنده شده و سبب کاهش شدت گرما میشود. با بزرگ گرفتن صفحات خازن، دیگر از کناره های میدان استفاده نمی شود. زیرا که عضو مورد درمان کوچک است و فقط قسمت وسطی میدان را اشغال می کند. بنابراین مقداری از انرژی الکتریکی بدون استفاده می ماند. استفاده از الکتروودهای غیر هم اندازه سودی ندارد. باید قطر الکتروودها از عضو تحت درمان بزرگتر باشد. چنانچه قطر الکتروودها از قطر عضو کوچکتر باشند خطوط نیرو در بافت پراکنده شده و باعث گرمای بیشتر در بافتهای سطحی نسبت به عمقی میشود و اگر قطر الکتروودها خیلی بیشتر از عضو باشد انرژی هدر می رود. با بزرگ گرفتن خازن ها دیگر از کناره های میدان استفاده نمی شود.

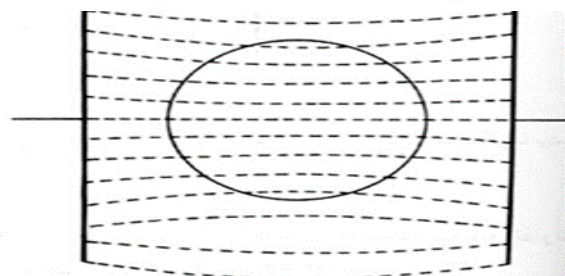
شکل صحیح الکتروودها، در اینجا خط های نیرو به سمت بافت همگرا می‌شوند.

اثر الکتروودهای بسیار کوچک

(b)

(a)

اثر الکتروودهای بسیار بزرگ (a) و میدان الکتروودهای نابرابر (b).

تاثیر اندازه الکترودها

استفاده از الکترودهای غیر هم اندازه سودی ندارد. باید قطر الکترودها از عضو تحت درمان بزرگتر باشد.

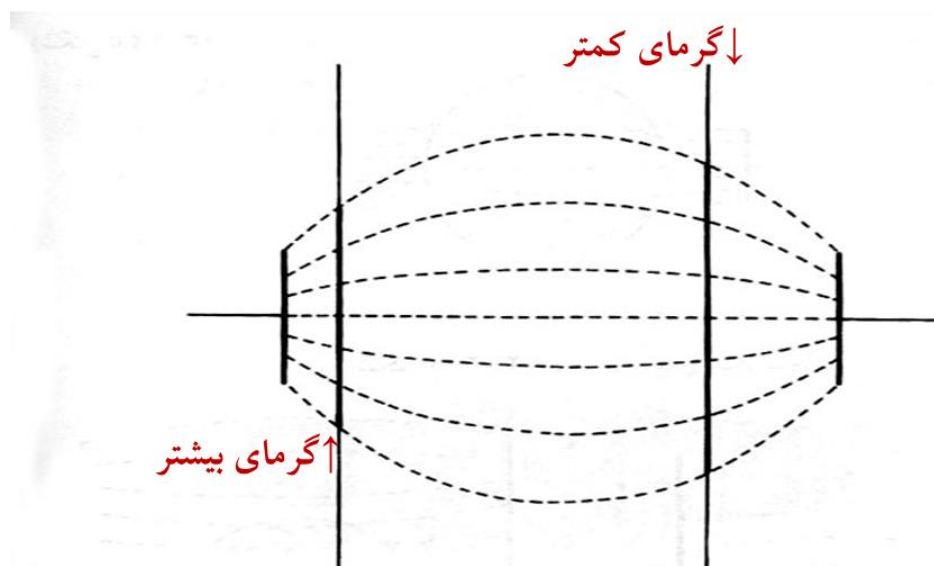
چنانچه قطر الکترودها از قطر عضو کوچکتر باشند خطوط نیرو در بافت پراکنده شده و باعث گرمای بیشتر در بافتهای سطحی نسبت به عمقی میشود.

برعکس اگر الکترودها بسیار بزرگتر از قطر ناحیه مورد درمان باشد، مقداری از خطوط میدان به جای عبور از بدن، از هوای بین لبه های الکترودها خواهند گذشت که منجر به اتلاف انرژی می شود. از آنجاکه ثابت دی الکتریک بافت بزرگتر از هواست در نتیجه اگر بخشی از عضو که بین دو الکتروود است دارای قطری کوچکتر از الکترودها باشد خطوط میدان بسوی عضو خم می شوند

بنابراین اندازه ایده آل الکترودها هنگامی ست که قطر آنها کمی بزرگتر از قطر عضو مورد درمان باشد.

فاصله الکترودها از بدن

در روش خازنی الکترودها باید تا حدی که قدرت خروجی دستگاه اجازه دهد، از بدن فاصله داشته باشند. ماده واسط باید از موادی با ضریب دی الکتریک کم انتخاب شود که بهترین آنها هواست. از نمد و حوله خشک نیز می توان استفاده کرد.

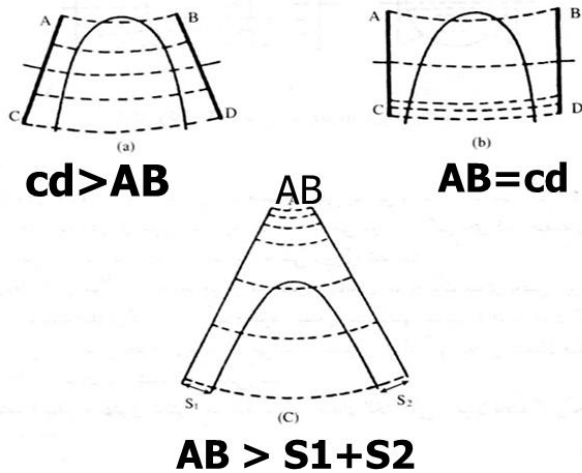
الکترودها با فاصله‌های متفاوت از بافت. در یکی از آنها که نزدیکتر به بافت است گرما بیشتر

شکل ۹۴

اگر الکترودها نزدیک سطح بدن باشند، به علت وجود هوا در خارج بدن با ضریب دی الکتریک کم، خطوط میدان الکتریکی دارای فشردگی قابل توجهی هستند و نمی توانند منتشر شوند، و به محض ورود به بدن به علت بالا بودن ضریب دی الکتریک، گسترده می شوند.

هرچه فاصله الکترودها از سطح پوست بیشتر باشد، توزیع خطوط میدان همگن تر است. ولی نباید این فاصله زیاد شود زیرا موجب اتلاف انرژی خواهد شد. در الکترودهای خازنی میدان الکتریکی در کناره‌ها پراکنده شده و سبب کاهش شدت گرما می‌شود.

جایگاه الکترودها

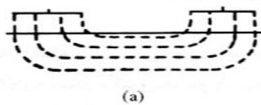

الکترودها باید موازی پوست باشند تا گرما یکنواخت باشد.

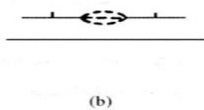
موازی کردن الکترودها با پوست در بعضی نواحی سبب ایجاد زاویه بین الکترودها می‌شود، در این صورت فاصله بین الکترودها باید بیش از مجموع فاصله الکترودها و پوست باشد.

شکل ۹۵

روش‌های الکتروگذار

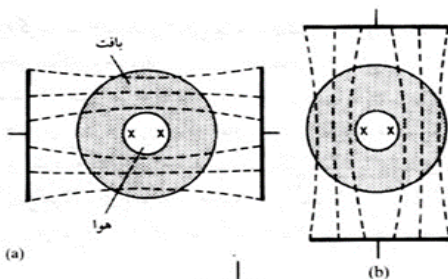
۱- الکترودهای روبرو (contraplanar): الکترودها در دو سوی تنه بیمار جای داده می‌شوند.

۲- الکترودهای کنار هم: برای بافت‌های سطحی. اگر الکترودها بهم خیلی نزدیک باشند خطوط میدان از بافت نمی‌گذرند.

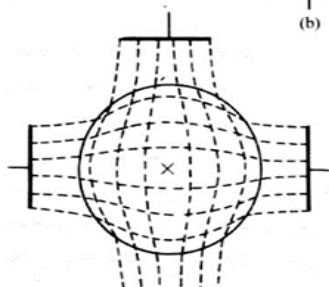
ترتیب الکترودها در روش کنار هم (۳) (a) درست (b) نادرست

شکل ۹۶

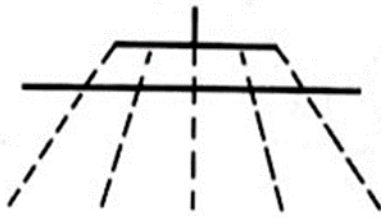

۳- الکترودهای چهاربر: آرایش الکترودها در درمان عوض می‌شود بطوریکه خطوط میدان در دو مرحله باید بر هم عمود باشند.

مناسب برای نواحی عمیق و اندام‌های هوایی مثل سینوس‌ها که خطوط از آنها کمتر رد می‌شوند.

شکل ۹۷

۴- روش تک قطبی (monopolar):

یکی از الکترودها در برابر ناحیه درمان و دیگری با فاصله ای دور از بدن جا داده میشود.

میدان شعاعی ایجاد شده با الکتروود تک قطبی

۲ روش کابلی:

در این روش از تاثیر میدان الکتریکی و مغناطیسی استفاده شکل ۹۸

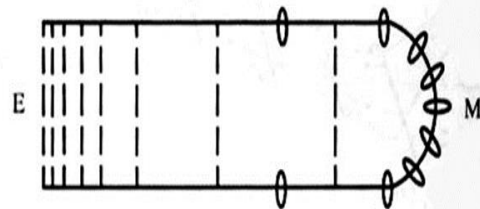
میشود. الکتروود دارای یک کابل (تشکیل شده از یک سیم ضخیم و

پوشش پلاستیکی) است که دارای یک پوشش نارساناست و وقتی در مجاورت بدن بیمار قرار می گیرد جریان الکتریکی را به بدن القا میکنند و براساس قانون ژول باعث گرم شدن بدن میشود به این صورت که با نوسان جریان پرفرکانس در کابل یک میدان الکترواستاتیک بین دو پایانه (شکم ها) و

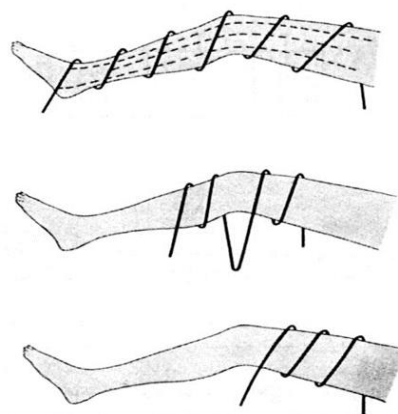
یک میدان مغناطیسی اطراف مرکز (گره ها) بوجود می آید. میدان الکتریکی رفتاری

مشابه میدان خازنی دارد ولی بخش اعظم انرژی صرف ایجاد میدان مغناطیسی متغیر می شود. هرچه ماده رساناتر باشد ایجاد جریانهای گردابی در آن بیشتر است. بدین ترتیب بافت کم امپدانس به علت رساناتر بودن گرمای بیشتر و بافت با امپدانس زیادتر گرمای کمتری دریافت خواهد کرد. اعم از اینکه بافتها در سطح باشند یا در عمق. برای اندام ها بیشتر از روش کابلی گاه نیز از الکتروود کابلی تک قطبی بهره گیری میشود این الکتروود را یک مارپیچ تخت از سیم کلفت دارای پوشش محافظ سخت تشکیل میدهد و روش ایجاد گرما در آن مانند روش کابلی است.

در کاربرد کابل می توان دو انتها را که دارای میدان الکتریکی هستند برای نواحی با امپدانس بالا (مانند مفاصل) بکار برد و از میدان مغناطیسی آن در مناطقی که به علت وجود عضلات و عروق پراکتروولیت دارای امپدانس کمی هستند استفاده نمود.

میدانهای الکتریکی و مغناطیسی اطراف کابل M میدان مغناطیسی E میدان الکتریکی

شکل ۱۰۰: روش کابلی

الکتروود کابلی تک قطبی

شکل ۱۰۱

- الکتروود تک قطبی: یک مارپیچ تخت از سیم کلفت دارای پوشش محافظ سخت.
- روش ایجاد گرما مانند روش کابلی است.
- در این روش از اثر میدان الکتریکی و مغناطیسی با هم استفاده میشود.

اثرات متقیم و غیر متقیم

اثر اصلی عبور جریان پر فرکانس از بدن مانند عبور جریان از هر نوع هادی دیگر تولید حرارت است و اثرات فیزیولوژیکی آن ناشی از افزایش درجه حرارت بدن می باشد.

- افزایش متابولیسم: در نتیجه گرم شدن بافت ها
- اثر آرامبخشی و ضد درد: تجمع پروستاگلاندینها و تاثیر روی اعصاب (تحریک پذیری اعصاب کاهش می یابد مشروط بر اینکه حرارت خیلی زیاد نباشد
- تأثیر بر بافت عضلانی (برطرف کردن اسپاسم)
- نابودی بافت (در صورتیکه حرارت خیلی زیاد باشد): انعقاد پروتئین ها
- افزایش خون در دسترس بافت ناشی از:
 - ۱- افزایش دما ← افزایش متابولیت ها و گشادی عروق
 - ۲- تحریک پایانه های عصبی حسی سطحی و گشادی عروق
- افزایش دمای بدن: حرکت خون گرم به دیگر بافت ها

- افت فشار خون: بدلیل گشادی عروق و کاهش ویسکوزیته خون
- افزایش کار غدد عرق: گرم شدن خون ← تاثیر روی مرکز کنترل دمای بدن ← پرکاری غدد عرق

کاربردهای درمانی ریاترمی موج کوتاه:

- ۱- فرایندهای التهابی: گشادی عروق ← افزایش جریان خون ← افزایش انتقال گلبول های سفید و آنتی بادی ها
- ۲- عفونت های باکتریایی: افزایش انتقال گلبول های سفید
- ۳- آسیب های تروماتیک (ضربه ای): افزایش جریان خون ← افزایش انتقال مواد زاید
- ۴- کاهش زمان ریکاوری و بهبود زخم: افزایش جریان خون
- ۵- اثر روی عضلات: شل شدن ماهیچه ها
- ۶- افزایش دمای عمومی بدن
- ۷- ضد درد

خطرات ریاترمی موج کوتاه

- سوختگی: می تواند ناشی از تمرکز میدان بدلیل وجود مواد با ثابت دی الکتریک بالا (فلز) یا رطوبت متمرکز، افزایش توان خروجی دستگاه، تماس الکترودها با پوست و جریان بیش از اندازه بخاطر نارسایی حسی بیمار باشد.
- سرگیجه: ناشی از تاثیر درمان بر محتویات مجاری نیم دایره
- غش: در نتیجه افت فشارخون بعد از گرمادهی به دلیل گشادی عروق و کاهش چسبندگی خون .
- سرماخوردگی: به دلیل تشدید فعالیت غدد عرق و عدم توجه کافی بیمار به موضوع
- حساسیت پوستی
- اختلال و کاستی در جریان خون و در نتیجه افزایش دمای بافت ناشی از عدم پخش گرما توسط خون و ایجاد گانگرن (قانقاریا) (در اثر گرمادهی متابولیسم و مصرف اکسیژن بالا می رود).
- شوک الکتریکی و ایجاد جرقه
- اشیای فلزی: هنگام درمان نباید اشیای فلزی توسط بیمار استفاد شود زیرا علاوه بر اینکه سبب تغییر شکل میدان میگردند با القای جریان فوکو در آنها حرارت تولید می شود که علاوه بر هدر رفتن انرژی باعث سوختگی نیز میشوند .
- رطوبت: در موقع دیاترمی نباید پوست ناحیه درمان مرطوب باشد زیرا اندوکتانس آب زیاد بوده و زود گرم می شود . در نتیجه بیمار با احساس شدید گرما در پوست قادر به تحمل درمان نخواهد بود.
- همگرایی میدان: بدلیل وجود مواد با ثابت دی الکتریک بالا (فلز) یا رطوبت متمرکز.
- جریان بیش از اندازه: بدلیل نارسایی حسی بیمار.
- حساسیت اضافی بیمار: ناشی از رادیوتراپی یا...
- کاستی جریان خون: افزایش گرما ناشی از عدم پخش گرما بوسیله خون.

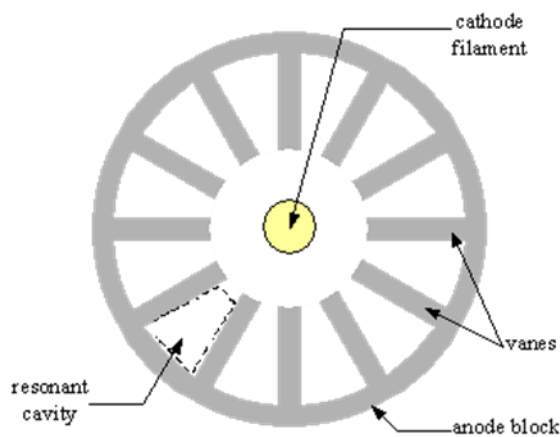
- تماس الکترودها با پوست: ایجاد سوختگی .
- سوختگی پوست و تاول: در اثر نم روی پوست .

M.W.D

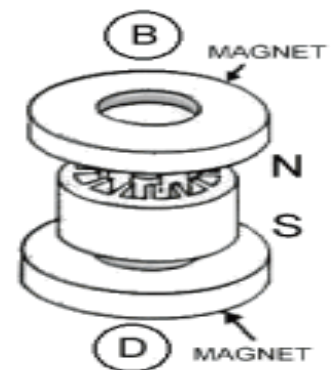
تولید ریز موج

به منظور تولید ریزموج از لامپ‌های ویژه ای بنام مگنترون استفاده می شود. سپس جریان از طریق کابل های هم محور coaxial به آنتن ها(که مقابل رفلکتورها قرار دارد) منتقل میشود. در این درمانها بیمار جزیی از مدار رزوناتور نیست بلکه فقط تحت تابش امواج الکترومغناطیسی ریز موج قرار دارد. در این روش هوا که ثابت دی الکتریک پایین دارد محیط تطبیقی مناسبی برای انتقال موج به بدن بشمار میرود و امواج پس از گذر از هوا به بافت می رسند. بیشترین فاصله بیمار تا اپلیکاتور ۱۰ تا ۲۰ سانتیمتر است. در مواردی که میدان تابشهی بزرگ باید فاصله را زیاد کرد که خود مستلزم افزایش خروجی دستگاه است. جذب ریز موج عمدتا در مولکول های آب صورت می گیرد. لذا ماهیچه و خون بهتر از چربی گرم می شوند. در این رو گرما کمتر از امواج کوتاه و بیشتر از فرسرخ در بدن نفوذ میکند عمق نفوذ متوسط ریزموج در بافت نرم در حدود ۳ سانتیمتر تعیین شده است. بیمار را هم در حالت پالسی و هم در حالت پیوسته می توان مورد درمان قرار داد. در حالت پالسی این امکان وجود دارد که توان گرمایی بیشتری به بدن بیمار تحمیل شود، زیرا به دلیل خنک شدن جریان خون در فاصله زمانی بین دو پالس حد تحمل بیمار نسبت به گرمادهی افزایش می یابد .

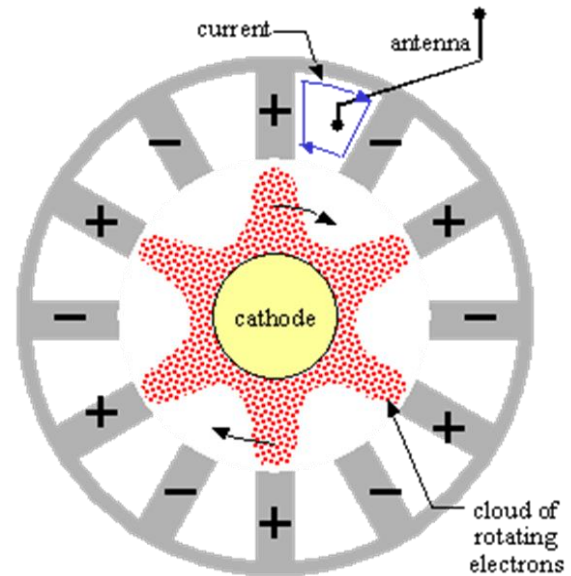
اجزای لامپ مگنترون

شکل ۱۰۲

شکل ۱۰۳

شکل ۱۰۴

حداکثر سطح مجاز تابش گیری از ریزموج

بر اساس استاندارد FAD حداکثر سطح مجاز تابش گیری از ریزموج ۱۰ میلی وات بر سانتیمتر مربع اعلام شده است.

موارد ممنوعه دیاترمی (اعم از ریزموج یا موج کوتاه)

- هموراژی : گرم کردن بافت ها با جریان پر فرکانس سبب گشاد شدن عروق خونی می شود . بنابراین بعد از هر عارضه مستعد به خونریزی یا هر حالتی که توأم با خونریزی باشد، دیاترمی ممنوع است .
- ضایعات آرتریولها و ترومبوز وریدی و فلبیتیس (التهاب سیاهرگ) : تشدید و نقصان جریان خون ممکن است سبب جابجایی لخته خون و یا وخیم تر شدن تورم و هیپوکسی گردد.
- دوران بارداری: دیاترمی لگن و شکم در دور بارداری ممنوع است .
- وجود پوک فلزی: دیاترمی برای افرادی که به عللی از قطعات فلزی داخل بافتی استفاده می کنند جایز نیست .
- نقصان حس پوستی: دیاترمی قسمت هایی از بدن که دچار نقص حساسیت پوستی هستند، مجاز نیست .
- تومورها: گرچه در برخی از مراکز رادیوتراپی برای بالا بردن میزان اکسیژن و حساسیت تومور به درمان از تکنیک دمافزایی استفاده میکنند، مع الوصف برخی تومورها را که شانس انتشارشان بالا باشد و یا تا شش ماه قبل رادیوتراپی می شده اند، نباید دیاترمی کرد.
- اطفال و افراد مهجور
- مبتلایان به صرع

هر قدر فاصله الکترود ها از بدن بیشتر شود، میدان الکتریکی عمقی یکنواخت تر و حرارت حاصل در عمق زیاد تر خواهد بود. در این صورت باید بین الکترود ها و پوست با مواد با ضریب دی الکتریک کم پر شود که در این مورد، هوا مناسبترین است

- امواج مایکرو ویو پس از گذر از هوا به بافت میرسند.
- هر چه فاصله دستگاه از سطح پوست بیشتر باشد، توزیع خطوط میدان همگن تر است. ولی نباید فاصله خیلی زیاد شود؛ زیرا موجب اتلاف انرژی است
- هرگاه میدان تابشی بزرگ بود، باید فاصله بیشتر شود که مستلزم افزایش خروجی دستگاه است.
- بیشترین فاصله ی بیمار تا اپلیکاتور، ۱۰-۲۰ سانتی متر است.
- عمق نفوذ امواج مایکروویو، کمتر از SWD (امواج رادیویی) و بیشتر از IR (فرو سرخ) است
- جذب ریز موج، عمدتاً در مولکول های آب صورت می گیرد. لذا ماهیچه و خون، بهتر از چربی گرم میشوند.

کاربرد های درمانی ریز موج ها:

آسیب های تروماتیک و رماتیسمی

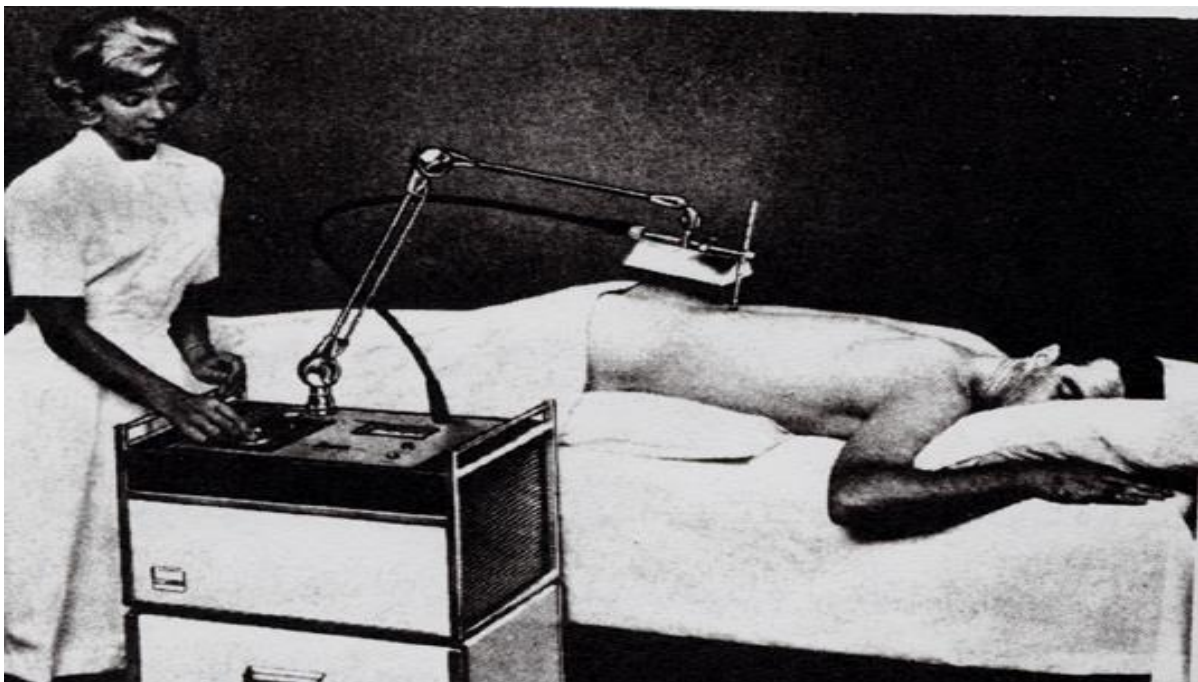
خطرات:

۱- سوختگی

۲- کاتاراکت: زیرا جذب ریزموج در عدسی چشم باعث کدورت آن می گردد. توصیه شده است که از عینک های محافظ در برابر این امواج استفاده شود.

۳- افزایش دمای گنادها و کاهش تولید اسپرم

۴- افرادی که دچار خونریزی و آسیب های عروقی اند

شکل ۱۰۵: کیفیت انجام دیاترمی ریزموج

آماده سازی دستگاه دیاترمی و بیمار:

۱- آزمایش دستگاه: لامپ مهتابی، حس گرما.

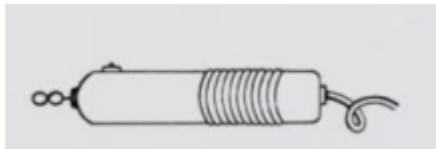
۲- آماده سازی بیمار: نشانیدن بیمار روی نیمکت، صندلی یا تخت غیر فلزی (بدلیل القای جریان در فلز و گرم شدن آن)، کنار زدن لباس برای تعریق سریع.

۳- آزمایش حس پوستی بیمار

جراحی الکتریکی پرفراکتس (دیاترمی):

جراحی الکتریکی به منزله استفاده از آثار جریانهای الکتریکی مستقیم و متناوب در ایجاد برشهای ظریف، برداشتن و حذف زیگیل، خال و ...، خشک کردن بافت و یا بستن رگ و جلوگیری از خونریزی است.

روش قدیمی: با استفاده از جریان مستقیم توسط ترموکوتر

شکل ۱۰۶: شماتیک یک ترموکوتر

در ترموکوتر جریان الکتریکی مستقیم از حلقه‌ای عبور داد می‌شود. این حلقه از جنس آلیاژ فرونیکل (آلیاژ آهن و نیکل) است.

در اثر عبور جریان از این رسانای اهمی درجه حرارت بالا رفته گرمای شدیدی به وجود می‌آید. از این دمای بالا (گاهی تا حدود ۸۰۰ درجه سانتیگراد) برای برش زدن بافت و یا منعقد کردن پروتئینها و خشک کردن آب سلول استفاده می‌شود. سابقاً در جراحی الکتریکی از ترموکوتر استفاده‌هایی می‌شد و در اطاق‌های عمل به خصوص در حیطة کار جراحی‌های گو و حلق و بینی، دندانپزشکی، جراحی فک و صورت کاربرد فراوان داشت. ترموکوتر شامل یک الکتروود است که در انتهای آن مفتول کوتاهی از آلیاژ فولاد و کرم نصب شد است. شکل این مفتول غالباً حلقوی و بعضی برحسب مورد عمل، نیم حلقه با شکل عدد هشت

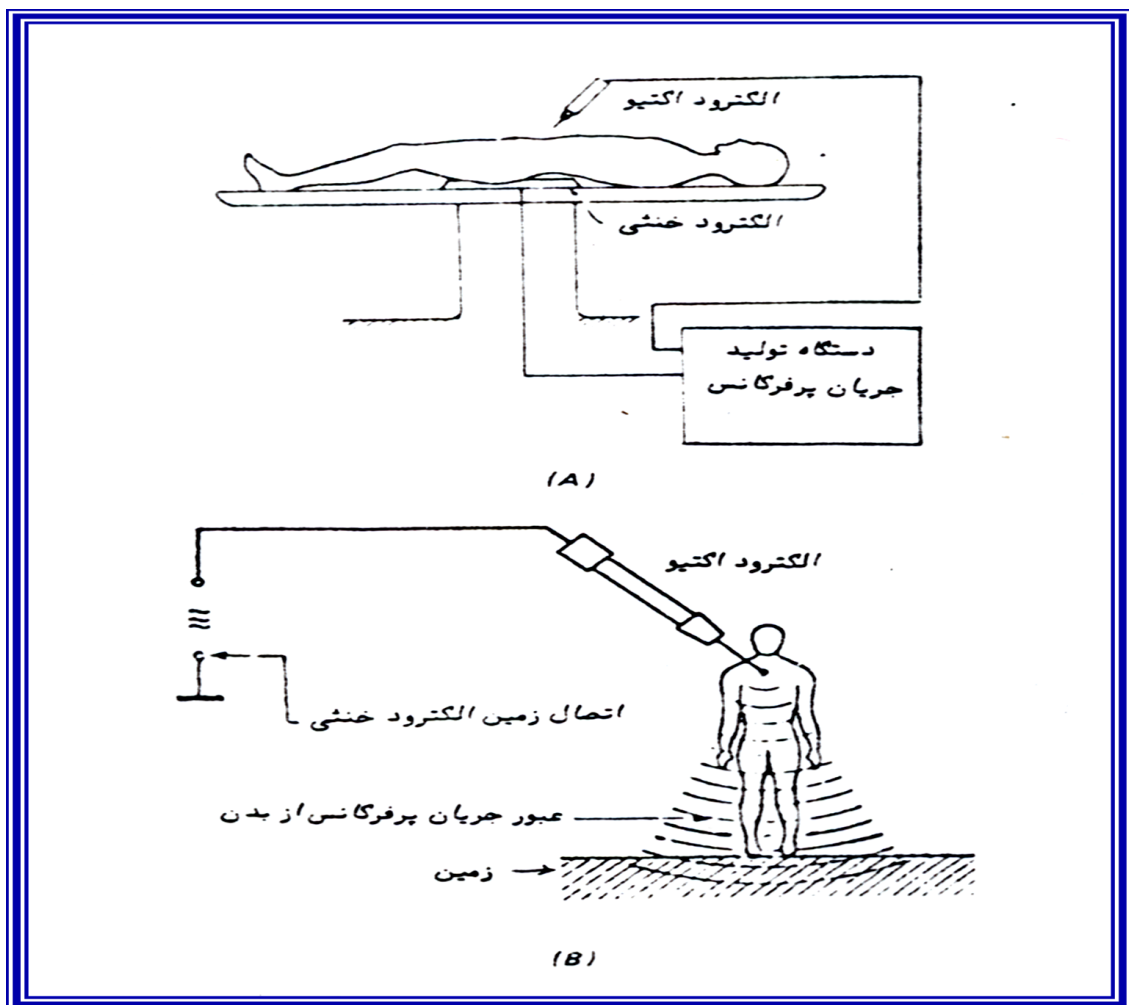
انگلیسی می‌باشد. با عبور جریان کم ولتاژ (حدود ۶ تا ۱۲ ولت) مفتول فلزی را تا حد قرمز یا سفید شدن گرم می‌کنند. تماس این الکتروود فعال با بافت سبب کز دادن و پختن و سوزاندن آن میشود. از نقطه نظر بافت شناسی نتیجه این عمل حصول لخته نکروز

حجیم معادل سوختگی درجه ۳ است به انضمام حرارت غیر قابل کنترل که عامل بروز ضایعات در بافتهای اطراف موضع عمل خواهد بود. سوختگی‌های ناشی از کاربرد ترموکوتر اغلب بهبودی خفیف و گرایش به تولید اسکار و عفونت‌های ثانوی و انقباض‌های التیامی ناخوشایند به خصوص در مخاط اطراف خود دارد که این خود جزء خطرات و معایب این روش به شمار میرود. امروز در عمل‌های جراحی برای تهیه بیوپسی از ترموکوتر استفاده نمیشود. زیرا نکروز انعقادی بافت‌های نرم مانع از انجام آزمایش‌های صحیح بافت شناسی خواهد بود. همچنین گرچه سابق در جراحی‌های کوچک مانند برداشتن پولیپ کاربرد فراوان داشته ولی امروز اثر آن را شبیه به اثر میله‌های فلزی قرمز شده با حرارت ابتدایی ادوار گذشته تلقی کرده و از وسایل مدرن

جراحی حذف گردید است(هم اکنون استفاده نمی شود. چون گرما به بافت های اطراف گسترش می یابد و سوختگی های اطراف به اسکار و عفونت های ثانوی تبدیل می شود).

روش نوین: با استفاده از جریان پرفرکانس (الکتروکوتر)

در حال حاضر جهت جراحی الکتریکی از الکتروکوتر و جریانهای پرفرکانس استفاده می شود. اساس عملکرد این سیستم با تغییراتی در الکترودها شبیه به دستگاه های دیاترمی است. ابعاد یکی از الکترودها بسیار کوچک طراحی شد و به عنوان الکتروود فعال در اختیار کاربر است. الکتروود دوم با سطح بسیار بزرگ نقش الکتروود خنثی را ایفا می کند. بدین ترتیب خطوط میدان الکتریکی از یک ناحیه کوچک خارج و در سطحی بزرگ پخش می شود. قرار گرفتن الکتروود فعال نزدیک و یا روی بافت امکان جراحی الکتریکی را فراهم مینماید. گاه الکتروود بزرگ به یکی از عضلات بزرگ، تخت بیمار و یا به زمین اتصال داد میشود.

شکل ۱۰۷

الکترودهایی که در جراحی پرفرکانس به کار می رود عبارتند از:

الف: الکتروود بی اثر یا خنثی: این الکتروودها فقط برای هدایت جریان اند و نباید اثری داشته باشند. بدین علت وسعت آنها زیاد و برحسب شکل و موضعی که قرار می گیرند، متفاوت است. ب: الکتروود فعال: این الکتروودها انواع مختلف دارند. از آن جمله میتوان نمونه های سوزنی بسیار ظریف، سوزنی ضخیم، چاقویی و حلقوی را ذکر کرد.

● پرتو جراحی یا جراحی با امواج رادیویی چیست؟

نوعی جراحی است که در آن از خارج از مغز، یک دوز بالای امواج رابه نواحی از مغز تابانده می شود.

۱. جراحی الکتریکی بطور مرسوم (**Conventional electrosurgery**): با استفاده از دستگاه هایی که جریان های با فرکانس بالا (۲۰۰۰_۲۵۰ کیلوهرتز تولید میکنند انجام میشود. ولتاژ در این موارد ۲۰۰۰_۲۰۰ ولت میباشد و هم چنین PRF ۱۲۰ هرتز می باشد.

❖ PRF (Pulse recurrence frequency): یعنی فرکانس تکرار (عود) پالس

● تعریف: تعداد پالس تکرارشونده یک سیگنال خاص در یک زمان واحد است که به طور معمول به صورت پالس در

ثانیه اندازه گیری می شود

۲. دستگاه های رادیوفرکانسی (**Radiofrequency machines**): جریان هایی بالای ۲۰۰۰ کیلو هرتز (۲ مگاهرتز) تولید می کنند.

در صورتی که بافت به آرامی گرما ببیند موارد زیر اتفاق می افتد: ✓

(۱) در دماهای زیر ۴۵ درجه:

آسیب های حرارتی برگشت پذیر است

(۲) در دماهای بیشتر از ۴۵ درجه:

داناتوراسیون آنزیم های سلولی و نکروز بافتی اتفاق می افتد. تأثیر آشکاری مشاهده نمیشود ولی با ارزیابی های سیتوشیمیایی می توان به آن پی برد.

(۳) در دمای حدودا ۷۰ درجه:

عناصر پروتئینی ساختمان چهارم و حالت جامد خود را از دست می دهند. در این حالت **bleaching** بافت رخ می دهد و در کل می توانیم این واقعه را انعقاد بنامیم.

(۴) در دمای حدودا ۹۰ درجه:

عناصر آبکی (مایع) تبخیر میشوند تا زمانی که بافت به طور کامل خشک شود. در این حالت بافت به صورت چروکیده دیده میشود.

(۵) در دمای حدودا ۲۰۰ درجه:

کربونیزاسیون اتفاق می افتد. در واقع در این مرحله محصول نهایی ناشی از گرم کردن بیش از حد بافت های چروکیده شده بدست می آید و عناصر جامد بافت ها به کربن تبدیل میشود.

روشهای جراحی الکتریکی:

۱. برش الکتریکی (Electrotomy)
۲. انعقاد الکتریکی (Electrocoagulation)
۳. جرقه الکتریکی پرفرکانس (Electrofulguration)
۴. الکتروسیکاسیون (Electrodeccication)

روشهای جراحی پرفرکانس:

منظور از جراحی پرفرکانس استفاده از جریان های پرفرکانس در جراحی است که روز به روز در حال توسعه میباشد. زیرا علاوه بر سهولت عمل نتیجه جراحی پرفرکانس نیز بهتر از جراحی عادی است. جریان های پرفرکانس در جراحی به منظور برش و خشک سازی و انعقاد بکار گرفته میشوند. جریانهای مورد استفاده در جراحی دارای فرکانسی بین ۲۵۰ کیلوهرتز تا ۲ مگاهرتز می باشند.

۱. برش الکتریکی: در برش الکتریکی عبور جریان پرفرکانس پر شدن خازن و تخلیه آن با ایجاد جرقه و در نتیجه تبدیل انرژی الکتریکی به انرژی حرارتی صورت میگیرد. جرقه الکتریکی پرفرکانس با استفاده از ولتاژ نسبتاً بالا و روش تک قطبی با قرار دادن الکتروود در فاصله نزدیک عضو انجام میگیرد که موجب یونیزاسیون در هوا و بروز تغییراتی شامل هیدراتاسیون تا کربونیزاسیون در بافت است (این تغییرات وابسته به زمان و ولتاژ اعمال شده است).

در سال 1936 میودی ویت ضمن تجربیات آزمایشگاهی و جراحی های کلینیکی دریافت که سرعت حرکت الکتروود بسیار مهم است. حرکت سریع و غیر منقطع باعث برش نرم و حرکات بطئی و منقطع سوزاندن بافت ها را سبب می شود. باید توجه داشت که در جراحی الکتریکی برخلاف جراحی معمولی اعمال فشار لازم نیست بلکه نزدیک شدن الکتروودها به محل عمل جراحی منظور را عملی می سازد

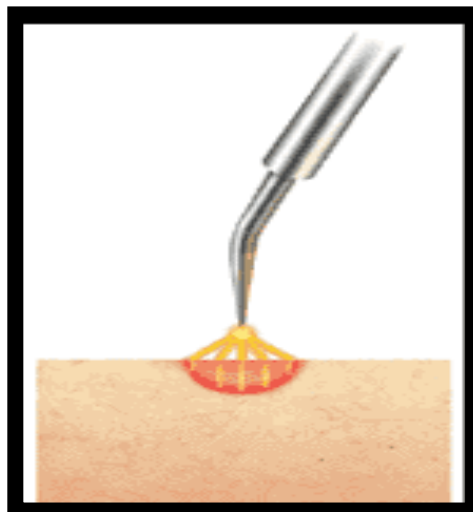
در جراحی پرفرکانس تخلیه خازن موجب ایجاد جرقه می شود.

۲. انعقاد الکتریکی: مکانیسم انعقاد الکتریکی براساس دهیدراتاسیون سلولی و نکروز شدن انعقادی ارگانهای تشکیل دهنده سلولی است. بدون آن که در عمق بافتها عملاً پدیده ای بوجود آید. اثر انعقاد تحت شرایط خاصی محدود به بافت های سطحی است. در این رو چهار عامل شدت جریان و شکل و اندازه الکتروود مدت زمان و روش اتخاذ شده اهمیت قاطع دارند. با توجه به سطح الکتروود و مقدار شدت جریان حرارتی که در بافت های اطراف الکتروود حاصل می شود متفاوت است. لذا برای انعقاد برحسب مورد استعمال و وسعت حوزه عمل می توان از انواع الکتروودهای سوزنی و گلوله ای و مسطح و غیره استفاده نمود.

شدت جریان و سطح الکتروود در وسعت گرما و اثر تاثیر دارد. بنابراین بر حسب مورد باید الکتروود مناسب انتخاب شود.

۳. جرقه الکتریکی پر فرکانس:

- با استفاده از ولتاژ نسبتاً بالا و روش تک قطبی با قرار دادن الکتروود در فاصله نزدیک عضو
- ایجاد یونیزاسیون در هوا و تغییراتی از دهیدراتاسیون تا کربونیزاسیون در بافت
- جریان از طریق hand piece که در نزدیکی بافت آسیب دیده (که قصد برداشتن آن را داریم) قرار داده می شود، اعمال می شود
- بافت بوسیله جرقه هایی که از الکتروود به بیرون پاشیده میشود تخریب میشود (الکتروود تماسی با منطقه آسیب دیده ندارد)
- جریان پایین
- ولتاژ بالا

شکل ۱-۸

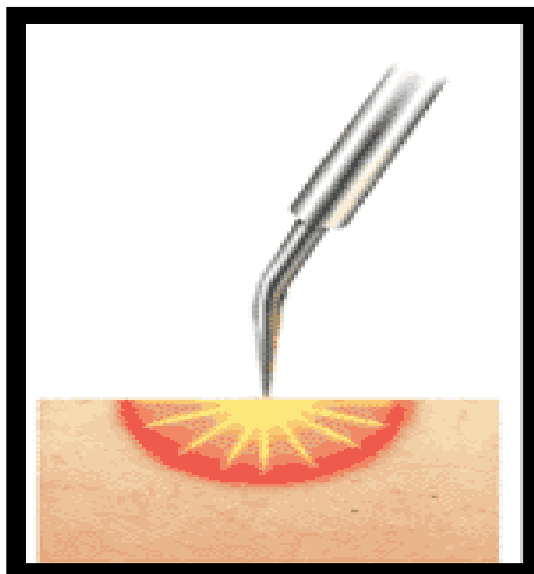
۴. خشک سازی الکتریکی (Desiccation): هنگام این عمل مانند اعمال قبلی یک الکتروود را زیر بدن بیمار می گذارند و الکتروود دیگر را جراح به دست می گیرد. یعنی به طریق یک قطبی انجام می شود. در این روش در تمام مدت عمل الکتروود (که به صورت سوزن یا گیره فورسیپس ساخته شده است) در بافت بی حرکت است. به دلیل مقاومت الکتریکی بافت، افزایش موضعی دما منجر به دهیدراتاسیون و دسیکاسیون موضعی میگردد. پیداست که به علت مقاومت محیط انرژی الکتریکی به حرارتی تبدیل می شود. در نتیجه مایع درون و بین سلولی محیط جراحی تبخیر می گردد و بدین ترتیب عمل خشک سازی صورت می گیرد

✓ ولتاژ بالا

✓ جریان پایین

✓ الکتروود با ناحیه آسیب دیده تماس پیدا می کند و با اعمال یک جریان پایین و ولتاژ بالا- به

اندازه ناچیزی- موجب تخریب بافت های عمقی تر می شود.

شکل ۱۰۹

جراحی الکتریکی در دندانپزشکی:

از دستگاه های جراحی الکتریکی در بخش های مختلف جراحی استفاده می گردد. جراحی های مرتبط با دندان نیز از این قاعده مستثنی نبوده و می توان از تکنیک های فوق در دندانپزشکی نیز بهره برد. نکته مهم در بکارگیری این تجهیزات در جراحی های دندانپزشکی، محدود فرکانسی و توان مورد استفاده است و همانطور که عنوان شد، برای کاربردهای مختلف، متفاوت خواهد بود. (بسته به کاربرد فرکانس و توان مناسب استفاده می شود) بر طبق استانداردهای موجود در انجمن دندانپزشکی آمریکا (ANSI/ADA) تجهیزات الکتروسرجری پر کاربرد در دندانپزشکی در محدوده فرکانسی

۱،۵ تا ۴ مگاهرتز عملکرد مناسبی داشته و دارای ماکزیمم

توان خروجی 100 وات و کمتر است. به علاوه اینکه حداقل مقدار توان 50 وات است که اعداد فوق با قابلیت ماکزیمم کارایی در نظر گرفته می شود. همچنین بواسطه سروکار داشتن جراح با یک ناحیه موضعی کوچک (و البته با حساسیت بالاتر نسبت به بافت بخش های دیگر بدن) توصیه می گردد که از تجهیزات الکتروسرجری دوقطبی و یا دستگا هایی که قابلیت سویچینگ بین حالت تک قطبی و دوقطبی دارند، استفاده گردد تا در صورت نیاز بتوان حالت کاری دستگاه را تغییر داد.

الکتروپاتولوژی:

برق گرفتگی عبور ناگهانی و کنترل نشده الکتریسیته از بدن است. امروزه به علت کاربرد روز افزون الکتریسیته در زندگی ما، آسیب های ناشی از آن مورد توجه قرار گرفته است.

شدت برق گرفتگی: به طور کلی هر چه شدت جریان عبوری از بدن در هنگام برق گرفتگی بیشتر باشد، شدت برق گرفتگی هم بیشتر می شود. اما شدت برق گرفتگی به فاکتور های مهم دیگری نیز بستگی دارد.

فاکتور های مهم در اثر فیزیولوژیکی جریان برق و برق گرفتگی:

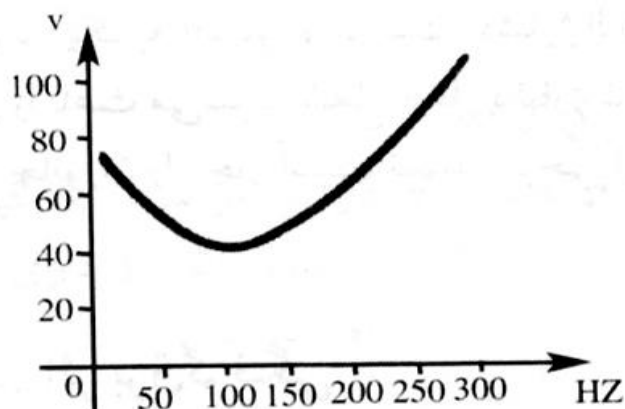
۱- شدت جریان: هر چه شدت جریان گذری از بدن بیشتر باشد، خطر برق گرفتگی بیشتر است. شدت جریان عبوری به مقاومت های زیر بستگی دارد:

الف) مقاومت پوست: به طور متوسط اندازه ای برابر ۶۰۰۰۰ اهم بر سانتیمتر مربع دارد که می تواند تحت شرایط فیزیولوژیک مانند ورزش تا ۱۰۰۰ اهم بر سانتیمتر مربع هم کاهش یابد.

ب) مقاومت میان زمین و بدن/انسان: هر چه گذشتن جریان ا بدن به زمین راحت تر صورت بگیرد خطر برق گرفتگی بیشتر است. زمین مرطوب و کفش نامناسب (مثلا فلزی) می تواند از عوامل خطر باشد.

۲- ولتاژ: طبق قانون اهم در مقاومت ثابت، ولتاژ بستگی مستقیم با شدت جریان دارد. پس هرچه ولتاژ افزایش یابد شدت و آسیب برق گرفتگی هم بیشتر می شود. اما همیشه اینطور نیست. برای مثال اگر ولتاژ خیلی بزرگ باشد، در هنگام برق گرفتگی انقباض شدید عضلات باعث می شود فرد پرتاب شده و در نتیجه مدت زمان عبور برق از بدن کم شود. ولتاژهای بالا می توانند باعث سوختگی های شدید شوند. ولتاژهای پایینی که معمولاً باعث برق گرفتگی نمی شوند در صورت عبور از عضوی مانند قلب می تواند باعث فیبریلاسیون بطنی شود.

۳- شکل جریان: خطر برق متناوب به مراتب بیشتر از جریان مستقیم است. جریان متناوب باعث تتانیزاسیون و جریان مستقیم باعث الکترولیز الکترولیت های بدن می شود. خطر برق گرفتگی در جریان متناوب به بسامد آن بستگی دارد. بیشترین خطر در بسامد ۷۵ هرتز (نزدیک به بسامد برق روزمره) وجود دارد. در بسامد های بالا شدت جریان بیشتری مورد نیاز است و در جریان های پر بسامد خطر برق گرفتگی وجود ندارد.

تغییرات ولتاژ کشنده در برابر بسامد برق

شکل ۱۱۰

۴- زمان گذر الکتریسیته: هر چه زمان گذر کمتر باشد، خطر برق گرفتگی کمتر است. فیوز های خودکاری که زمان گذر جریان را در اثر برق گرفتگی تا ۰٫۱ زمان فیوز های معمولی کوتاه می کنند بسیار کارا هستند. یکی از علت های مرگ و میر در اثر برق گرفتگی، انقباض عضلات فلکسور انگشتان در هنگام برق گرفتگی و در نتیجه ناتوانی در رها کردن سیم برق و افزایش زمان گذر برق می باشد.

۵- راه گذر جریان برق از بدن: برق همیشه از کوتاه ترین مسیر عبور می کند. بدترین برق گرفتگی، عبور جریان از دست راست به پای چپ (محل محور الکتریکی قلب) است. عبور جریان از زانو و اعضای مثل مغز آسیب چندانی وارد نمی کند. برای تست اجباری وجود برق، از پشت دست راست و با سرعت زیاد استفاده می کنیم.

۶- حالت شخص برق گرفته: اگر شخص بتواند عبور برق را از بدن خود پیش بینی کند می تواند شدت های مرگ آور را تحمل کند. جانورانی که بر روی آنها آزمایش برق گرفتگی انجام می شود به آن عادت می کنند.

چگونگی مرگ در اثر برق گرفتگی:

- ۱- اثر روی اعصابی که کار های قلبی و تنفسی را کنترل می کنند: مثل اعصاب پنوموگاستریک و واگ و سمپاتیک گردنی
- ۲- پدیده الکترولیز: در اثر جریان های پیوسته (مستقیم) به وجود می آید.
- ۳- اثر گرما (پدیده ژول) و سوختگی: می تواند باعث مرگ ناگهانی یا دیررس شود.
- ۴- خونریزی ها: در اثر پرتاب شدن و سقوط یا پارگی عروق مغزی ممکن است به وجود بیاید و می تواند کشنده باشد.

نجات و درمان فرد برق گرفته:

- ۱- جدا کردن فرد از جریان برق در نخستین گام.
 - ۲- تنفس مصنوعی: در صورت نبود تنفس و وجود نبض باید سریعاً تنفس فرد را به روش مصنوعی یا بوسیله شش مصنوعی برگرداند. این کار می تواند از نیم ساعت تا ۴ الی ۸ ساعت به طول بیانجامد.
 - ۳- تحریک قلب: در هنگام ایست زنش قلب یا فیبریلاسیون، باید حداقل جریان خون (اکسیژن) را به اندام های حیاتی برسانیم. روش های زیر برای تحریک قلب به کار میرود:
 - الف) ماساژ قلب از راه دیافراگم یا ...
 - ب) شوک الکتریکی: می تواند با کوتاه کردن همه عضلات قلب باعث زنش آهنگین قلب بشود.
 - پ) تحریک شیمیایی: تزریق موادی مانند KCl, ATP, Ach که باعث کاهش تحریک پذیری قلب می شود.
 - ت) تحریک مکانیکی: با بکار گیری میله های سوزنی ماهیچه قلب را تحریک می کنند.
- بیماران برق گرفته که از مرگ زودرس نجات می یابند ممکن است دچار آسیب های دیررس شوند: مثل خونریزی، کنده شدن شبکه و از بین رفتن دید، آب مروارید، تغییر ECG، سردرد و ... برای درمان این موارد از روش ها و داروهای معمول استفاده می شود.

کمیته علمی پزشکی مهر ۹۵

پایان جزوه فیزیک پزشکی دکتر سلیمانی فرد

۱۳ خرداد ماه ۱۳۹۷